

Abril 2005
Número 298

Delta

LLOBREGAT

EL PERIÒDIC INDEPENDENT D'EL PRAT

1,90 €

Salvador Raventós
"Lo Llobregat
de les Flors
ha omplert
la meva vida"

Amb les vies al pati

Els veïns del Prat Nord temen les conseqüències de l'impacte de l'AVE
i el projecte d'aixecament del barri per damunt de l'autovia

ESPECULACIÓ

AVIONS SOBRE EL DELTA
Hi ha medicions que donen
excessiva contaminació
sobre la ciutat del Prat

Sandra
Gómez
Guanya
la Marató
de Seül

Últimos 1000m² oficinas en planta superior

15 plazas de aparcamiento
en Edificio Mas Blau

En alquiler.
Información Tel. 93.478.48.47

PNEUMÀTICS
PUIG

C. Madoz, 11 • Telf. 93 379 13 98 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Any 2000, 01, 02, 03 fem país...

Anys. 2005, 06, 07, etc...
Ajudem a fer Ciutat !!

GRUPRAT S.A.

C/MORERAS N° 13 POL IND. CAN STRUCH 08820 EL PRAT

☎ 902.370.901 EMAIL: GRUASTORRE@GRUPRATSA.COM

No hem de perdre el nord

Hi ha neguit al sector nord de la ciutat, aquell que es troba més enllà de les vies del tren. Un dels motius que, en primer terme, configura aquest estat col·lectiu d'ànim és l'arribada del tren de gran velocitat. L'AVE i la gran estació intermodal suposaran l'expropiació d'una filera de patis de cases al carrer Nicolàs Maria Urgoiti i fins i tot obligarà a l'emblemàtic restaurant Casa Alcaide a desfer-se del menjador principal. Per contra, les immobiliàries Vertix i Espais, compradores dels terrenys de Viscoseda i Reno de Medici, respectivament, tenen garantit un futur d'allò més plàcid si arriben a desenvolupar promocions residencials.

A l'arribada de l'AVE se suma, però, un altre projecte que fa augmentar el neguit dels veïns. Es tracta de la iniciativa de l'ajuntament de fer créixer la part nord de la ciutat mitjançant l'aixecament del barri per damunt de l'autovia de Castelldefels, l'obstacle natural que ha impedit l'expansió del Prat cap al nord.

Un cop més, el Prat ha acabat cedint. Y pensem que ho ha fet no només davant una infraestructura que té un més que qüestionable interès per a la ciutat. En 25 anys d'ajuntament democràtic, un pas a nivell amb un vergonyós i inutilitzable pas soterrat per a peatons ha estat present com a línia divisòria entre el barri nord i la resta de la ciutat. Fins gairebé l'any 2000 no es va sentir parlar d'un projecte per acondicionar-lo decentment. Inexplicablement, passaven els mesos i el projecte mai no es duïa a terme. El retard tenia una explicació evident. Els fils del nou teixit urbanístic ja s'havien començat a tramar sense informar els afectats, que només ara comencen a intuir-ne les conseqüències.

Probablement pressionat per un estat d'opinió que ha donat peu als més diversos rumors i conjectures, l'ajuntament comença ara a donar explicacions. Ho fa aixoplugant-se en els seus tècnics, que des de fa temps són qui donen la cara davant els ciutadans. En aquest cas, l'Oficina de Desenvolupament Urbanístic ha defensat l'aixecament del barri com l'opció més viable per encaixar-lo en la trama urbanística que se li ve a sobre. Segons els tècnics, és menys costós que deixar-lo arran de terra, i a més les obres d'aixecament suposaran un consum menor d'aigua i diòxid de carboni, respecte a les altres opcions estudiades. El tècnic defensa el seu projecte, però cap polític surt a explicar per què tant d'interès d'estalviar emissions de diòxid per un costat, quan per l'altre ens les aportarà, i de valent, la dessaladora i la central tèrmica. Cap s'atreveix encara a avançar quines seran les conseqüències de configurar un barri dominat per les promocions immobiliàries, ni què passarà quan els promotors siguin majoria en la presa de decisions d'una futura junta de compensacions.

Amb la situació actual, el Prat nord és una radiografia en miniatura de la ciutat sencera: les decisions s'estan prenent des dels quatre costats que l'envolten.

Delta

ASSOCIACIÓ CULTURAL DELTA DEL LLOBREGAT

Redacció i Administració: Castella, 5 baixos. Telèfons: 93 379 05 33 - 93 370 69 12

Fax: 93 379 05 33 • Correu electrònic: periodicedelta@yahoo.es

CONSELL EDITORIAL

President

Jaume Monés

Vice-Presidents

Alfredo García

Josep Maria Canalias

Secretari

Pere Manuel Azuara

Director: Josep Maria Canalias

Director Adjunt: Vicenç Tierra

30 dies i cultura: Neus Maclás, Javier Martínez, Raül

Quesada, Mariano Martínez, Azahara Palomares, Alicia

Castañeda, Agustín Morales • Esports: Toni Espigares, Iván

Álvarez, Manolo Gol, Marta Buceta, Lalo González, Elisenda

Gálvez, Juan Carlos Cebrián, Jaume Monés Feu, Jaume Vilà

Fotos: Aurelio Poyato • Publicitat: Marta Raventós

Maquetació: Mariano Martínez

Membre fundador de la

ACPC

Associació Catalana de la Premsa Comarcal

DIPOSIT LEGAL B.48419-1977

Imprimeix: La Impremta • F. Soler, 81-83 • El Prat

• Tel.: 93 370 22 51 • FAX: 93 478 01 77

PREMI TASIS-TORRENT 1996

Delta, el periòdic del Prat, no es fa responsable de l'opinió expressada en els articles signats. La línia del diari queda recollida en la pàgina editorial

EL TEMA DEL MES

5-7 El barrio que agoniza entre dos vías

L'ENTREVISTA

9 Nuria Ayala, directora del projecte de la seu de la Fundació Catalana de l'Esplai

LA CRÒNICA DE LA CIUTAT

22-23 Èxit a la passarel·la de l'Alzheimer

L'URBANISME

26-27 El Pla Delta podria deixar El Prat sense platges

LA CULTURA

35 Anna Garcia, fundadora del grup teatral «Bitxos»

ELS ESPORTS

41 Sandra Gómez gana el maratón de Seül
42 El AE Prat lucha aún por el ascenso

L'ÚLTIMA HORA

50 L'impacte sonor dels avions augmenta

Piera

Aseorías y Servicios

ASESORAMIENTO INTEGRAL:

- Laboral
- Fiscal
- Contable
- Financiero

Avda. Verge de Montserrat, 114 1º 1ª • Apartado de Correos: 97
 08820 EL PRAT DE LLORREGAT (Barcelona)
 Tel. 93 379 57 04 • Fax 93 370 05 60
 www.asesoriapiera.com - E-mail: piera@tuasesor.net

C. Penedès 117 (Cantonada de Montserrat)
 Av. Verge 08820 • EL PRAT

*Clínica
 Pediàtrica i Familiar*

Dr. Nevot - Dra. Casas

☎ 93 370 12 53

- PEDIATRIA I ADOLESCÈNCIA
- ANÀLISIS CLÍNICS
- AL·LÈRGIA I APARELL RESPIRATORI
- ENDOCRINOLOGIA INFANTIL
- PSICOLOGIA I LOGOPÈDIA
- HOMEOPATIA
- OTORRINOLARINGOLOGIA (O.R.L.)
- OFTALMOLOGIA
- TRAUMATOLOGIA I ORTOPÈDIA
- EXPLORACIONS: proves funcionals respiratòries, electrocardiogrames
- MEDICINA FAMILIAR
- CIRURGIA INFANTIL

CLINICA DE DIA

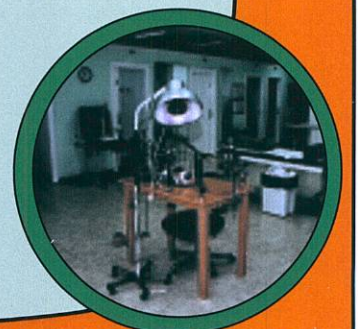

Assistencial Prat

Trauma Salut

- *Mútues mèdiques i particulars*
- *Accidents de tràfic*
- *Revisions*
- *Certificats*
- *Disposem de 24 especialitats mèdiques*
- *Servei de Densimetria, Ecografia i Radiologia*

LA MEDICINA PRIVADA AL SEU ABAST

**URGÈNCIES:
 93 478 05 05**

**C/ Enric Morera, 20
 (cantonada Pau Casals)
 EL PRAT**

El barrio que agoniza entre dos vías

Los vecinos del sector norte sufren las expropiaciones por la llegada del AVE y temen la elevación de las calles sobre la autovía de Castelldefels

En la calle de Nicolás María Urgoiti, paralela a la vía del tren, las casas más cercanas a los railes perderán sus patios para dejar paso al tren. Tener una casa con patio quizá compensara hasta ahora el tener que oír el traqueteo del tren cada 20 minutos. Ya ni eso. A Pilar Corral, que ronda los 70 años, le expropiarán 12 metros cuadrados de patio, que irán destinados a la zona de seguridad del paso del AVE. "Tengo un ciruelo y un níspero preciosos, y mi marido tiene un cuarto con herramientas. Todo esto irá fuera", explica. ¿La compensación? "No sabemos nada todavía", responde Pilar.

Negocios afectados

Ubicado en la desconocida calle Urgoiti se encuentra, paradójicamente, uno de los restaurantes más conocidos de El Prat. La carta del Casa Alcaide ha conseguido hacer de políticos, ejecutivos y directores de medios de comunicación clientes habituales. El restaurante luce en su parte trasera un gran comedor de los que se anuncian en las guías, con acabados de madera de gran calidad. Su destino es el mismo que el ciruelo de la vecina de antes. Javier Pardo, copropietario del restaurante, acaba de mantener una reunión con representantes de GIF (Gestión de Infraestructuras Ferroviarias) para comenzar a negociar los términos de la expropiación forzosa, asunto que ya da por hecho. "Al margen de esto, los vecinos debemos exigir al ayuntamiento que nos diga de una vez qué pasará con el barrio", comenta. "La información está llegando con cuentagotas y eso promueve aún más los miedos y los rumores", explica el propietario de un almacén. "El ayuntamiento tiene que saber desde hace mucho tiempo lo que iba a pasar aquí, pero no lo ha dicho", continúa quejándose Pardo. "Todavía me pregunto que interés social tiene para El Prat la

JAVIER MARTÍNEZ / Los vecinos que viven al otro lado de las vías del tren llevan años preguntándose por el futuro de su barrio. Las respuestas comienzan a llegar ahora, pero no gustan demasiado. La inminente llegada (dicen que será pronto) del AVE acarreará expropiaciones. Por otro lado, la propuesta del ayuntamiento de elevar el barrio por encima de la autovía ha sido interpretada por muchos como el anuncio de la desaparición de sus casas.

Al fondo, el barrio afectado por el AVE y el proyecto de elevación.

llegada del AVE. Conozco a ingenieros del Ministerio de Fomento que me dan la razón y dicen que la alta velocidad se contradice con un trazado que prevé cinco paradas entre el aeropuerto y La Sagrera. Lo lógico habría sido que llegara al aeropuerto entrando por Sant Boi, pero cuando el ministro Montilla era alcalde de Cornellà consiguió que a su ciudad no la tocaran", argumenta el dueño del restaurante. "¿Por qué no se dice nada de la alternativa de que el AVE vaya a Sants a través del litoral, cosa que no afectaría a ninguna zona de viviendas? Aquí había falta desde hace muchos años una buena conexión de metro; eso es una prioridad para

los pratenses, no un tren de alta velocidad", sigue lamentándose Pardo, que asegura llevar unos días "sin parar entre reuniones con el GIF [Gestor de Infraestructuras Ferroviarias] y con los abogados". Por lo que cuenta el restaurador, muchos vecinos del barrio necesitan apoyarse en gente como él para intentar mover los hilos en otra dirección. "Me dicen: 'Estas cosas las tenéis que mover los jóvenes'. Yo ya tengo 51 años, pero claro, este es un barrio de gente muy mayor", argumenta Pardo.

Pero en el barrio también hay voces que no han llegado a los 30, como la de Daniel Cabello. Su abuela vive prácticamente al lado del Casa Alcaide. Daniel explica que hay ganas de moverse, que se han hecho reuniones y se ha buscado un abogado entre los vecinos. En síntesis, opina lo mismo que el dueño del restaurante: "Afectan a todo un vecindario para traer un tren que, de El Prat, lo van a usar cuatro".

Por los cuatro costados

Las casas del barrio -la mayoría de planta baja más un piso- no sólo se encuentran flanqueadas por la autovía y el ferrocarril. Al Oeste y al Este, respectivamente dos plantas industriales emblemáticas, como lo fue Viscoseda y lo sigue siendo aún la papelera Reno de Medici-Sarrió, aunque por poco tiempo, han marcado en los últimos años el destino del barrio. Los terrenos de Viscoseda, que pertenecía a La Seda de Barcelona, fue ron adquiridos por el gigante inmobiliario Vertix. Los de la Sarrió los ha adquirido recientemente la promotora

La rumorología asegura que son las inmobiliarias las que han hecho que el AVE pase por El Prat en vez de ir directo al aeropuerto

Continúa a la página 7 ▶

**MARMOLES
CUTILLAS**

MARBRES, PEDRES I GRANITS

**GUINES
BANYS
FAÇANES
ESCALES
PAVIMENTS
DECORACIÓ**

PENEDÈS, 66
POL. IND. FONDO D'EN PEIXO

TELÉFONO: 93 370 15 14 - FAX: 93 370 18 61
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

¡LO TENEMOS TODO PARA SU AUTOMÓVIL

**AUTO
SONIDO**

VEGA

Accesorios y recambios para el automóvil

RADIO CD MP3
100 EUROS
CONJUNTO
RADIO CASSETTE CD
150 EUROS INSTALADO

· AUTORADIOS
· ALARMAS
· TELEFONIA MOVIL

**MONTAJE Y
REPARACIÓN**

Manos libres instalado
99 euros IVA incluido

Caldetas, 5 - Tel. y fax: 93 478 37 09 - El Prat de Llobregat

INSTALACIÓN DE NEONES

OFERTA: Radiocassette con frontal extraíble 30 euros

Más de 30 años
de experiencia

- CANALES DIGITALES TERRESTRES
- CANALES DIGITALES

**INSTALACIÓN Y ADAPTACIÓN
DE NUEVOS CANALES LOCALES**

INSTALACIÓN Y PREPARACIÓN DE PORTEROS AUTOMÁTICOS

INFORMESE SIN COMPROMISO
DE NUESTRAS OFERTAS
93 379 18 29

DISTRIBUIDOR E
INSTALADOR DE

CANAL+

Pje Arús, 9 • Telf. 93 478 14 55 • El Prat de Ll.
Av. Verge de Montserrat, 233-235 • Telf. 93 379 18 29 • El Prat de Ll.

Reciclatges de Ferralles i Metalls
i deballestament en general

J.J. MERCÉ, S.L.

Joan Roch

**Gestor de Residus nº E-774.02
Transportista Autoritzat**

Oficines:

Juan Maragall, 51
08820 El Prat de Llobregat

Magatzem:

Tres Rieres, Nau 7
08292 Esparraguera

Telf. 93 379 36 75 — Mòbil 687 407 041 — Fax. 93 478 36 91

POTA SUD

POTA SUD

**MATERIALES DE
CONSTRUCCIÓ
POTA SUD S.L.**

CONSTRUCCIONS PITARCH

- Albañilería en general
- Sustitución de bajantes
- Sustitución de claraboyas
- Construcción de cubiertas
- Tratamientos antigraffiti
- Tabiques pluviales
- Pinturas exteriores e interiores
- Casas unifamiliares
- Carpintería de madera

REFORMAS

- Rehabilitaciones de fachadas
- Consolidación de obra vista
- Vestibulos de escalera
- Aseos y baños
- Reformas de cocinas
- Electricidad y fontanería
- Calefacción y aire acondicionado
- Carpintería de aluminio
- Falsos techos

C. Jaume Casanovas, 1 • 08820 El Prat de Llobregat (Barcelona) • Telf. 93 370 06 55 / Fax. 93 370 23 54 • Mòbil 615 57 86 84 / 615 83 28 70

Teléfonos

93 658 21 33 • 93 658 21 37

Fax

93 659 40 97

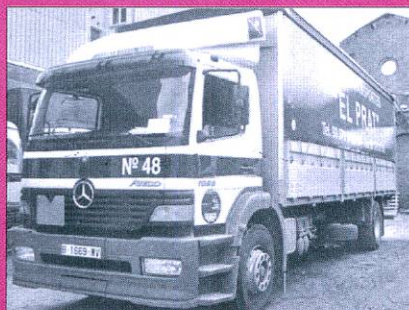
C. Andorra, 63-65 Viladecans
e-mail: transportespratscc@telefonica.net

SEUPRAT

ALMACENAJE Y DISTRIBUCIÓN

Tel. / Fax.: 93 659 40 97

e-mail: seupratlogistic@telefonica.net

Nos hemos

trasladado a la nave

del Polígono

Can Calderón de

Viladecans

Espais. Estos dos peces gordos de la compraventa de suelo -eufemismo que a veces se utiliza para no decir "especulación"- se afanaron en adquirir un suelo privilegiado, una vez se supo que por ahí iba a pasar un tren privilegiado lleno de pasajeros privilegiados. La rumorología popular va más allá y, poniendo en duda si fue antes el huevo o la gallina, asegura que han sido los altos directivos de Vertex los que han conseguido que el AVE acabe haciendo un recorrido a todas luces más costoso que un trazado directo al aeropuerto.

"Imagínate cuando se establezca una junta de compensación para decidir expropiaciones aquí. ¿Quién tendrá el poder de decisión? ¿100 vecinos con sus casas o dos inmobiliarias con terrenos que suman más superficie que el barrio entero?", se pregunta un vecino. La trama

Los terrenos de la antigua Viscosa, aplanados y listos para edificar.

Las casas del lado derecho (según la perspectiva de la foto) de la calle de Nicolás María Urgoiti están afectadas por la llegada del AVE.

Espais ha fichado al ex gerente de 22@, un experto en convertir barrios industriales en zonas residenciales

urbanística se sigue tejiendo. Muestra de ello es que la compradora de los terrenos de Sarrió ha fichado a todo un experto en convertir barrios industriales en zonas residenciales. En efecto, Espais ha fichado a Rafael González Tormo, ex gerente de 22@ -gestora de la remodelación del barrio barcelonés de Poble Nou y responsable de la transformación del sector de Diagonal Mar-.

Elevación polémica

Un propietario desde su casa mira más allá del AVE, cuya llegada no le supondrá expropiación alguna de terreno. A él le preocupa mucho más el proyecto de elevación del barrio por encima de la autovía de

Castelldefels. Esta novedosa idea -mencionada por primera vez en estas páginas a raíz de unas declaraciones de Sergi Alegre, concejal de Urbanismo- también se ha ido alimentando gracias al boca a boca, y gracias a la ausencia de una información clara al respecto. Los vecinos han visto cómo en 25 años ningún gobernante ha acabado con un paso a nivel cuyo acceso subterráneo para peatones es un atentado contra el olfato y la decencia en general. Tantos remilgos para adecentar unos metros cuadrados de terreno y ahora, de la noche a la mañana, su barrio se eleva más allá de las fronteras de la autovía. No saben cómo ni cuándo, pero la idea está más que estudiada por parte del ayuntamiento.

Juan Carlos Muñoz, gerente de una empresa de entramados metálicos ubicada en la calle Urgoiti, también teme que la elevación -la gente del barrio ya la llama "la rampa"- le obligue a hacer las maletas más pronto de lo esperado. "Ahora, búscate otro local con un alquiler razonable y piensa que vas a tener que desplazar a 14 empleados. No sé lo que va a pasar al final", comenta Muñoz. El empresario también cuenta que el propietario de una de las naves vecinas ya ha optado por no renovar el contrato de alquiler a la empresa que la ocupa actualmente. "Ahora mismo están fuera de contrato y han acordado que pueden mantener la actividad, pero también que si de un día para otro hay que cerrar, pues hay que cerrar", explica. ■

La "alternativa ideal" para asegurar el crecimiento de El Prat

JAVIER MARTÍNEZ / El área de Urbanismo de El Prat cuenta ya con una amplia experiencia a la hora de hacer que sean los técnicos, y no los políticos -así se evitan preguntas incómodas- los que convencan al ciudadano de la idoneidad de un proyecto, aunque todos piensen que éste puede suponer el fin del barrio. El pasado 13 de abril, Fernando Domínguez, arquitecto de la Oficina de Desarrollo Urbanístico del ayuntamiento, presentó las tesis que sustentan la elevación del barrio como la mejor de las opciones para asegurar un crecimiento de la ciudad hacia el Norte. Según Domínguez, tras un estudio iniciado hace dos años, la alternativa de elevar el barrio es la que conlleva un menor coste (34,5 millones de euros), supone un menor volumen de emisión de dióxido de carbono (12 toneladas) y menor gasto de agua (400.000 metros cúbicos). Las otras dos alternativas (rebajar el barrio unos metros, hasta el nivel freático, o bien dejarlo al nivel que está) supondrían, según el estudio, un coste de 44 y 47 millones de euros, respectivamente, y un desgaste energético mucho mayor. Según el arquitecto, la alternativa de elevar el barrio permitiría construir dos o tres plantas de parkings bajo las viviendas sin afectar al nivel freático. Cubrir los 250 metros que separan las vías de la autovía supondrían tener que realizar una cobertura de 700 metros, para así dejar una pendiente mínima, que rondaría el 3%. ■

Passejar per la Rambla

L'avinguda d'Anselm Clavé és un dels paratges urbans del Prat de més grat passejar. Unes voravies amples i una bona arbrada. En mal dia varen arrancar els plataners que arribaven fins el riu i també aquella Creu de Terme que ja no es col·locà enlloc. També se suprimí l'accés que permetia entrar a la ciutat venint de la Zona Franca i per fer-ho cal donar un tomb fins la rotonda de després de la Gran Via, quan a l'espai de l'inici de la Rambla hi cabria una rotonda que el facilitaria, encara que fos sacrificant una mica el solar que ara ocupen els escombriaires. Qui va tenir la idea de posar-los a l'entrada de la ciutat? Allà hi recordem una popular fàbrica d'accessoris de cotxe que se n'anà del Prat.

Tot caminant parlem d'aquesta rambla que no ha fet de rambla, però que conserva espais entranyables una vegada superada una fumejant central de cogeneració que, des de la seva incomprendible creació, ve molestant el veïnat amb els seus fums a baixa alçada i els seus constant sorolls, nit i dia. Però allà està malgrat els plantejaments ecologistes de la majoria municipal. Quasi davant hi ha l'edifici -gairebé abandonat- de la panificadora, com un fantasma sense futur. Criden l'atenció el ritme de la benzinera que van crear els Dobaño, els tallers dels Blanco a un i altre costat de l'avinguda. Els Blanco pagesos i exportadors han donat pas al gran taller dels Ferrer, fusters de gran tradició. Les *Mundazas* Rojals, malgrat que importants, semblen no ser-hi, però les lloses de ciment s'esmicolen sovint, precisament allà, potser perquè entren i surten els camions. A tota la Rambla semblen flotar aquestes lloses que ajuden a l'estètica mentre sorprenen sovint els vianants esquitxant-los els dies de pluja. Ja no

hi ha aquella popular barberia... No és un lloc de gaire comerç la Rambla, però hi ha arrelat un fuster, especialitzat en bricolage, s'hi aguanta el cisteller de sempre, ja no hi són els de les màquines de cosir... Sí que hi ha el magatzem dels Cols, dedicats a portar-nos còmodament a l'altra vida. Hi deu haver altres novetats que s'ens escapen. El Bar de la Rambla segueix servint esmorzars i dinars de cuina casolana, tot recordant els temps de glòria dels vermuts de la Festa Major i l'envelat que es col·locava al camp del Torrero, espai d'esbarjo de

la canalla del barri i de les acadèmies dels recordats mestres Martí i Recasens. Ja no hi són, com tampoc hi són els Busquets, una de les dues fàbriques de gasoses i sifons -els altres eren els seus parents Rossell- que les multinacionals han desplaçat d'arreu. No fa pas gaire ens deixà l'Eladi; jove, quan havia resolt la vida i es disposava a viure una merescuda i anticipada jubilació. Hem sentit tristesa en mirar per la finestra buscant la màquina que emplenava sifons i, en contrast, hem recordat uns altres veïns de la

Rambla: els Gros, Mijoler, Español... La melangia s'ha fet rialla en recordar algun dels cèlebres acudits del Neri Gordi.

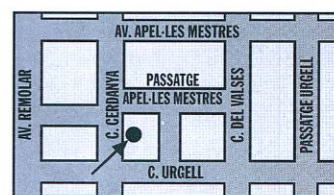
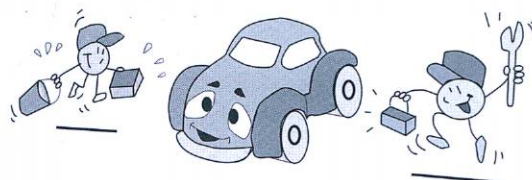
Abans d'arribar al carrer Flaquer, estret, tot passant pels Mobles Mobi, que disposaren allà els Tarragona, hem recordat el local quasi sempre buit del *Frente de Juventudes* a un solar -què es deia- expoliat a un exiliat republicà. Hem arribat al carrer Flaquer, estret, tot recordant la bonhomia del popular Pau Vilà, veterinari i regidor rebel, tot pensant que si visqués hagués lluitat pel soterrament de l'AVE a prop d'allà -com ho ha fet l'actual Gordi- i es preocuparia per l'afecció sobre el seu carrer dels projectes d'especulació que es preparen per l'altra banda de la via. .

L'OBSERVADOR

Tot caminant parlem
d'aquesta rambla que
no ha fet de rambla,
però que conserva
espais entranyables

TOT AUTO PRAT

- ▶ Mecànica General de l'Automòbil
- ▶ Electricitat
- ▶ Revisió pre ITV
- ▶ Neteja Integral de l'Automòbil a mà
- ▶ Carroceria
- ▶ Interiors
- ▶ Motor
- ▶ Centre de Greixatge

Cerdanya, 89-91

El Prat de Llobregat

Telf. 93 370 08 11

• **SERVEI INTEGRAL DE L'AUTOMÒBIL** •

Nuria Ayala, directora del proyecto del edificio para la sede de la Fundació Catalana de l'Esplai

“El edificio de la Fundació de l'Esplai revitalizará el barrio de Sant Cosme”

JAVIER MARTÍNEZ / Jugar con las piezas del famoso Tente era para la pequeña Nuria algo más que un simple juego, según reconoce ella misma. Combinar piezas y espacios ha acabado convirtiéndose en la profesión y en la obsesión de esta joven arquitecta, responsable de uno de los proyectos de mayor envergadura que verá la ciudad en los próximos años.

—¿El uso social de un edificio o equipamiento es un aliciente más para que un arquitecto se interese por él?

—Por supuesto. Cuando Carlos Ferrater me preguntó si me interesaba participar en el concurso para que nos concedieran el proyecto me mostré muy ilusionada. “Claro que me interesa, un proyecto en casa”, le dije. El uso social motiva aún más. La Fundació de l'Esplai es una ONG y desarrolla una gran labor. Y yo quiero un edificio muy interactivo para el barrio, que la gente de Sant Cosme utilice sus instalaciones.

—Así, fue convocarse el concurso y ponerse usted manos a la obra...

—Sí, porque es un proyecto complejo: tendrá una parte administrativa, con despachos, y otra parte con albergues. Por eso requiere un estudio minucioso. Para empezar, hice unas fotografías de la zona para pensar cómo encajaría un gran edificio como éste entre un ambulatorio y un sector de viviendas de protección oficial. Luego, siempre hay que hacer un croquis para ver cómo responde el proyecto a la trama urbana.

—¿Cree que su proyecto contribuirá a lavar la imagen de un barrio que la gente siempre ha asociado a la marginación y la delincuencia?

—Más que un lavado de imagen, es un edificio para que la gente empiece a tomar conciencia real de barrio. Un equipamiento como este puede suponer revitalizar un barrio entero.

—Cuándo se involucra tanto en un proyecto, ¿no le frena a veces el temor de que quien convoca el concurso se lo acabe adjudicando a otro?

—De entrada, cuando los arquitectos afrontamos los concursos, ni nos planteamos la idea de

“Las viviendas de 30 metros cuadrados son indefendibles como tendencia general de construcción”

El talento joven en los grandes proyectos

Nuria Ayala (El Prat, 1975) trabaja para el despacho del prestigioso arquitecto Carlos Ferrater casi desde que acabó la carrera, ahora hace cinco años. Al segundo año de trabajar con Ferrater, fue nombrada directora de proyectos. Ella misma reconoce que el cargo suena enorme para una persona tan joven. Aun así, se encuentra al frente de proyectos de gran envergadura: la renovación del frente portuario de Las Palmas, el nuevo centro de cultura y convenciones de Sabadell, un hotel de 5 estrellas en Córdoba (nos promete que será espectacular), diversas actuaciones en el 22@, en el paseo de Gracia... Uno de los más recientes, que le hace sentirse especialmente orgullosa, ha sido el de la construcción de la sede de la Fundació Catalana de l'Esplai, que se ubicará en El Prat.

que no nos lo adjudiquen. Le dedicas toda la ilusión y las ganas convencida de que lo ganarás.

—¿El peso de las promotoras privadas anula la creatividad de los arquitectos?

—No siempre. Está claro que un promotor te viene a ver con unas premisas: “quiero tantas viviendas, de tantos metros”. Pero en nuestro caso, y sé que puede sonar pretencioso, hay ciertas directrices que nos permitimos no aceptar. Tenemos nuestro propio ideario. Si no fuera así, no haríamos proyectos para ONG.

—Lo decía por la nueva iniciativa de empezar a construir viviendas de 30 metros cuadrados...

—Ya. Se ha formado bastante revuelo, pero porque no se han entendido bien las cosas. Los módulos de 30 metros son, junto con el proyecto Casa Barcelona, de Ferrater, los dos proyectos estrella del salón Construmat este año. Ante la curiosidad de la prensa acerca de los módulos, al gobierno se le ha ocurrido expresar que “se puede construir una vivienda de 30 metros”. La idea de este prototipo es demostrar que, si un usuario lo necesita, es posible construir una vivienda de 30 metros, pero lógicamente es indefendible como tendencia general de construcción.

—¿Y cómo encajan los promotores las ideas de los arquitectos?

—Bien. Si no, no nos vendrían a ver. Los promotores siempre están a la expectativa y aprovechan ferias como Construmat para ver qué has ideado para solucionarles este o aquél planteamiento de construcción.

—¿Cuál es el proyecto más difícil al que se ha enfrentado?

—Lo más difícil para un arquitecto es una vivienda unifamiliar. Sorprende, pero es un proyecto en el que debes aprender casi a pensar como la familia que te ha encargado la construcción. Debes conocer sus gustos, sus manías, para poder ofrecerles lo que piden.

—Usted tiene la suerte de trabajar en un despacho de prestigio. ¿Al final acaba siendo el nombre lo que más pesa en un proyecto?

—El nombre pesa, pero se gana gracias a las ideas y al trabajo. ■

Dr. TEOFILO DEZA ALLODI
(Odontólogo)

Les atende en la

CLÍNICA IBÉRICA

C/ Dr. Gallart i Monés, 9-11, 1º, 3ª
Teléfono 93 370 43 77
EL PRAT DE LLOBREGAT

AGÈNCIA DE TRANSPORTS
SALVADOR S.L.

ESPECIALITAT EN:
Camions grua i transports en
general per a tota la Unió Europea

Polígon Industrial Can Estruch
C/ Lo Gaiter del Llobregat, 129
EL PRAT DE LLOBREGAT
Fax: (93) 370 70 56

Tels.: (93) 379 40 06
(93) 379 21 18
(Part.) (93) 370 73 88

 Ferram

Fusteria i decoració

Ens trobareu a les noves oficines de
l'Avinguda Josep Anselm Clavé, 86-88

Telèfon: 93 479 18 70 • Fax: 93 479 10 45 • e-mail: carpinteria@ferram.com

GRUP 3 ASSESSORS
Gabinet comptable, fiscal i laboral

✓ ADMINISTRACIÓ I GESTIÓ
DE PERSONAL
Nòmines i Assegurances Socials
Contractació
Selecció de Personal

✓ ÀREA MERCANTIL
Tramitació Constitució de Societat

✓ ORGANITZACIÓ I PLANIFICACIÓ
COMPTABLE
Comptabilitat de Societats
Confecció i Dipòsit Comptes Anuals

✓ GESTIÓ I LIQUIDACIÓ D'IMPOSTOS
Impost de Societats
Impost sobre la Renda i Patrimoni
IVA
Successions i Donacions
Transmissions Patrimonials

OFICINES AL CARRER CASTELLA, nº 9 • Telf. 93 379 85 66
El Prat de Llobregat (Barcelona)

DOMINGO PITARCH ESCRIBANO
Arquitecto Técnico

Informes y valoraciones
Asumes y dirección de obras
Estudios básicos de seguridad
Células de habitabilidad
ITV de edificios

Oficina: C. Jaume Casanovas, 1 Tel. 615 57 86 54 • 93 370 06 55
08820 El Prat de Llobregat Fax: 93 370 23 54

flors

company

Madoz, 4 • Tel. 93 379 02 70 • El Prat de Llobregat

 TRIF TORRENTS® S.L.

Construcciones Metálicas
Puertas - Automatismos
Cerrajería

Lloret de Mar, 9
Teléfono. 93 379 40 95 EL PRAT DE LLOBREGAT
Fax. 93 379 31 18 (Barcelona)

cuibany

CUINES I BANYS

CADA REFORMA UNA CREACIÓ
Moquetes, parquets i paviments plàstics

Coronel Sanfeliu, 34
Telèfon 93 379 52 48

EL PRAT DE
LLOBREGAT

Se espera con incertidumbre la nueva edición de la Nit de l'Esport que se celebrará el 27 de mayo. Tras el cambio de ciento ochenta grados dado el año pasado, el mundillo del deporte local esta expectante nuevamente este año por las novedades que puedan aplicarse. ¿Nos volverán a sorprender?

Els sorolls de l'aeroport també s'han posat de manifest a la nostra ciutat. Potser els nivells no són tan espectaculars com a Gavà-Mar, però aquí també sonen els avions. Ara, Foment ha decidit rebaixar el nombre d'operacions que sobrevolin Gavà-Mar. Alguns ja parlen de favoritisme. I és que, és clar, no sonen igual les butxaques al Prat que a Gavà-Mar.

Es que es protestar y besar el santo. Han bastado algunas movilizaciones en el aeropuerto para que los vecinos de Gavà Mar hayan sido invitados por Aena a participar en una comisión que estudiará las rutas aéreas. El Prat, desde hace muchos años, es la zona más contaminada por queroseno de Catalunya y nos lo mira-

mos desde abajo, sin paraguas y sin protestar.

Hi ha qui s'ha fixat en un canvi de costums als rituals d'inauguració presidits per l'alcalde. Es veu que Lluís Tejedor ja no talla la cinta quan inaugura alguna obra o instal·lació. Potser els ecosocialistes han fet examen de consciència, han vist que s'han aburgesat en els darrers vint anys i volen fer un rentat d'imatge que desterrí tota reminiscència d'altres èpoques en que les cintes es tallaven sobretot als pantans.

El seguimiento del estado de la playa nos aporta fotos cuanto menos curiosas. Como el mar no deja de entrometerse tierra adentro, el cartel que reza "Playa con socorristas" ha quedado por fin emplazado en el sitio más idóneo para su legibilidad: a la altura de donde el mar empieza a cubrir ya las pantorrillas.

El quiosc de la plaça de la Vila segueix tancat. Comencem a pensar que fins que el PP no presenti una moció al respecte,

no es concedirà un altre cop la llicència d'apertura. I és que el quiosc ha tingut durant molts anys un color marcadament 'pepero'. Va de bon rotllo.

Potser perquè l'alcalde, com amfitrió dels premis de la comunicació celebrats a la nostra ciutat, va afirmar que la ràdio municipal encara estava en bolquers, els del PP han demanat un estudi d'audiència, segurament per saber si hi ha alguna disfunció que els hi faci seguir-los portant tot i ser ja una miqueta "grandets".

Un conocido hipermercado regala un ticket-gasolina proporcional al importe de la compra. Los tickets sólo se pueden canjear en la gasolinera ubicada junto a un conocido club de alterne muy próximo a la gran superficie. Esperemos, por el bien de la unidad familiar, que la estadística de maridos que acuden solos a hacer las compras no vaya en aumento. ¡Qué peligro!

LA TIRA

Joan Pau II, el Papa Conciliador

Ningú pot negar l'impressionat reconeixement a la figura del 264è successor de Sant Pere al capdavant de l'Església catòlica, després de la seva mort a principis del mes.

La figura de Joan Pau II durant el seus 26 anys de pontificat la podríem definir com la d'un home conciliador i arrossegador de masses que ha tingut un lideratge espiritual i, alhora, sociopolític, per damunt dels seus encerts i els seus errors. Potser el seu èxit ha radicat en el fet que no ha estat líder d'una religió, sinó «un molt bon ésser humà», com va reconèixer fa pocs dies el màxim referent del budisme, Dalai Lama.

El pensament polièdric de Karol Wojtyła, conservador en la moral, i progressista en lo social, l'ha permès connectar amb les més diverses cultures i ideologies.

El resultat es va veure reflectit el dia del seu enterrament amb l'assistència de nombroses confessions religioses distintes i, alhora, colors polítics de diverses ideologies. Representants de l'església anglicana compartien seient amb les religions musulmanes, budistes, sijs, hindús, hebrees, dirigents luterans, metodistes, etc. Polítics de diferents ideologies, alguns d'ells enfrontats, compartien també banc, per dir l'últim adéu al Sant Pare.

La veritat és que em va sorprendre veure per la televisió aquest adéu universal de milions de persones de Joan Pau II, ja que donava la sensació que vivíem una època on la majoria de la gent passava olímpicament de la religió. En canvi, els fets han fet evident que la religió continua viva a l'interior de moltíssima gent.

El Papa ja descansa en pau. El seu sencill i humil testament comença demanant perdó i perdonant els altres i, d'aquesta manera, demostra aquesta bondat i necessitat de conciliar-se amb tothom.

Ara li toca al nou Papa, que possiblement, ja haurà estat escollit quan llegeixin aquestes línies, prendre el relleu per dirigir a milions de catòlics. Molts seràn els reptes que haurà de combatre el nou Papa, però el seu repte més difícil serà, sens dubte, fer-se un forat a l'ombra formidable del seu predecessor.

MÀXIM PUJADE I MUMBARDÓ

Totes les cartes adreçades a la 'Bústia' del periòdic "Delta" —encara que es publiquin amb inicials— han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat. Així mateix, cal que siguin escrites a doble espai i que no superin les vint-i-cinc línies d'extensió. "Delta" es reserva el dret a escurçar-les. En cap cas es mantindrà correspondència sobre les cartes adreçades i no publicades ni s'atendran trucades telefòniques. Es poden enviar per correu, per fax o a l'adreça electrònica del periòdic "Delta": periodicdelta@yahoo.es

A propósito de la entrevista a Josep Maria Domingo

Leïda la entrevista al vicario episcopal de la diòcesis de Sant Feliu i pàrroco de la parroquia de Sant Pere i de Sant Pau, publicada por este periódico en su número del pasado mes de marzo, quisiera, como seglar de la Iglesia Católica, hacer de un modo abierto algunos comentarios a la misma.

En primer lugar, cuando se le pregunta qué implicaciones comporta el cargo de vicario episcopal, Josep Maria contesta que el vicario episcopal "...és una espècie de conseller del bisbe". Ésta es una ambigüedad que está presente en muchas de las relaciones que se dan en la estructura de la Iglesia. ¿Qué quiere decir "una espècie de..."? Parece que cuesta saber, e incluso aceptar, cual es la misión exacta, el compromiso y la responsabilidad de cada uno. Todo queda un poco a la voluntad de las personas...

Si el vicario episcopal es de la opinión que "segons el terme originari", los laicos o seglares son, somos, unas personas que "col.laboren en activitats parroquials", parece ser como cuestión principal, me atrevería a decir que todo está pero que muy confuso. Los laicos o seglares, tenemos encomendada, dentro de la estructura eclesial, una elevada misión que no es posible definirla con la equívoca simplificación de que somos colaboradores en actividades parroquiales. El capítulo IV de la "Constitución dogmática sobre la Iglesia" del Concilio Vaticano II, está todo él dedicado a los laicos y a su misión en la estructura de la Iglesia. En ningún momento se hace referencia a actividades parroquiales...

Luego, podemos leer: "Els capellans passen, però les parròquies romanen. I és la gent, el poble, qui forma les parròquies". A parte de que la gente que en un momento determinado constituye la parroquia, también pasa: cambia de domicilio, viene gente nueva, fallece, nace, quiero decir que la parroquia, en cuanto a su gente, no es la misma, ni mucho menos, cuando empieza un sacerdote su misión de pàrroco que cuando la termina, yo creo que es fundamental que el pàrroco se sienta involucrado en la vida de la misma. O sea, que para mí quienes forman la parroquia somos todos, los sacerdotes y los seglares, el pàrroco, el vicario y la gente del pueblo.

Y cambiando de tercio, parece ahora que el preservativo es un invento para evitar la propagación del sida. Y no es así. El preservativo está inventado hace ya muchos años. Y la Iglesia lo ha condenado siempre porque originariamente es un medio para evitar la propagación de la vida. Lo que la Iglesia condena, en general, es precisamente su uso con esa voluntad expresa. Que ahora resulta que el preservativo es un medio eficaz para evitar la propagación de la terrible enfermedad del sida, pues el católico que haga uso de él, habrá de ver, en su caso concreto, cual es la razón última de su utilización y allá cada uno con su conciencia.

Finalmente, Josep Maria Domingo, a la pregunta sobre si veremos sacerdotes casados y mujeres con cargos eclesiásticos una vez fallecido Juan Pablo II, nos dice que "el dia què es produeixi el canvi, no serà degut a l'aparició d'un líder, sinó a una decisió presa en un concili". No dudo que se tomen en un concilio estas trascendentales decisiones, pero tampoco dudo que hasta que no aparezca un Papa, o sea un líder, que acepte estas decisiones como necesarias para la buena marcha de la Iglesia, éstas no se aprobarán en ningún concilio. Y creo que esta opinión no está en contra de tener "una confianza cega en el fet que l'Esperit Sant és qui guia l'Església".

Tomás Allende

Tarannà

Els felicito per l'entrevista del darrer número de «Delta» de març del 2005 feta a Mn. Josep Maria Domingo, ja no solament per la bona feina de l'entrevistador sinó sobretot per les respostes de l'entrevistat. I especialment quan Mn. Domingo manifesta que l'Església hauria de canviar la manera de dir les coses, que «les dificultats de comunicació que té l'Església amb la societat es produeixen potser no tant pel que diu, sinó per la forma com ho diu». És a dir, que Mn. Domingo suscita un canvi de «tarannà» en les manifestacions i l'estil de relacionar-se amb la societat. Això del «tarannà» com veïem, està molt de moda; el mateix president del govern central Sr. Rodríguez Zapatero és un extraordinari impulsor d'aquesta manera de fer. Però cal remarcar que en qualsevol cas, ni l'Església ni el Govern canvien els seus principis, els seus ideals o els seus fins. Tinguem-ho molt present, no ens engayem!!

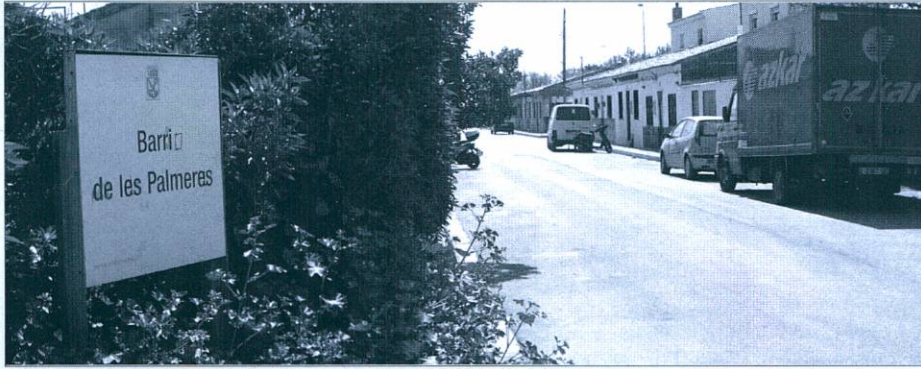
A propòsit de «tarannà», he llegit en una de les editorials del també darrer número de «Delta», que el Sr. Sergi Alegre, Tinent d'Alcalde d'Urbanisme, Territori i Medi Ambient de l'Ajuntament del Prat manifesta (i no dubto ara de les bones fonts que deu tenir Delta per així constatar-ho) que reclamarà compensacions en forma de millores urbanes pel Prat «a canvi» d'acceptar la col.locació de la dessaladora al costat de la depuradora, al nostre terme municipal. Potser per convence'ns de les bondats de la instal.lació de la dessaladora, el Sr. Sergi Alegre hauria de canviar igualment la «manera» de dir les coses, «el tarannà», per tal que infraestructures tant transcendentalment no semblés que són com un pur «canvi de cromos». Que de vegades, les coses, a més a més de ser-ho, ho han de semblar.

J.M. Riera

Loto-escoles bressol

Tenir un fill menor de 3 anys i viure al Prat s'ha convertit en un gran problema. El motiu és molt simple: l'Ajuntament ha mantingut congelada l'oferta, totalment insuficient, de places d'escola-bressol pública, mentre la taxa de natalitat no ha parat de pujar. La situació actual és una oferta de places públiques irrisòria, i unes promeses de construcció de solament una nova escola-

La situación en el barrio de Les Palmeres

Actualmente, el barrio de Les Palmeres atraviesa por una difícil situación, puesto que aún no conoce el futuro del barrio, hecho que no se refleja ni en la revista municipal ni en la radio. Se nos ignora desde hace mucho tiempo, a pesar de nuestras continuas reivindicaciones y de que el este año el barrio cumple su 50 aniversario.

Desde 1998, el Ayuntamiento ha incumplido sus promesas de encontrar una solución. Nos dijeron una y otra vez que estaban trabajando en ello y tenían varias proyectos de actuación, y que en una fecha determinada nos explicarían dicha propuesta. Pero una vez llegada la fecha del compromiso nunca presentaron tal propuesta y otra vez nos volvían a decir que esperaríamos unos cuantos meses más. Una prueba de esta forma de proceder del Ayuntamiento puede verla en Delta de Noviembre de 2001, donde Sergio Alegre afirmaba que tenía tres propuestas de actuación sobre el barrio en aquel momento. Ahora, tres años y medio después, ha manifestado a la prensa que «se trata de algo (el futuro de las Palmeras) que no está en manos del Ayuntamiento sino que depende únicamente de Aena» con la intención de eludir cualquier responsabilidad de su equipo de gobierno ante la opinión de los vecinos, que ya estamos acostumbrados a escuchar grandes mentiras como ésta.

En Julio de 2004 el Ayuntamiento nos dijo que antes de que acabara el año estaría en condiciones de comunicarnos cuáles eran sus intenciones. A mediados de Enero de 2005, José García nos dijo que sería antes de Semana Santa y de momento, seguimos en el punto de partida: seguimos sin saber dónde viviremos los próximos años. Esta es la estrategia de desgaste que utilizan nuestros políticos. Cualquier proyecto tiene preferencia con respecto a nosotros. El asunto que verdaderamente preocupa a los vecinos sigue sin resolverse.

Por otro lado, cabe pensar que no conoceremos nuestro futuro en tanto que el Ayuntamiento no tenga claro donde ubicará la mezquita del barrio. Después de los problemas surgidos en torno a las nuevas mezquitas de otras localidades cercanas, parece evidente que aquí no lo van a tener fácil a la hora de buscar un nuevo emplazamiento adecuado para la comunidad musulmana. O tal vez le hagan un hueco en el futuro centro cultural de Plaza Cataluña, la Barceloneta, Sant Cosme o cualquier otro sitio.

José María Sanz Lorente

bressol pública. La qual arribarà tard i seguirà sent insuficient per poder donar resposta a la demanda real.

Per tot això, aconseguir una plaça en una escola-bressol pública és com si et toqués la Loteria, tant pel cost econòmic que representa (bastant menor al de la privada) com per la qualitat de l'atenció de les mateixes (ràtios de professionals més baixes). Senyor/es polítics: ser d'esquerres de debò significa pensar més en les necessitats bàsiques de la gent, i no tant en construir places de disseny o grans equipaments esportius, que tot i ser també necessaris, estan en un segon terme.

No oblidem que l'escola-bressol educa les noves generacions, fomenta la cohesió social i afavoreix la igualtat d'oportunitats de la dona al món laboral.

Andreu Parera Prats

Què volen aquesta gent?

Una vegada més els carrers de la nostra ciutat han estat protagonistes d'una manifestació pacífica de treballadors i familiars d'aquests,

que perdran la seva feina perquè l'empresa en la que treballen ha previst de tancar o anar-se'n a un altre lloc.

L'última es va produir el dissabte, 2 de abril d'enguany, pels empleats de l'antiga Paperera; abans ho havien fet els de la Fisipe, i demà ¿quins seran els pratencs que tindran que sortir al carrer per fer sentir la seva veu angoixada per la por de perdre el lloc de treball, en molts, molts casos, l'única font d'ingressos de l'economia familiar?

¿Què volen aquesta gent que no tenen en compte res, que no respecten res, que no tenen el més petit escrúpul per tal d'obtenir més i més guanys, més diners, amb les seves activitats? ¿Què volen aquesta gent que no dubten en requalificar zones i terrenys per propiciar i afavorir l'especulació, sempre dels mateixos? Què volen aquesta gent que avui ens diuen una cosa i demà un altre completament diferent? Què volen aquesta gent que ens volen vendre gat per llebre? Què volen?

Rosa B. Armengol

Amb l'aigua al coll

La comprensió lectora

Durant aquest mes d'abril he vist publicades estadístiques que expliquen que un percentatge de nois i noies no comprenen el que llegeixen. Dit d'altra manera una part dels ciutadans de Catalunya seran analfabets funcionals el dia de demà, si no s'hi posa remei. Sens dubte és un fet greu. Perquè vol dir que tindran problemes per seguir una medicació; per saber quan ha de pagar els tributs, o per interpretar les notes dels seus fills i filles, per posar exemples quotidians.

Val a dir que no m'estranya, perquè estic farta de sentir dir que una imatge val més que mil paraules. Doncs, vé't aquí el resultat. Si només mirem els diaris, sense llegir, perquè la foto ja ho diu tot, per què han de fer major esforç els infants?

D'altra banda, em fan gràcia les campanyes de lectura que, habitualment, es refereixen a la narrativa, sense mencionar poesia o textos dramàtics, per allò de posar-ho fàcil. El que s'hauria de fer són campanyes de lectura pura i dura. Perquè la gent compregués un codi amb el qual se les hauran de veure sense remissió. I potser això passa per utilitzar icones o símbols, en lloc de lletres.

Per seguir amb els exemples d'abans, en comptes dels farragosos papers que expliquen els impostos, en català i castellà, que obliga a la lletra petita, imaginin un calendari de tributs que posés les dates de pagament i assenyalés, amb una mà que pren diners de la cartera la primera data, amb una porra policial la segona, i amb una persona en pilotes, amb aire d'estar desplomada, la tercera. Molt més efectiu que qualsevol explicació.

De fet, alguna vegada, a la farmàcia, posen unes icones amb relloges a les caixes de medicaments per indicar les hores en que cal prendre'ls. I pel que sé de les notes escolars, cada vegada més es torna als números i s'abandonen aquells llargs informes sobre el progrés en l'aprenentatge, la relació amb els companys i amb els professors, etc. que no acabava de llegir cap mare ni pare.

No es pensin, però, els amics lletraferits que la campanya de lectura no val amb ells, que ho tenen tot après. Sense anar més lluny, els mateixos caixers automàtics, lloc de propaganda de productes com ara mòbils, vaixelles, entrades per a espectacles, etc. estan plens de missatges compostats amb el màxim de lletres k possible i amb alguna consonant més. No em diguin que ho entenen.

Per quan una campanya sobre aquest nou codi de lectura?

MANOLITA SANZ

ANTONIO SAIZ GARCÍA

Agente de Seguros, Registro nº 2.211

EN EL PRAT DE LLOBREGAT

- SEGUROS
- HOGAR
- AUTOMOVILES
- COMERCIO

C. Coronel Sanfeliu, 90
Tel. 93 478 46 66
93 478 04 20

- VIDA
- JUBILACIÓN
- COMUNIDADES
- RESPONSABILIDAD CIVIL

Carretera de la Marina, 102-104
Tel. y fax. 93 478 82 07
Tel. y fax. 93 478 56 72

Talleres SAIZ, S.L.

MONTAJE DE CRISTALES
NACIONAL-IMPORTACIÓN

No esté ni un día sin coche

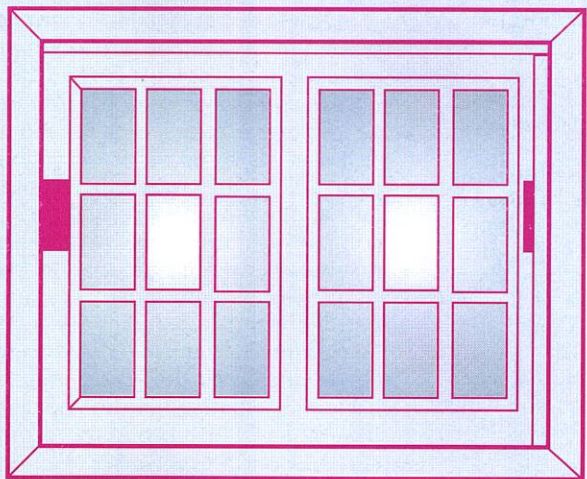
Nosotros le facilitamos un vehículo mientras dura su reparación (consúltenos)

COMPRA-VENTA
de vehículos nuevos y de segunda mano

- Reparación de automóviles
- Planchistería y pintura
- Secado al horno
- Colocación inmediata de cristales
- Presupuestos
- Restauración de todo tipo de vehículos clásicos y antiguos
- Tenemos a la venta toda clase de vehículos clásicos

Ignasi Iglesias, 170
Tel. y fax. 93 379 96 55

- CRISTALERIA Y CARPINTERIA DE ALUMINIO
- PERSIANAS Y PVC

C. Santfeliu, 124 • Telf. 93 370 27 90
EL PRAT DE LLOBREGAT

ASESORIA

CARNIAGO, S.L.

ASESORAMIENTO INTEGRAL

- Administrativa
- Fiscal
- Laboral
- Contable
- Jurídica

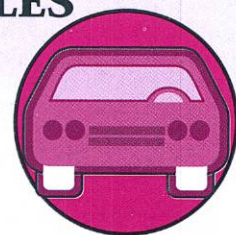
15

AÑOS

A SU SERVICIO

SEGUROS GENERALES

- Automóviles
- Motocicletas
- Hogar
- Comercio
- Salud

Ctra. Marina, 71 bajos
Tel.: 93 370 62 68
Fax: 93 370 77 11
08820 El Prat de Llobregat

No necessitem la dessaladora

Fa molts mesos que venim manifestant que el Ministeri i la Conselleria de Medi Ambient tenien clares intencions de col·locar-nos la major dessaladora d'Europa al nostre territori. Sense preguntar a les autoritats locals, sense un posicionament del nostre ple municipal i aprofitant que tothom estava amoïnant per la crisi del Carmel, ja han anunciat que ens imposen la construcció de la macro-dessaladora al costat de la desembocadura del riu, ens agradi o no. És un exemple més del "nuevo talante".

Segons afirmava La Vanguardia "s'ha desestimat la construcció de la dessaladora a Barcelona, Gavà i Viladecans perquè podia causar un fort rebuig social". Allà són conscients que una infraestructura d'aquest tipus genera altíssimes quantitats de CO2 que podrien arribar fins a la ciutat, necessita un ingent consum energètic que podria triplicar la factura de l'aigua, les salmorres que s'aboquen al mar suposen un risc a mig termini contra la biodiversitat marina del nostre litoral i aqüífer, les instal·lacions afectaran a les zones d'especial protecció d'aus i fins i tot, les companyies de subministrament d'aigua ja han alertat que la dessaladora prevista té unes mesures absolutament desproporcionades.

En definitiva, una vegada més fan servir la nostra vila com el traster, les golfes i l'hangar de Catalunya. Utilitzen el nostre territori per aparcar totes aquelles infraestructures que necessita el desenvolupament de Catalunya a canvi d'hipotecar la nostra futura qualitat de vida. Com m'han comentat alguns veïns, i encara que sigui una exageració dialèctica, únicament ens falta una central nuclear i una incineradora per obtenir el títol de "ciutat abocador".

El més sorprenent és la sospitosa laxitud política dels membres de la Comissió de Desenvolupament Territorial del nostre Ajuntament -ICV, PSC, CiU-. No li volen plantar cara als seus companys de la Generalitat i l'Estat? Per què diuen que "demanaran compensacions" quan al mateix temps afirmen que la dessaladora no és tan dolenta? Els interessos dels seus respectius partits estan per sobre dels interessos de El Prat? Col·locaran després, al Delta del Llobregat, un parc eòlic per subministrar part de l'energia que necessita aquesta planta?

ANTONIO GALLEGO
Portaveu Grup Municipal PPC

En definitiva,
una vegada més
fan servir la
nostra vila com
el traster, les
golfes i l'hangar
de Catalunya

Decàleg per una dessaladora

A instàncies i sol·licitud del nostre periòdic, **CARLES PRIETO** -director de l'Oficina del «Pla Delta» de l'Ajuntament del Prat- ens ha fet a mans unes consideracions a propòsit del projecte d'instal·lar una planta dessaladora -o dessalinitzadora?, just al costat de la macrodepuradora, a la zona deltaica del Prat de Llobregat:

1) La dessaladora ocuparà unes 4 Ha. d'instal·lació, es farà segurament amb fons procedents de la Unió Europea en la seva major part, i potser estarà disponible pel bienni 2007-08.

2) La seva finalitat primordial i bàsica és garantir el consum, per tant es postula com a una necessitat si no volem estar pendents de les restriccions. Però no deixa de ser un recurs més per a obtenir aigua potable, a part de la de la pluja, la del «magatzem» dels embassaments i la del subsòl, la dels aqüífers, que són molt sensibles a les extraccions massives.

3) L'Àrea Metropolitana és deficitària quant al balanç hídric; la gran Barcelona i les comarques més poblades bevem, ens rentem i treballem -les indústries, sobretot- del Llobregat, del Ter i dels aqüífers.

4) La capacitat de tractament de la dessaladora és de 60 Hm.3 anuals; no obstant, no sempre ha de funcionar al màxim, atès que té uns dipòsits reguladors degudament dimensionats que el que fan és preveure els consums previstos en temps de sequera.

5) És evident que un litre d'aigua de la dessaladora és molt més car que un litre d'aigua de l'aqüífer, per això hem d'intentar entre tots que el consum d'aigua no augmenti, que s'estabilitzi d'una manera raonable. Però en qualsevol cas, l'Administració, per damunt d'ideologies, ha de garantir l'aigua al ciutadà.

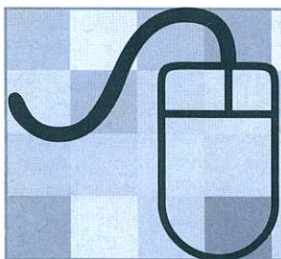
6) Construïnt-la a l'espai disponible al costat de la depuradora, es reaprofiten les instal·lacions existents d'aqueixa, amb tots els serveis energètics i elements industrials a prop, com les subcentrals elèctriques a la ZAL de la Zona Franca.

7) Està clar que el consum d'energia de la planta és molt alt. I està clar que a Cercs, per exemple, es produirà molt més CO2. I està clar que el projecte ha de portar annex un estudi profund de l'impacte ambiental.

8) Però també està molt clar que per impactes ambientals i territorials, és molt millor la dessaladora que un transvassament.

9) L'emissari submarí per on es retornaran les sals al mar serà el mateix de la depuradora, que arriba a 3 Km. de la costa. D'altra banda, l'aigua de mar una vegada tractada, s'enviarà riu amunt fins als dipòsits reguladors de la Fuensanta, a Cornellà-Sant Joan Despí, per a emmagatzemar-la; aquest enviament es durà a terme mitjançant una tuberia d'1,60 m. de diàmetre per l'altre marge del riu oposat a on ara passen els conductes de la depuradora

10) Cal trobar a la costa el punt ideal de captació de l'aigua de mar, que es pensa estarà enfront de la Ricarda, a uns 300 metres de la costa, doncs es creu que en aquest punt l'aigua té una homogeneïtat idònia. És aquí on a 5 m. sota el fons del mar, es col·locaran uns «mans xucladores» que absorbiran l'aigua del mar, que ja passarà així amb la sorra del fons marí, un primer filtre natural.

Envian's bústies, suggerències o textos

periodicdelta@yahoo.es

Un col·lectiu d'avis protesta per les condicions del Centre Cívic Jardins de la Pau

Al ple municipal, la gent gran va denunciar la restricció horària i els serveis deficients

NEUS MACÍAS / Entre ells, el més polèmic és l'horari del CC Jardins de la Pau. Els avis van protestar perquè la direcció tanca el centre nou dies festius a l'any, i ells consideren que tres dies seria més adient. El nou horari «imposat», assegura el col·lectiu de gent gran, és «un autèntic disbarat», i l'escrit recordava que durant els dies 25 i 28 de març, Setmana Santa, molts avis «no sabien on anar pel seu tancament, i deambulaven per El Prat». Aquest aspecte ha estat discutit en diverses reunions amb el regidor de Cultura de l'Ajuntament, Antoni Rodés, però no s'ha aconseguit cap acord «ja que ell no vol dialogar ni resoldre res», segons el document llegit a la sessió plenària. L'escrit també assegura que els canvis d'horari han estat produïts per la «privatització» del centre cívic, una decisió que critiquen perquè «potenciar els estaments públics és positiu».

Un equipament desbordat i poc ventilat

El text també feia referència al funcionament de l'Hotel d'Entitats que s'ubica a Jardins de la Pau, «i que és completament incompatible amb el Casal d'Avis, ja que ens trobem en inferioritat de condicions i desplaçats per fer les nostres activitats». A més de sentir-se «marginats», l'Associació de Jubilats i Pensionistes criticava la «massificació» de l'equipament, que «es desborda diàriament», i desaprojava alguns serveis que s'hi ofereixen. Entre les deficiències citades pel representant del col·lectiu estan la poca ventilació de l'equipament o la manca de sabó als lavabos. També destacaven la necessitat de ser atesos per un ATS, un podòleg i un perruquer, una màquina de cafè i begudes i una font d'aigua potable a dins de la sala del Casal d'Avis. Les seves demandes passen també per un ordinador «per informatitzar els nostres arxius», i un menjador a «preus populars» per als jubilats.

En la seva intervenció, Antoni Rodés va assegurar que el centre cívic «no s'ha privatitzat» i qui continua dirigint l'estructura de l'equipament és l'ajuntament, tot i que el servei de conserges s'ha externalitzat, «tal i com succeeix amb el bar o la neteja dels espais». L'horari del centre cívic va ser «una proposta» que s'ha de consensuar, tot i que Rodés va aclarir que el centre cívic no és «un equipament-guetto ni funciona només per a un determinat públic o edat». El regidor va recordar que, en els seus inicis, Jardins de la Pau va acollir el Casal d'Avis «des d'un punt de vista socio-cultural, i no assistencial o sanitari», en resposta a certes demandes exposades pel col·lectiu de gent gran.

Prop de quatre-centes signatures ha recollit l'Associació de Jubilats i Pensionistes de Jardins de la Pau per tal de donar suport a les seves queixes respecte al funcionament del centre cívic on està ubicada l'entitat, així com el Casal d'Avis. Un representant del col·lectiu va llegir un manifest durant el ple municipal del 13 d'abril en què es criticaven diversos aspectes de l'equipament.

Un representant del grup d'avis va llegir el manifest durant la celebració de la sessió plenària.

L'escrit dels avis criticava la privatització dels serveis del centre i els nous horaris «imposats»

Les obres resoldran alguns problemes

Els portaveus van coincidir en la manca d'equipaments adaptats a les necessitats dels avis, i van fer una crida a l'entesa i la bona voluntat per les diferents parts. Tant el convergent Felip-Neri Gordi com el popular Antonio Gallego van posar de manifest la manca d'espais de reunió per a aquesta franja d'edat. El socialista José García va assegurar que moltes de les

deficiències en la infraestructura podran solucionar-se amb les obres d'adequació que s'estan realitzant al centre cívic. El portaveu d'IC, Rafael Duarte, va assenyalar la complexitat de la situació «per la dificultat de la gestió de l'equipament». L'ecosocialista va assegurar que és el centre cívic que més dies obre l'any, «i creiem que el seu tancament en determinades dates no genera un gran problema ni afecta a molta gent». Tot i això, Duarte va reconèixer que el consistori va decidir no tancar a l'agost «perquè això sí que generava un problema».

L'alcalde, Lluís Tejedor, va fer una invitació al diàleg. «Som conscients que tenim un conflicte i la solució no és fàcil». Tejedor va parlar dels usuaris «de diferents perfils» que té el centre cívic, i que demanden activitats heterogènies. A més, va reconèixer que existeix «massificació» al Casal d'Avis, perquè la zona on s'ubica està molt habitada. «No ens demaneu solucions fàcils a un problema que no ho és», va concloure l'alcalde. ■

El PP debat al ple l'estat de la plaça de la Constitució

N. MACÍAS / El portaveu del PP, Antonio Gallego, va demanar a la sessió plenària la remodelació integral de la plaça de la Constitució, degut a l'estat «deplorable» en què es troba el mobiliari urbà i la zona de jocs infantils, segons la moció que va presentar. El popular va referir-se a l'escassa il·luminació de la plaça i a les males olors que han de suportar els veïns «com a conseqüència de l'estat de la xarxa d'aigües». Les arrels dels arbres fan malbé l'asfalt de la zona, i dificulten l'aparcament als carrers colindants, en paraules de Gallego. El projecte de la plaça de la Constitució, segons el popular, «va néixer malament i continua malament», en referència a les diverses modificacions que ha sofert l'entorn de la plaça, que va ser remodelada per retirar el llibre de ciment que la guarnia.

El portaveu convergent, Felip-Neri Gordi, va recordar que ell havia demanat que s'estudiés la proposta de construir un pàrquing soterrat a aquell espai. Aquesta exigència no serà portada a terme perquè, com va explicar el regidor d'Obres Municipals, el socialista José García, el

pàrquing s'ubicarà probablement a la plaça Blanes, i la proximitat de tots dos espais fa inviable un altre aparcament. García va reconèixer que la zona presenta deficiències, i que ja s'està treballant en la reforma d'alguns aspectes concrets.

El portaveu de ICV, Rafael Duarte, va assegurar que la seva formació no aprovaria la proposta, «perquè tenim altres actuacions més prioritàries, i sabem que la remodelació de la plaça de la Constitució arribarà en el seu moment». ■

Les obres de l'AVE preocupen el consistori

N. MACÍAS / L'ajuntament demanarà al Ministeri de Foment i al departament de Política Territorial i Obres Públiques de la Generalitat que les obres del TGV es planifiquin per tal que no afectin el servei de les línies de rodalies que passen per El Prat. La moció va ser consensuada durant el ple municipal del 13 d'abril, i tots els partits amb representació hi van votar a favor. El consistori va manifestar la seva preocupació perquè el pla d'obres pel ramal de rodalies pot interrompre el funcionament de la C-2. L'exemple més proper és a Castellbisbal, municipi per on també passa el TGV i que es troba molt afectat pels treballs. «S'han de prendre totes les mesures correctores possibles», va dir el regidor d'Urbanisme i Territori, Sergi Alegre. El portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, va reconèixer que els treballs per l'arribada de l'AVE o altres demandes històriques de la ciutat - com el metro- «ens faran patir per assolir coses que fa anys que El Prat vol aconseguir». També

va demanar la creació d'una barrera sònica per tal que les obres no afectin els veïns. També el portaveu del PP, Antonio Gallego, va donar suport a aquesta moció, «perquè els treballs generaran molèsties, i s'ha de garantir la mobilitat dels ciutadans durant el temps que durin les obres». ■

Es crearà una base de dades d'ADN a tot l'Estat

L'ajuntament instarà al Govern de l'Estat a crear una base de dades comuns d'ADN de persones desaparegudes en tot l'àmbit nacional, a proposta del Partit Popular, que va presentar una moció en aquest sentit. El portaveu del PP, Antonio Gallego, va assegurar que el document debatut al ple recollia «una petició de l'associació Inter-Sos», entitat que té la seva seu social a El Prat, i que presideix el pratenc Manuel Jaime. La resta de partits van donar suport a la mesura, perquè «compartim la preocupació», en paraules del convergent Felip-Neri Gordi. El socialista José García va assegurar que fa falta «posar en marxa un sistema públic amb recursos per donar uniformitat a aquestes investigacions».

L'Estatut donarà més autonomia pels governs locals

El nou Estatut d'Autonomia de Catalunya hauria de donar més importància i competències als ajuntaments. Així ho demanarà el consistori pratenc, segons un text aprovat per unanimitat a la sessió plenària. Aquesta «declaració de principis», en paraules de l'alcalde, Lluís Tejedor, reclama més poder per als governs locals. «Un poder que ha de venir derivat de la Generalitat i de l'Estatut», va manifestar el portaveu convergent, Felip-Neri Gordi. El popular Antonio Gallego va discrepar en el fet que el municipalisme «vagi lligat a la redacció de l'Estatut i al seu possible èxit. Què passarà amb els municipis si finalment no hi ha nou Estatut», va preguntar. El socialista José García va respondre que no es tracta d'un lligam, sinó d'aprofitar «una oportunitat per tal que quedi reflectida la nostra proposta a la redacció de l'Estatut».

Proposta des del consistori per una Tarjeta Rosa als 62 anys

El Prat no seguirà l'exemple de municipis com Badalona, Esplugues o l'Hospitalet, i no fixarà en 62 anys l'edat mínima per aconseguir la Tarjeta Rosa de l'Entitat Metropolitana de Transport, tal i com demanava una moció del portaveu del PP, Antonio Gallego. Segons el regidor, hi ha ajuntaments que han ampliat aquesta prestació, que generalment s'aplica a l'edat de 65 anys, i l'han rebaixat als 62 anys, o fins i tot als 60, com Sant Adrià del Besòs i Barcelona. En aquests casos, les aportacions econòmiques addicionals són finançades exclusivament per cada municipi que efectua l'ampliació. «No és just que els ciutadans d'El Prat no disposin de les mateixes prestacions que persones de ciutats veïnes», va protestar Gallego. La resta de partits polítics no van donar suport a la mesura.

Proposta de CiU per netejar les façanes privades

N. MACÍAS / L'ajuntament estudiarà la implantació d'un servei públic de neteja de graffitis i tags a les façanes de la ciutat des de la Brigada d'Obres, a proposta del portaveu de Convergència i Unió, Felip-Neri Gordi. El regidor va presentar una moció per tal que aquest servei es presti des del consistori perquè «no podem davant d'un fet així deixar desemparat al ciutadà, i que cadascú es tapi la seva façana». Gordi va explicar que, tot i l'acció de la Policia Local en la seva labor «preventiva i punitiva», cal també una acció «paliativa». Les façanes d'El Prat són «el llindar entre l'espai públic i el privat», i no només hi ha una percepció estètica «sinó de la sensació de netedat i de qualitat de vida». La fisonomia de les parets «també és una qüestió d'interès públic», segons

el regidor convergent. El regidor de Manteniment i Serveis, Quim Bartolomé, va assegurar que l'equip de govern és cons-

cient de que la ciutat està «perjudicada» per aquest tema, i va explicar que s'ha organitzat un «circuit» de neteja a les façanes

públiques i amb frases ofensives. «El problema el tenim amb les façanes privades», va reconèixer. ■

La contracrònica

Manar

És només el primer any de l'era del *talant*, però el vint-i-sisè de l'era d'Iniciativa per Catalunya-Verds a El Prat. Qui té més experiència? Qui sap gestionar millor els conflictes? La irrupció de l'Associació de Jubilats i Pensionistes de Jardins de la Pau a l'últim ple municipal va provocar insólites escenes de tensió a la casa de la Vila. Algunes de les seves peticions, com la de podòlegs i perruquers, semblen francament excessives, però d'altres d'higiene bàsica i manteniment són més que raonables. Després de la lectura de les demandes, el regidor de Cultura, Antoni Rodés, va agafar el torn, i més tard l'alcalde de El Prat, Lluís Tejedor, va intentar traslladar la paraula als diferents grups parlamentaris, com reglamentàriament està establert. Però molts dels presents van intentar interpel·lar l'alcalde, una actitud que Tejedor probablement ja s'esperava. Inmediatament l'alcalde reaccionà: "Això és un ple, no una assemblea". Va repetir un cop i un altre aquest incontestable argument, però la innecessària reiteració va escalfar el personal. "Això es com cridar al desert!", s'escoltava. "Ja vindran les eleccions, ja!", va amenaçar un assistent. "No fem política", va contestar Tejedor, tot apropant-se al format assembleari. Curiosament, qui donà un cop de mà a l'alcalde va ser el portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, qui començà dient: "Això és la casa de la Vila", en una versió municipal del *fer país*. El convergent va intentar posar-se "a la pell" de la gent gran, i demanà diàleg entre les dues parts. També ho va fer així el portaveu del PP, Antonio Gallego. A Rafael Duarte, el portaveu d'ICV, el que més li va molestar va ser la referència a la —inexistent, d'altra banda— "privatització" dels Jardins de la Pau.

La nova correlació de forces és el meló pratenc: verd per fora i verd per dins

L'aliança entre ICV i PSC sembla sòlida. Però el bipartit pratenc s'assembla més aviat al tripartit basc, amb Tejedor de *lehendakari* potablava plenipotenciari i ICV al capdavant. Els seus socis del PSC, que potencialment tenen un enorme electorat al municipi, donen suport a ICV i fan una política suau i dòcil de diàleg. Crida més l'atenció la tàctica de CiU, que fluctua entre l'oposició constructiva i el que de vegades sembla una aliança tripartita. El buit de CiU l'aprofita el PP d'Antonio Gallego, des de la trinxera de l'oposició, gaudint d'un espai polític difícilment imaginable en una població marcadament progressista com la de El Prat. Gallego va intentar al ple fins i tot desbordar l'equip de govern des de l'esquerra, amb propostes de caràcter social. Un irònic Duarte, braç dret de Tejedor, va elogiar l'aposta del PP per la despesa pública. Felip-Neri Gordi només va insinuar tímides crítiques a l'equip de govern, i algunes de les seves mocions, com la dels *graffitis*, va ser aprovada amb la condescendència d'ICV. "Que no serveixi de precedent", va dir un Duarte en plenitud interpretativa. L'ecosocialista va explicar que tots hi estaven d'acord, però que això ja s'havia parlat, i que era innecessari. Es va somriure, conscient de qui mana.

Els primers opositors de Fidel Castro deien que la revolució cubana era com una síndria: verda per fora però vermella per dins. La nova correlació de forces a l'Ajuntament, amb la incorporació del PSC al consistori, no amaga la realitat. Tothom ho sap. És el meló pratenc. Verd per fora. I verd per dins.

AGUS MORALES

Els treballadors de Reno de Medici tornen al carrer contra el tancament de la fàbrica

Els treballadors no descarten noves mobilitzacions per tal que no s'oblidi el problema

NEUS MACÍAS / Unes tres-centes persones es van concentrar el passat 2 d'abril a la Plaça de la Vila per iniciar la manifestació demanant la continuïtat de l'empresa paperera Reno de Medici, que veu perillar la seva producció degut a que el grup industrial ha venut els terrenys on s'ubica la factoria.

El comitè d'empresa, amb la presidenta Aurelia Testón al capdavant, portava la pancarta que obria la marxa, on s'exigia que la fàbrica continuï la seva activitat. El col·lectiu va iniciar la manifestació baixant pel carrer Jaume Casanovas, i es va incorporar a Coronel Sanfeliu des de l'avinguda Montserrat. Per Coronel Sanfeliu van agafar el carrer Lleida, i van enfilem la carretera de la Marina, on van tornar a agafar Verge de Montserrat, i van arribar de nou a la Plaça de la Vila des del carrer Ferran Puig. Durant tot el recorregut, els manifestants van cridar consignes contra la especulació immobiliària que, segons ell, és la causant del tancament de l'empresa.

Diferents representants de grups polítics van unir-se al grup, com els regidors d'IC Antoni Rodés, Paco Villena, Quim Bartolomé o Manel Gómez; els regidors del PSC José Luis Olivera i Juan Pedro Pérez, o el president d'ERC, Joan Camps. Tots van manifestar el seu suport a la lluita de Reno de Medici, i van destacar el compromís adquirit per l'ajuntament d'El Prat d'evitar qualsevol intent d'especulació urbanística als terrenys situats al Prat Nord.

La possible requalificació de terrenys

De nou a la Plaça de la Vila, Salvador Martínez, delegat de CC.OO a Reno de Medici, va llegir un manifest on es denunciava la situació que viu l'empresa paperera. El text recordava que el grup Reno

Representants polítics van voler donar suport amb la seva presència a la lluita de l'antiga Papelera Española

de Medici ha venut els terrenys de la factoria i vol tancar-la a finals de l'any 2006.

Els motius, segons el manifest, no són altres que els purament especulatius, i per demostrar-ho, Martínez va recordar que la direcció italiana de Reno de Medici, en el contracte de compra-venda, es reserva un 40% del preu de venda acordat en immobles «per cobrar-los quan es produeixi la requalificació dels terrenys». Els treballadors, segons el text, no accepten aquesta situació, i aposten pel manteniment dels llocs de treball. Exigeixen a la direcció la participació del comitè en l'elaboració dels plans de futur necessaris per continuar la producció.

Martínez també va denunciar l'angoixant situació que viu la indústria pratenca, amb el continu tancament d'empreses com Fisipe,

Viscoseda o més recentment Celograf. Entre els arguments per continuar la producció, el comitè va destacar la tasca ecològica que desenvolupa Reno de Medici, que fabrica cartró reciclant el paper de la recollida selectiva.

També es va denunciar l'actitud dels directius de Reno de Medici, «que per una banda negocien amb l'ajuntament la cessió de terrenys per obrir una nova planta, i d'altra banda han posat a la venda la maquinària per Internet», tal i com va avançar aquesta revista en la passada edició.

Els treballadors no descarten noves mobilitzacions, per cridar l'atenció sobre el seu problema. «No volem que ningú no oblidí que no hem solucionat res», va assenyalar Aurelia Testón. ■

Estilista Luna

C. Miquel Martí i Pol, 2-4 • Telf. 93 370 64 68 • 08820 El Prat de Llobregat

Lunes de 15:30 a 19:30
Martes y viernes de 9 a 13 y de 15:30 a 19:30
Sábados de 9 a 14 horas

PELUQUERÍA UNISEX

Sandra Cortés

- Estudio tricológico del cabello •
- Asesoramiento de imagen •
- Últimas tendencias en cortes •
- Extensiones de todo tipo •

- lidad en recogidos novias y acompañantes •
- Lo último en mechas, color, bitonos,...
- Maquillajes de noches y de día

Martes a Viernes de 09:00 a 19:00 horas
Sábados de 08:00 a 18:00 horas
Telf. 93 370 18 56 • Av. Libertad, 21 • El Prat de Ll.

Garrovillas, parada y fonda

N. MACÍAS / Dos años después del último encuentro, Garrovillas y El Prat volverán a afianzar los lazos de hermandad que les unen con la visita de una delegación pratense a la localidad cacereña los próximos días 12,13,14,15 y 16 de mayo. Los garrovillanos residentes en El Prat ya han recibido el programa provisional de actos previsto para esas fechas.

La expedición saldrá hacia Extremadura el día 12 de mayo, en autocares que iniciarán su recorrido a las ocho de la tarde en la avenida Virgen de Montserrat esquina con la calle Jaume Casanovas. Está previsto que estos vehículos lleguen a su destino el 13 de mayo por la mañana. Serán recibidos en la plaza de la Constitución de Garrovillas, donde se celebrará un desayuno popular. Las entidades pratenses y las autoridades saldrán un día más tarde, y también viajarán durante toda la noche. El 13 de mayo se inician las actividades, con la actuación del grupo de coros y danzas del Centro Extremeño Ruta de la Plata y el grupo Es-

Foto de hermanamiento en Mérida, en la última visita a Garrovillas.

caramujo de Garrovillas, que se celebrará en el Corral de Comedias.

Las entidades llegarán el día 14 de mayo, y se incorporarán a las actividades previstas. Entre ellas, la visita al Museo Etnológico de Garrovillas y a las exposiciones institucionales. Esa misma jornada tendrá lugar una comida popular, y más

tarde, un partido de fútbol sala. La colla de Diablos d'El Prat recorrerá las calles del pueblo extremeño con su espectáculo de luz y fuego. También está prevista una verbena popular y la actuación del grupo de rock Komptoser.

La apretada agenda continúa el día 15 con una visita a Trujillo y Guadalupe, y aca-

bará con el teatro del cuadro escénico del Centro Extremeño en el Corral de Comedias.

El día 16 de mayo, festivo en la comunidad catalana, tendrá lugar el viaje de vuelta. Los billetes de autocar se pueden adquirir en el Centro Extremeño Ruta de la Plata -calle Castilla, 51- al precio de 50 euros. ■

Carxofes per oblidar les gelades

DELTA / Les gelades d'aquest hivern han perjudicat la collita de carxofes i, com a acte de desagravi, l'ajuntament d'El Prat, en col·laboració amb l'Associació de Veïns de les Cases de la Seda, va organitzar una carxofada popular per reivindicar les bondats d'aquest producte estrella de l'horta pratense. La vetllada gastronòmica va tenir lloc el passat 10 d'abril, amb un sol esplèndid però un vent molt fort, i va comptar amb la participació d'unes 400 persones. Entre els

assistents va estar l'alcalde d'El Prat, Lluís Tejedor; el tinent d'alcalde d'Urbanisme, Territori i Medi Ambient, Sergi Alegre; i altres representants de partits de l'oposició, com el convergent Ramon Ribas o el popular Juan Manuel de las Heras. Tejedor va comparar la popularitat del pollastre Pota Blava amb la qualitat d'aquesta hortalissa. El menú de carxofes va anar acompanyat de la degustació de sardines fresques, i per postres, pastís. ■

L'AAVV Jardins de la Pau, en Cardona

DELTA / Entre las distintas actividades organizadas para conmemorar el Dia de la Mujer, la Vocalia de la Dona de la Associació de Veïns de Jardins de la Pau celebró una excursión a las minas de sal de Cardona. La cita era el 12 de marzo, y congregó a 110 mujeres, que

pasaron una jornada muy agradable, y tras la visita a las minas pudieron disfrutar de una comida y una tarde de baile. La Vocalia ha manifestado su interés por continuar este tipo de actividades, «que hacen que nos sintamos más unidas y apoyadas». ■

Una mujer resulta herida en el Sagnier al desplomarse una máquina de pesas

El aparato debía haber estado anclado al suelo, según uno de los monitores del complejo

JAVIER MARTÍNEZ / La mujer, que se identifica como Carmen, quedó atrapada por la máquina, que le golpeó en la cabeza y en la espalda. Según un testigo, el aparato, de unos 2,5 metros de ancho, había sido usado momentos antes por un usuario "muy musculoso" que, al parecer, la había cargado con un peso extraordinario. Según palabras de esta testigo, el desplome ocurrió sin que nadie tuviera tiempo de reaccionar. "Incluso yo me quedé con un pie atrapado bajo un hierro. Suerte que no me dio de lleno; si no, seguramente me lo habría roto", comenta.

La mujer quedó inmóvil bajo los hierros de la máquina tras el desplome, y durante algunos segundos los usuarios que se encontraban en el gimnasio pensaron que había podido quedar inconsciente. Una patrulla de la Policía Local y una ambulancia se personaron transcurridos escasos 15 minutos desde el accidente.

Instalación incorrecta

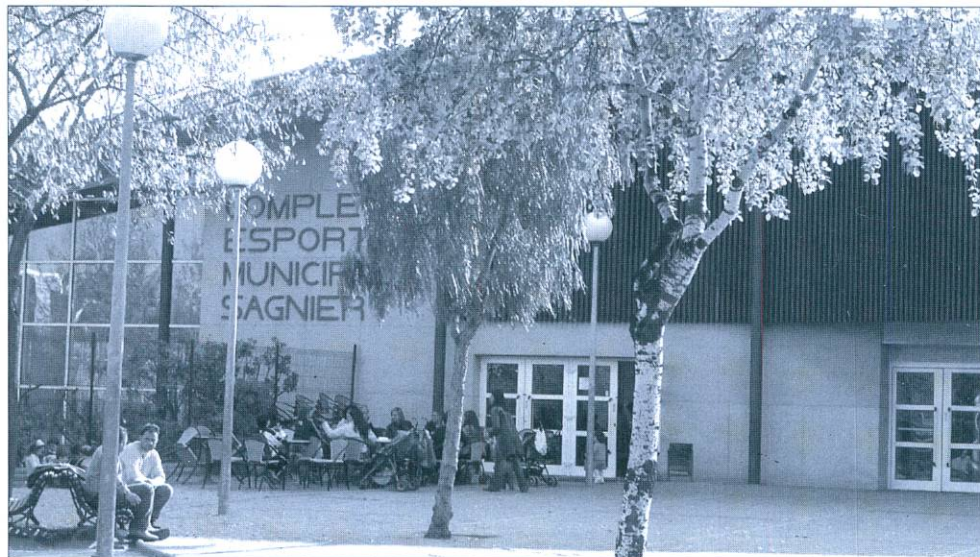
El monitor encargado de la sala de musculación se lamentó de que la máquina no estuviera correctamente instalada. En efecto, las patas de la máquina presentan unos orificios que demuestran que el aparato se diseñó para ser fijado al suelo. Sin embargo, la máquina, de las primeras que se instalaron en el CEM Sagnier, nunca ha sido fijada al parquet del gimnasio.

Este periódico ha intentado en varias ocasiones contactar con la dirección del CEM Sagnier para saber más acerca de las condiciones de revisión y mantenimiento de las máquinas del gimnasio. Hasta el momento de cerrar esta edición, la dirección del centro no ha mostrado interés alguno en dar explicaciones sobre lo sucedido.

Aún con molestias

La afectada, que aún continúa con molestias en la cabeza y en la zona lumbar, ha

Una mujer, usuaria del complejo deportivo Sagnier, resultó herida el pasado 21 de marzo al recibir el impacto de una máquina de levantar pesas. La mujer necesitó ser trasladada en ambulancia al hospital de Bellvitge minutos después del desplome. Uno de los monitores de la sala donde se encontraba instalada aseguró, tras el incidente, que la máquina no estaba debidamente anclada al suelo.

La afectada, que aún continúa con molestias, ha puesto el caso en manos de abogados

puesto el caso en manos de abogados. Dentro de un mes y medio deberá someterse a un reconocimiento médico que determinará si el alcance de las lesiones es mayor de lo esperado.

Dos semanas después del accidente, la máquina continuaba operativa, si bien había sido atada con una cuerda a una columna, para dotarla de más estabilidad.

Quejas desoídas

Unos días después, el desplome era comentado entre una monitora de la piscina y un pequeño grupo de usuarias. La monitora les explicaba que la dirección del centro tardaba mucho en responder a las sugerencias o quejas de los propios monitores sobre el estado de algún elemento del centro. "Para arreglar ese foco de allí -decía, señalando- nos tuvimos que subir y atarlo nosotras misma, porque, desde que avisamos de que estaba colgando, pasaron dos semanas y nadie hizo caso". ■

• associacionisme • esports
• concerts • teatre • oci •

tot això i més pots trobar-ho al
Suplement

La Caputxeta Vermella

Roba de nadó
Canastrellas
Llistes de naixement
Mobiliari i Decoració

Crta. de la Marina, 73-75 • 08820 El Prat de Llobregat
Telf. 93 379 92 04

La passarel·la de l'Alzheimer guanya la partida al Madrid-Barça

Més de 150 persones van participar a la desfilada al Modern, en una causa benèfica

NEUS MACÍAS / La competència era ferotge. La casualitat va voler que la quarta edició de la passarel·la a favor dels malalts d'alzheimer coincidís en el temps amb el Madrid-Barça. Però ni això va aconseguir menys públic per a aquest acte benèfic que s'ha consolidat ja com un gran espectacle, i que va omplir el teatre Modern la tarda del 10 d'abril. Alguns, però, van voler estar als dos llocs alhora, i portaven auriculars per seguir el partit mentre contemplaven els models ocasionals. El regidor de cultura, Antoni Rodés, patia: havia comprat el Madrid-Barça, tenia la casa plena de familiars i amics, i preguntava de tant en tant com anava el marcador. El sacrifici, però, valia la pena, i era per una bona causa. L'escenari del Modern es va guarnir amb unes columnes de coloraines, fetes pels malalts que acullen els dos centre Alois de què disposa l'associació que presideix Ma. Rosa Giner.

La gala va començar amb música: un vídeo mostrava un festival també a benefici dels afectats d'Alzheimer, i concretament una actuació on Mikel Herzog cantava una cançó dedicada als cuidadors d'aquests malalts. Semblava un karaoke, perquè sobreimpresa apareixia la lletra del tema, però ningú no es va animar a cantar «Aquí estoy yo». Això sí, unes tímides palmes van acompanyar el tema. La temperatura va pujar amb l'aparició dels primers models, al ritme de la cançó «Dragostea», l'animada música del grup O-Zone. La moda Junior va posar la nota de color i va ser sens dubte la part més animada de la passarel·la. Els joves van lluir crestes punkies, van llançar confetti, i entre ells es va colar el regidor de Manteniment i Serveis, Quim Bartolomé, amb una caçadora «de nen de Castefà», segons ell mateix explicava. Un

Tímids al principi, però divertits, els més petits van desfilat, van saludar els familiars, van caure sobre l'escenari... (Foto superior)

«Somnis» va ser el títol de la performance on la model, «Campanilla», va lluir un impressionant maquillatge corporal (Foto dreta)

estil que el rejoyenia molt, perquè, sincerament, l'edat de Bartolomé estava força allunyada dels adolescents amb crestes punkies que l'acompanyaven. També les regidores d'IC Ma. José Albaladejo i Ana Navarro van *infiltrar-se* en aquest grup, lluint robes ètniques. Totes dues van ballar al ritme de O-Zone, i Albaladejo, sobre la passarel·la, va dedicar uns moviments de maluc als seus companys de consistori que se la miraven, somrients, des de la platea.

Els flashos de les càmeres i molts telèfons mòbils

Els instants més tendres van arribar amb l'aparició dels més

Ma. Rosa Giner, de l'Associació de Familiars de Malalts d'Alzheimer, va agrair l'esforç a les botigues, perruqueries i empreses col·laboradores

petits. La roba infantil va omplir de nens la gala, tot i que aquests no s'animaven a caminar sobre la passarel·la, i només feien que mirar al·lucinat el públic, que es mostrava comprensiu. Algú els va haver d'empènyer perquè comencessin a desfilat. Les càmeres digitals i els telèfons mòbils immortalitzaven el moment. Uns globus gegants que van aparèixer sobre l'escenari van ser l'excusa ideal per jugar a llançar-los amb força sobre els assistents.

Les cares conegudes continuaven despertant comentaris entre la platea del Modern. Els periodistes d'El Prat Ràdio Yolanda Hernández i Pere Tejedor repetien experiència -ell per tercer any consecutiu-, a

l'igual que la regidora de Serveis Socials, la socialista Ana Fernández, que va estar acompanyada per la seva filla, i va desfilar amb la roba més glamurosa.

Abans del descans es va procedir a un accidentat sorteig de regals cedits pels comerços locals, i després, el coordinador de la gala, Isidoro Pozo, va animar els assistents a gaudir de cinc minuts d'esbarjo per visitar el W.C., -o per creuar el carrer dels Pixats i veure al bar de davant (ple de gom a gom) com perdia el Barça-

Vestits de paper, una altra proposta de moda

L'Associació de Puntaires d'El Prat va inaugurar la segona part de l'espectacle, amb una impressionant desfilada de vestits de paper elaboradíssims i plens de complicats brodats. Si l'any passat la gala va estar dedicada al centenari de Dalí, enguany un altre aniversari va ser el protagonista. Es tractava, en aquest cas, del centenari del creador de Peter Pan. La comptacontes Isabela Méndez va introduir la llegenda del nen que no volia créixer, i els ballarins Oscar

Els més grans també poden vestir roba divertida i esportiva. Les columnes de vius colors que guarnien l'escenari van ser fetes pels malalts

La moda més glamurosa va mostrar vestits llargs i elegants, més adients per a bodes o esdeveniments socials.

Rosinach i Silvia Álvarez- ella amb un espectacular maquillatge corporal cobrint el cos nu, obra de Marta Rull- van posar imatges a Campanilla i Peter Pan. La gala va acabar amb la clàssica desfilada de tres núvies, acompanyades de Fèlix i Lali, dos professors de l'associació Tot pel Ball.

La presidenta de l'Associació de Familiars de Malalts d'Alzheimer, Ma. Rosa Giner, va agrair l'esforç a les botigues i perruqueries col.laboradores, i a les empreses que van posar el seu gra de sorra per tirar endavant aquest festival. Giner no va oblidar-se d'esmentar el director de la gala, Vicenç Escarrà; el coordinador, Isidoro Pozo, i tota la gent que va treballar darrera l'escenari.

El primer Tinent d'Alcalde, Rafael Duarte, va recordar que aquest esdeveniment no és només un espectacle, sinó que té un transfons solidari, «i molta gent l'espera cada any». Duarte va agrair la celebració d'«una vetllada amena que ens ha fet oblidar el resultat del Madrid-Barça». A aquestes alçades, les ràdios amagades per la sala ja ens havien informat del 4-2. ■

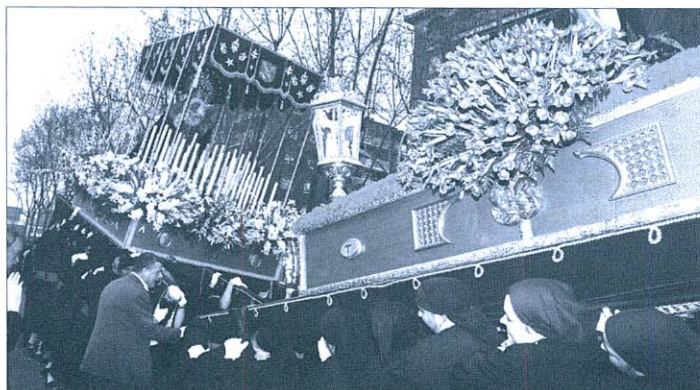
La procesión de la Casa de Andalucía, más ágil y con mucho público

N. MACÍAS / La amenaza de lluvia que planea siempre sobre la celebración de la Semana Santa en esta ocasión respetó la salida de los pasos de la Cofradía de Jesús Crucificado y Nuestra Señora de los Dolores, de la Casa de Andalucía el día del Viernes Santo. A pesar de unas gotas que hicieron temer lo peor, la procesión pudo celebrarse en su totalidad, aunque esta vez se agilizó la marcha, y los costaleros pudieron recogerse pasadas las once de la noche.

La comitiva inició el recorrido a las seis de la tarde, encabezados por las autoridades, en este caso, por el concejal de Cultura, Antoni Rodés, y el presidente del PP local y también concejal, Miguel Ángel Ochoa. También asistieron miembros de otras cofradías de Catalunya. Los pasos, que salieron del local de la Casa de Andalucía, en la calle de las Moreras, en esta ocasión fueron acondicionados en el edificio de la Brigada de Obras, en previsión de que pudiese llover, y trasladados esa misma tarde a la sede social de la entidad andaluza.

Respeto ante Nuestra Señora de Montserrat

El párroco de Sant Pere i Sant Pau, Josep Ma. Domingo, dio su bendición a la procesión, poco antes de su inicio. Este año los pasos presentaban algunas novedades. Entre ellas, la Virgen de los Dolores estrenaba corona, ya que hasta ahora lucía una prestada. También se han adquirido cuatro nuevos faroles para el Cristo crucificado, y las potencias que adornan su cabeza. Todo esto ha sido posible gracias a las aportaciones y donativos de los socios cofrades.

El momento más emotivo de la procesión llegó cuando los pasos de la Virgen y su hijo sufriendo el martirio se inclinaron uno ante otro en señal de respeto. Esto sucedió frente a la iglesia de la Mercè, y el gesto arrancó aplausos entre el público y lágrimas de emoción. Los pasos también pararon junto a la imagen de Nuestra Señora de Montserrat en la avenida que lleva su nombre, y los costaleros volvieron a realizar otra reverencia.

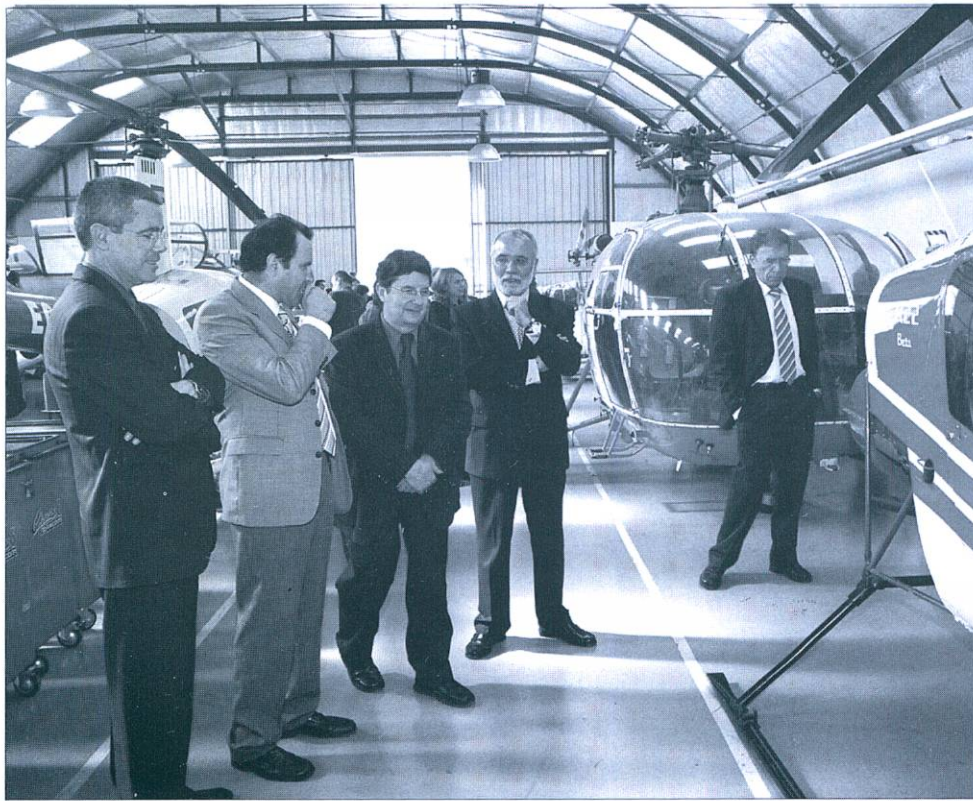
Fuentes de la Casa de Andalucía han destacado el gran número de personas que siguieron la procesión, debido a la buena temperatura, a pesar de la amenaza de lluvia. El hecho de que esta vez se desarrollase a buen ritmo y acabase a las once de la noche hizo posible que durante todo el recorrido el público acompañase a los pasos. ■

La companyia Iberia dóna una cabina d'avió per a l'IES Illa dels Banyols

NEUS MACÍAS / La companyia Iberia ha donat una cabina d'avió DC-9 a l'Institut de Secundària Illa dels Banyols, per tal que els alumnes del curs de manteniment aeromecànic puguin completar les seves pràctiques. L'acte de presentació va tenir lloc el passat 30 de març, i va coincidir amb l'inici de les Segones Jornades Aeronàutiques que ha posat en marxa el centre educatiu.

Francí; la delegada territorial d'educació, Carme Arnau; i el representant de la direcció general d'Aviació Civil, Enric Sant Martí, que va ser l'encarregat d'inaugurar les jornades aeronàutiques amb una conferència sobre les titulacions relacionades amb els transport aeri.

L'IES Illa dels Banyols és l'únic centre de Catalunya on s'imparteix el cicle de manteniment aeromecànic, que forma

També es va inaugurar l'hangar que guarda la cabina, i que ha estat finançat per la Direcció General de Transport de la Generalitat. La jornada va comptar amb la presència de l'alcalde de la ciutat, Lluís Tejedor; el director general de FP, Josep

futurs mecànics d'avions. També ofereix un seguit de cicles formatius relacionats amb la logística i el transport, com un curs de comerç internacional. Per tal de completar la seva formació, els alumnes fan pràctiques a empreses del sector. ■

La 'banda de los peruanos' actúa en el aeropuerto

La conocida "banda de los peruanos", popular por sus atracos en áreas de descanso de autopistas, ha comenzado a actuar en el aeropuerto de El Prat. La policía ha detenido recientemente a tres peruanos acusados de robar las maletas a dos viajeros en las terminales y de sustraer un vehículo marca BMW del parking del aeropuerto. La técnica para robar el coche fue similar a la utilizada en las áreas de descanso: advertir a los ocupantes que el vehículo lleva una rueda pinchada. Otros dos peruanos que se dedicaban a dar tirones en tiendas del casco urbano de El Prat han sido también detenidos recientemente.

Detenido un presunto atracador de gasolineras en serie

Los Mossos d'Esquadra detuvieron el pasado 10 de marzo a un vecino de 27 años del barrio de Sant Cosme, al que se acusa de atracar nueve gasolineras en el Baix Llobregat y Hospitalet. Habitualmente, para dirigirse al lugar del atraco el detenido robaba coches modelo Ford Escort que se encontraban aparcados. El día de la detención, el atracador robó un vehículo haciendo bajar a su conductora. Ésta denunció el robo a la policía, que localizó rápidamente al atracador. Antes de ser detenido, tuvo tiempo de asaltar otra gasolinera.

La dirección de Seat apuesta por Gearbox

Seat ha decidido invertir 12 millones de euros para rescatar del abismo económico a Gearbox, la filial ubicada en El Prat y dedicada a la fabricación de cajas de cambio. Gearbox generó en 2004 unas pérdidas de 5,5 millones de euros, debidas a una caída de la producción de cajas de cambio. Seat también ha reestructurado la dirección de Gearbox. A partir de ahora, la filial se divide en un área de producción y otra de recursos humanos y finanzas. Al frente de estas áreas ha colocado a dos ejecutivos con amplia trayectoria dentro del grupo Volkswagen. Respecto a la producción, el área de fundición será trasladada de la Zona Franca a El Prat a finales de 2006.

Asesoria Técnica Laboral

ADMINISTRADOR DE FINQUES LABORAL • FISCAL • CONTABLE • ADM. DE FINCAS • SEGUROS

Juzgados de los Social • S.M.A.C (Conciliaciones) • Alta empresas en Seguridad Social • Seguros Sociales • Nóminas • Contratos de trabajo • Autónomos • Pensiones • Inspección de Trabajo

I.A.E. - I.V.A • Declaraciones de Renta • Impuestos de Sociedades • Contabilidades • Constitución y Legalización de Sociedades y Cooperativas • Cuentas anuales y Registro Mercantil

Vehículos • Multiriesgos del Hogar • Multiriesgo comercio • Comunidades • Vida • Planes de pensiones • Enfermedad • Accidentes • Incendio

Administración de comunidades, pisos y locales • Alquiler de pisos y locales • Traspasos locales de negocio • Contratos arrendamiento • Tramitación cédulas de habitabilidad • Informes registro de la propiedad

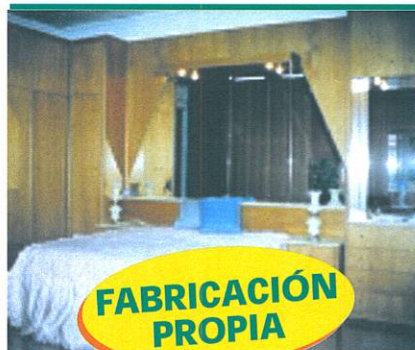
Francesc Balcells, 10 (entrada por C. Lleida) • Telf. 93 379 59 99 • Fax. 93 478 81 07 El Prat de Llobregat

Antonio i Carmen, 60 anys de felicitat

Antonio Blanco i Camen Petrus van celebrar el passat 8 de març ni més ni menys que 60 anys de felicitat matrimonial. La parella es va casar l'any 1945, quan El Prat no tenia església, ja que havia estat destruïda per les bombes durant la guerra civil, i la cripta no s'havia construït encara. Antonio i Carmen van haver de celebrar la boda al cine Modern, que en aquell temps es feia servir per a oficis religiosos. El banquet nupcial es va oferir al Centre Artesà. El passat 8 de març, la parella, que tot just ara complirà 84 anys -són de la mateix edat-, es va reunir amb els seus fills i néts, per celebrar de forma íntima aquesta data tan especial.

MUEBLES

FABRICACIÓN PROPIA

Luna

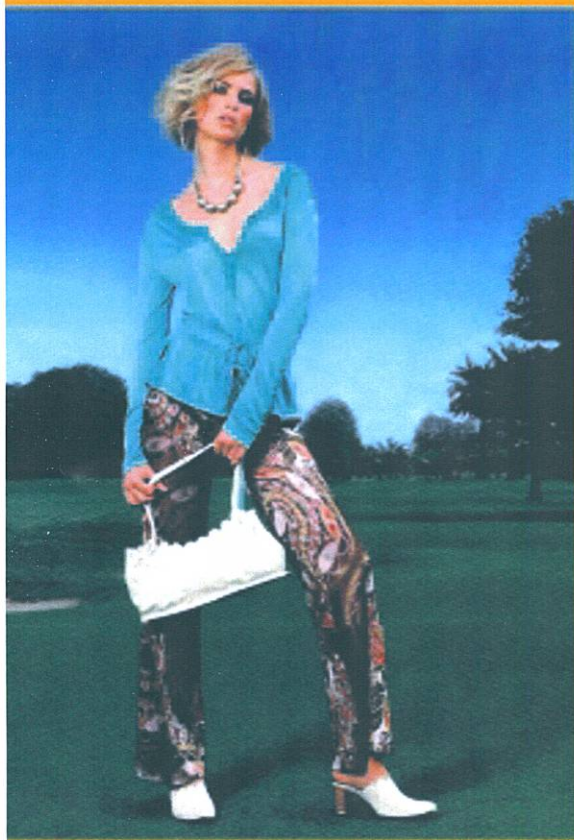
LA
SOLUCIÓN
A SUS
PROBLEMAS
DE ESPACIO

C. Castilla, 38 • Telf. 93 478 78 63 (El Prat de Llobregat)

ANUNCIA'T A

Delta

LLOBREGAT

FONT PELL

SABATES

guía tus pasos
tú marcas tu propio camino

Participa en nuestros sorteos mensuales de dos noches de hotel para dos personas con un amplio abanico de destinos

Pasea segura el asfalto, deja adivinar tu sonrisa, enamora con tu mirada y dibuja con tus gestos las líneas de tu vida

Frederic Soler, 42. El Prat de Llobregat. I també a Sant Boi

Papa Jeans

24 HRS

HISPANITAS

Joemomola

GEOX

STONEFLY

TOMMY HILFIGER

El Pla Delta podria deixar El Prat sense platges

Ha passat més d'un decenni des que en un acte solemne celebrat al Cinema Modern s'aprovà el protocol del Pla d'Infraestructures del Delta del Llobregat. Les actuacions que són resultat d'aquell pacte institucionals s'han anat concretant: el port ha instal·lat la zona d'activitats logístiques (ZAL) ocupant gran part del Polígon Industrial Pratenc, l'aeroport ha ocupat el territori necessari on concretar els seus projectes expansius.

A les infraestructures portuàries i aeroportuàries s'ha afegit una gran depuradora, la segona en importància d'Europa. Tornar la qualitat a l'aigua dels rius i de les platges, donats els nivells de degradació als que s'havia arribat, era un objectiu a conquerir amb caràcter d'urgència. Ara es planeja complementar-la amb la construcció d'instal·lacions dessaladores. La situació geoestratègica del terme municipal del Prat, l'ha convertit en un espai útil incomparable on resoldre les necessitats estratègiques de l'àrea de Barcelona.

Una antiga disconformitat

El Prat va ser capaç de frenar l'agressió externa durant els darrers decennis de la dictadura. Ajuntament, societat civil i veïnat es van plantar, fins parilitzar el desviament del riu i la construcció d'una pista de l'aeroport que afectava dos barris de la ciutat. El 17 de setembre de 1976 era una multitud la que conqueria una victòria que ha fet història. Cal ser conscients que aleshores es lluitava contra unes institucions sense legitimitat democràtica, que promovien unes actuacions viciades des del seu origen: recordem que l'aeroport impulsava una segona pista a partir d'una pla director que no havia previst l'expansió urbana de la ciutat. Per la seva banda, el Ministeri d'Obres Públiques executava un desviament del riu

L'escullera avança per tota la platja. Força metres dintre de l'aigua s'observa les restes d'un búnquer de la Guerra Civil que es construí en terra ferma, lluny de les ones, com la dutxa que es veu flotar.

sense preveure el tractament previ de les aigües podrides d'aquella claveguera que ja era el Llobregat, posant en perill per

La història ha fet desconfiar a la gent del Prat dels macroprojectes impulsats per l'Estat

infiltració l'important aquífer del delta. La Junta d'Obres del Port volia passar a l'altre costat de l'antic llit del riu per compensar la pèrdua de l'espai portuari ocupat per la Zona Franca, quan aquesta no desenvolupava les funcions per les que havia estat creada, en convertir-se en un gran negoci de lloguer de terrenys industrials, a partir de les terres agrícoles de la Marina de

l'Hospitalet expropiades a principis del segle XX amb l'objectiu de crear llocs de treball aprofitant els beneficis aranzelaris d'una zona franca. Malgrat la muralla d'aïllament entorn milers de fèrtils hectàrees, mai es desenvolupà d'una forma real el projecte.

Bona part dels pagesos afectats estava vinculada a El Prat i la desconfiança front les pressions de Port i Consorci de la Zona Franca per passar a aquesta banda del riu és comprensible i ho és més si s'hi afegeix un altre despropòsit: la construcció d'una gran dàrsena portuària terra endins que salinitzà l'aquífer obligant a clausurar diversos pous de captació d'aigües subterrànies de l'Ajuntament del Prat. El Prat jugà fort i guanyà aquell pols a una administració totalitària que s'apropava al seu final.

Calia explicar els antecedents, per entendre el posicionament històric d'El Prat front a l'agressió dels organismes de l'estat en la franja costera Però la d'ara és una altra història, a partir del moment que les decisions han estat preses en democràcia.

A mercé de l'interès general

L'accés i utilització de la costa d'El Prat estan absolutament a mercé d'institucions que superen l'àmbit local i, per tant, sotmesos a les decisions d'instàncies superiors al nostre ajuntament, com es pot observar al llarg dels set quilòmetres de costa del terme municipal, la majoria d'ells sense accés pels ciutadans. El port ha tancat la

Ja no hi ha platja pels nudistes, i els socorristes tenen la torre de vigilància dins el mar.

Les prohibicions de pas es succeeixen al llarg de la costa fins l'inici de l'antiga zona militar, que constitueix un espai inexplorat per la població pratenc.

franja entre els dos llits del riu. L'encara no concretat parc natural impedeix el pas per cal'Arana i la Ricarda, tot el territori existent entre l'espai que ocupava l'Illa i el sector militar de l'aeroport ha estat expropiat per l'estat fins la línia de costa, ja no cal parlar de la zona militar...

Tot l'accés al mar ha quedat reduït a la zona de can Camins que, partint de la situació jurídica actual, pot ser tancada a cal i canto qualsevol dia, tan aviat com s'arribi a la conclusió de que aquell espai és imprescindible per a l'activitat aeroportuària. Aquesta és la situació que el veïnat comença a percebre, malgrat les excursions que li ofereixen les relacions públiques municipals. La realitat és que El Prat està sortint molt mal parat del Pla del Delta.

Per exemple, el somni històric de gaudir de les excel·lències naturals de l'albufera de la Ricarda i el seu entorn ha quedat liquidat per una taxativa "prohibició de pas rodar", com diu el rètol que hi ha allà on va a parar l'antiga carretera de la Bunyola que en el passat arribava al mar; l'espai, tancat i vigilat, és inaccessible. De la frondosa pineda entre la Ricarda i el Remolar ha quedat una estreta franja i la platja sembla destinada al servei d'uns quants pescadors de canya i del Corriol Camanegre, «l'au amb més drets que els habitants del Prat» segons diu la gent.

A més a més, aquesta llarga platja està patint una forta agressió de les corrents marines; front l'erosió es construeix una escullera, més pensada per a protegir el territori que en recobrar la platja.

El resultat d'una negociació

La situació creada és producte d'una negociació. ¿Com és que no s'exigí la protecció de la costa per evitar l'impacte del trencament del port i la consolidació mar endins de nombroses hectàrees recobrades fins la nova desembocadura? Els nostres representants deuen haver sentit parlar de la força de les corrents de llevant, que han fet retrocedir la costa del Delta al llarg del darrer segle. Una superfície de bany aprofitant l'espigó del nou curs del riu, davant d'una zona de reserva ecològica d'accés restringit, no pot ser l'alternativa a les grans possibilitats perdudes que El Prat tenia en la façana marítima. El resultat de la mateixa negociació ja ha ajudat a la liquidació del

Club Nàutic. És totalment a l'aire el futur del Club Marítim. L'escassa hostaleria que teníem a la platja de can Camins ha estat liquidada. Precisament, l'únic barri marítim d'El Prat, el de can Camins, s'aconseguí salvar, al·legant que es tractava d'una concessió del govern republicà dels anys

El Prat no sembla ser recompensat per tantes renúncies en favor d'infraestructures d'interès general

trenta. Ha desaparegut, totalment expropiat, quan el projecte de la tercera pista no tenia necessitat d'arribar a la costa.

Per moltes explicacions que es donin sobre propostes de revitalització d'aquella franja, l'actuació és cada cop més una evidència. La tercera pista, constrenyida entre les dues albuferes, és contestada pel veïnat de Gavà Mar -és clar que amb el recolçament del seu Ajuntament- i seguirà essent disminuïda la seva utilitat. El fet ja s'intuï en saber-se que l'expropiació arribava a la línia de costa. Ha estat una estratègia eficaç d'AENA, que defensa la viabilitat d'un aeroport més important sense moure's del Delta. És notori com ha retrocedit el mar en aquella zona. Com a mínim, es pot guanyar tanta superfície al mar com ho ha fet el port, davant el Polígon Pratenc.

La ben orquestrada campanya dels veïns de Gavà Mar, acabarà sent la justificació de l'alternativa definitiva: recobrar la superfície aranyada pel mar i situar allà la pista definitiva sense restriccions de longitud i amb l'orientació cap el mar, enlloc de fer-ho en vol rasant sobre les cases. Es tan certa aquesta possibilitat que el candidat popular de les darreres eleccions autonòmiques, quan acabava de deixar el govern Aznar per presentar-se, va fer pública aquesta informació que coneixia per la seva vinculació a l'executiu.

S'haurà donat satisfacció als veïns de Gavà i Viladecans, que es queixen com ho

vàrem fer els del Prat en el seu moment per la pista transversal.

Cessió de la meitat del terme municipal

Però qualsevol renúncia significa obtenir una sèrie de compensacions. Ara, El Prat ja deu haver cedit la meitat del terme municipal. Patim l'impacte mediambiental de milers de vols sobre el nostre territori. La contaminació va molt més allà dels vols rasants sobre les cases. El Prat fa molts anys que té en el seu cel un dels problemes ambientals més seriosos de Catalunya... Patim l'expansió del Port i es parla molt poc -sinó gens- de que Barcelona s'ha quedat a la seva costa l'activitat lúdica i turística, ha passat a ser port de referència pels creuers que naveguen pel Mediterrani. A la nostra costa col·loquen una depuradora d'enormes proporcions, una dessaladora sobre la que arriben avisos de prevenció. Esperem que no haguem de patir les molèsties que ja s'anuncien. De moment, ja cremem escombraries a quatre passes d'aquí -com no s'havia previst- a l'Ecoparc de la Zona Franca. En diverses ocasions s'ha protestat contra la instal·lació d'un crematori i fa quatre dies ens assabentem que l'activitat s'està produint a l'altra banda del riu, encara que disfressada d'actuació ecològica que acaben denunciant les pròpies organitzacions ecologistes.

Quines han estat les compensacions aconseguïdes? Una reserva natural que els propietaris de la Ricarda ja oferien fa trenta anys. La franja ecològica entre l'antiga desviació del riu Llobregat i l'actual significa l'acceptació d'una zona inundable. La creació d'un espai de maresmes on no hi era pot ser una burla per a les generacions de pratencs que durant tantes dècades van treballar àrduament per convertir en terra fèrtil les maresmes que provocaven el paludisme. Té tot el sentit del món respectar la realitat que ha arribat fins al nostre temps; no en té cap el caprici de convertir allò que va significar la més gran prosperitat per a la nostra comunitat en una mena de reserva índia creada artificialment. Molt menys sentit té la pretensió de que aquesta és una manera de compensar-nos per tantes pèrdues i perjudicis.

PERE BALTA

Col·lectiu Delta d'Estudis Locals

Ho has de veure!

NOU TRAM FINAL DEL RIU LLOBREGAT ET PORTEM PERQUÈ EL DESCOBREIXIS

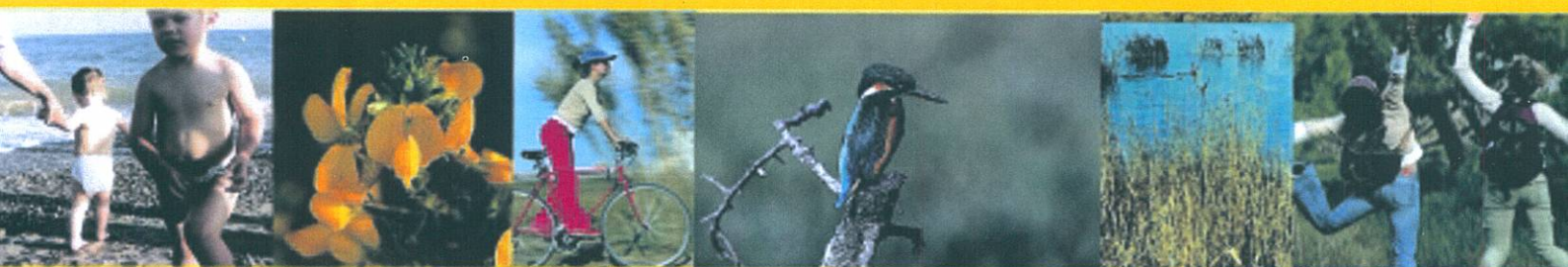
T'acompanyem els dissabtes al matí a veure la nova llera del riu Llobregat i la Reserva de Cal Tet, amb tècnics que t'explicaran com s'ha desenvolupat l'obra, com s'han protegit les zones naturals i de quins nous itineraris podràs gaudir quan s'obrin al públic els espais que formen part del Parc Fluvial.

Fes la reserva per a tu i la teva família al **Centre d'Informació del Pla Delta**. Un recorregut en autocar, completament gratuït, que et permetrà passejar en un entorn natural i conèixer una mica més el teu territori.

DIES DE VISITA

PORT I DESVIAMENT DEL RIU
Març: Dissabtes 5 i 19
Abril: Dissabtes 2 i 30
Maig: Dissabtes 7 i 21
Juny: Dissabtes 4 i 18

AEROPORT- PARC LITORAL
Abril: Dissabte 16
Maig: Dissabte 14
Juny: Dissabte 11

Salvador Raventós, més de 30 anys com a «chico del coro» de Lo Llobregat de les Flors

NEUS MACÍAS / Salvador Raventós va néixer a El Prat, a la casa familiar del carrer Ignasi Iglesias, l'any en què va començar la guerra civil. No guarda records del conflicte bèl·lic, però sí dels temps de la posguerra. «Sobrevivíem gràcies a un hortet que teníem: jo venia les verdures pel mercat municipal, cebes, tomàquets... Quan ja estava tot venut, feia una caixa de 15 o 16 pessetes». La seva família es dedicava a l'agricultura. El pare era esporgador i formava part d'una colla que podava arbres fruiters per tota la ribera del Llobregat. Molts pagesos també li encarregaven comprar els planters dels arbres, i el petit Salvador acompanyava el pare per les fires agrícoles de Sant Boi o Molins de Rei. Però el nostre protagonista somiava amb ser fuster, i ja als 14 anys va deixar el col·legi del Sr. Martí per buscar feina d'aprenent a una fusteria. Va resultar que ningú no necessitava un aprenent de fuster, així que va entrar a fer de mecànic al taller del Blanco. Sis mesos més tard, l'amo d'una fusteria d'El Prat que s'havia quedat sense aprenent va reclamar el Salvador. Allà va treballar durant quatre anys, fins que una crisi del sector va reduir la plantilla. Viladecans va ser el següent destí del nostre protagonista, ja amb 18 anys. «Viatjava en tren fins a Gavà, i després caminava per arribar a la fusteria de Viladecans. Així que dos anys més tard em vaig comprar una bici». Es va cansar d'aquesta situació, i va treballar per diferents tallers d'El Prat, fins que va començar a treballar com a fuster a La Seda de Barcelona. «Tant de bo hi hagués entrat abans. Es guanyava molt millor, cobraves quan tocava, i les condicions laborals eren bones».

El primer mestre, Narcís Baiges

A més de tenir molt clar que volia ser fuster, també sabia que li agradava molt la música. De ben petit ja anava amb els veïns del carrer a cantar caramelles per Pasqua. «El meu avi m'ensenyava cançons, i després assajàvem amb els amics al galliner d'un veí, al mig de les gallines». Quan tenia 16 anys, es va trobar al carrer amb Narcís Baiges, mític director de la coral Lo Llobregat de les Flors, i li va preguntar què s'havia de fer per formar part de l'entitat. «Vine al cafè del Pont», li va respondre Baiges. Allà assajava la coral. Corria l'any 1952.

Des de llavors, la coral s'ha convertit en la segona casa del Salvador. «He fet molts bons amics -explica- i ha omplert molt la meua vida». En un principi, Lo Llobregat de les Flors era només una coral d'homes, i els primers intents d'incorporar dones van trobar serioses objeccions, entre elles la del

Al cinema Capri feien «Los chicos del coro», i Salvador Raventós tenia intenció de veure la pel·lícula, que retrata la passió per la música i el cant d'un professor que arriba a una escola de nens problemàtics, i que aconsegueix fer afició entre els petits. Així ha estat la vida d'aquest fuster, que des dels 16 anys ha format part de la coral Lo Llobregat de les Flors, entitat per on han passat també tots els membres de la seva família.

Salvador Raventós canta a Lo Llobregat de les Flors des que tenia 16 anys

mateix Salvador. «Així que vam organitzar una coral on nosaltres fèiem les veus de dones». Finalment, la coral va ser mixta, i gràcies a això Salvador va conèixer la seva dona, que també canta a Lo Llobregat de les Flors.

Convidats a actuar a Guayaquil

El nostre protagonista guarda molts records de tants anys de cant. Gràcies als viatges de la coral ha conegut ciutats com Santander, Murcia, Cuenca o poblacions del País Basc, i fins i tot s'han desplaçat a Anglaterra, França, Holanda o Itàlia. També han creuat l'Atlàntic. «Vam ser convidats a l'Equador, a Guayaquil. Érem la primera coral europea que hi anava i va ser molt gratificant». I és que Lo Llobregat de les Flors té un cert prestigi a nivell comarcal. «Hem tingut moments més bons i més dolents, com totes les entitats». Salvador recorda que per la coral han passat noms il·lustres, com Carles Grèvol. «Éra un mestre molt exigent. Vam cantar a França «El pessebre» de Pau Casals, que era una obra molt difícil. En aquell moment vam assolir un nivell molt alt». Ara

dirigeix la coral Jordi Marín, «que ha donat un aire nou a la nostra interpretació de les cançons, cada vegada fem menys polifonies. Abans estaven molt de moda i agradaven molt, però ara ja no», explica Salvador. També han passat pel local d'assaig de l'entitat -al carrer Sant Boi- professors convidats a fer classes magistrals, com Manel Caveró, Josep Prats -mestre reconegut internacionalment en tècniques vocals- o Enric Ribó, a l'actualitat director del Cor Nacional d'Espanya.

Salvador recorda alguns companys que estan en aquesta aventura des del principi. «De les velles glòries en quedem tres: Miquel Corral, Joaquim Subirats i jo». Ara formen Lo Llobregat de les Flors uns 30 cantants -entre ells, la dona i la filla gran del Salvador-. «Però necessitem més homes», explica el nostre protagonista, que es queixa de la poca afició per la música a El Prat. «Altres poblacions com Sant Boi, Cornellà o Sant Vicenç dels Horts tenen fins a quatre corals, i aquí només una». Tot i això, assegura que l'entitat passa per un bon moment, i que es troba rejuenida. «Tenim força gent jove, que tira del carro», explica satisfet. ■

El conreu de l'arròs a El Prat (V)

Ventadores, despellofadores d'arròs i «caducs»

La recol·lecció de l'arròs obria pas a altres processos posteriors per facilitar l'obtenció de l'arròs en la seva forma comercial en que els pagesos sovint entregaven o el venien, o sigui arròs blanc. Amb la finalitat de millorar aquesta etapa final, els arrossaires van propiciar l'ús d'algunes màquines per facilitar l'obtenció de l'arròs blanc despul·lat de les pellofes, que l'entregaven ensacat. Ens referirem a les ventadores, als molins per despellofar l'arròs, i als caducs (41), estris emprats en despellofar petites quantitats d'aquesta gramínea.

A principis dels anys 50, després de l'operació de batre, i per tal d'acabar de netejar l'arròs de les restes de palla es van popularitzar les màquines senzilles conegudes per "ventadores". Aquestes màquines construïdes de fusta, disposaven d'un ventilador que durant els anys 20 s'accionava manualment (42), però cap dels anys 50 s'hi va acoblar un motor d'explosió. La càrrega de l'arròs es feia per la part superior de la ventadora. Recollint-se l'arròs net de palla per la part inferior. Per tal de facilitar el treball, les ventadores s'instal·laven en les mateixes eres en que es batia. Es dona el cas, però, que l'arròs que es produïa a "Ca l'Esquerrà", segons ens ha manifestat el fill del masover, Ramon Comas i Casanovas, es batia sobre la pista encimentada de l'antic "camp d'aviació francès" (43).

Per tal d'alimentar i recollir l'arròs s'utilitzaven cabassos i sacs. Aquests eren molt buscats en aquesta època (44).

Fa un parell d'anys encara varem veure una ventadora en una finca situada a la part de baix del Camí de València, en els límits dels termes de Viladecans i Sant Boi, que havia estat expropiada per l'ampliació de l'aeroport (45).

El principal molí de despellofar l'arròs del Prat, estava situat a la masia de "Ca l'Arana", el qual encara es conserva. Aquest molí, situat en

Netejant l'arròs, amb dues ventadores, sobre l'antiga pista del «Camp d'Aviació Francès». (Arxiu R. Comas)

un magatzem prop de la masia, despellofava l'arròs que es produïa en la mateixa finca. De ben segur també despellofava l'arròs que es produïa en altres arrossars del terme..

El vell Lladós (46), propietari del taller conegut per "Ca la Manyaneta" es va especialitzar en la construcció de molins per despellofar arròs, de diversos tamanys, que ell havia dissenyat, i que construïa en el seu taller del carrer d' Ignasi Iglesias. El propi Lladós, en tenia un de petit per a ús propi, que ell mateix cuidava de fer funcionar (47).

Entre d'altres, el taller d'en Lladós n' havia fet construir un que es va instal·lar a la masia de "Cal Miquel de l'Agata", també n' hi havia altres en el mateix poble. (48).

Els mecànics que treballaven aleshores en aquest taller, entre d'altres, el meu amic Ramon Solà, anaven a efectuar sovint operacions de conservació de les citades màquines, quan aquestes operaven després de les collites (49).

En aquell temps de forta penúria econòmica i de

En temps de penúria econòmica i de racionament d'aliments, molts pratencs adquirien dels arrossaires un o dos sacs d'arròs sense despellofar

racionament dels aliments, molts pratencs adquirien directament dels arrossaires, un o dos sacs d'arròs sense

despellofar, que de vegades compartien entre varies famílies.

Un altra dels estris emprats eren, com hem dit, els caducs els quals estaven constituïts, en general, d'una cubeta o caixó de fusta de forma troncopiramidal, invertida, i un pal especial, es despellofava l'arròs. Amb aquest pal, que disposava en la seva part inferior d'una xapa metàl·lica fina, plena de forats amb les seves rebabes, s'anava picant l'arròs, de manera semblant a la de les societats primitives. Alguns jornalers s'hi havien especialitzat i anaven per les cases que els contractaven per a "picar" l'arròs (50), a canvi d'una mòdica quantitat. De fet n'hi havia de diverses formes.

JOSEP FERRET PUJOL

REFERÈNCIES

41- Dades Facilitades pel senyor Josep Vilella.; 42- El industrial lampista Joan Rulló, disposa, en el seu museu particular, d'una ventadora d'accionament manual dels anys 20.; 43- Dades facilitades pel mateix Ramon Comas, que hi va treballar.; 44- Informació facilitada per en Jordi Ribas i Martí.; 45- Informació del mateix autor de l'article.; 46- Josep Lladós i Giménez.; 47- Informació facilitada pel que fou mecànic d'aquest taller, en Ramon Solà.; 48- Dades d'en Ramon Solà.; 49- Dades d'en Ramon Solà.; 50- Una vegada en vam contractar un a casa. (C.Major nº 5)

EL PRAT D'ABANS

Festa familiar per celebrar una primera comunió durant l'any 1948

Aquesta imatge, de l'any 1948, recull una festa familiar: la primera comunió de Ma. Àngels Parés Malet, acompanyada del seus familiars més pròxims.

SEGUROS

Avda. Virgen de Montserrat, 38
Tel. 93 370 02 99 - Fax. 93 370 06 06
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

SEGUROS DE:

- ❖ AUTOMOVILES
- ❖ HOGAR
- ❖ COMERCIO
- ❖ VIDA
- ❖ JUBILACION
- ❖ COMUNIDADES
- ❖ ENFERMEDAD
- ❖ ACCIDENTE
- ❖ SUBSIDIO RETIRADA CARNET
- ❖ RESPONSABILIDAD CIVIL

HORARIO:

Mañanas: de 8 h. a 2 h. - Tardes: de 4 h. a 9 h.

Avda. Virgen de Montserrat, 17
(Esquina Avda. Llibertad)
Tel. 93 478 56 34 - Fax. 93 379 79 97
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT

ASESORAMIENTO Y GESTION:

- ❖ LABORAL
- ❖ FISCAL
- ❖ CONTABLE
- ❖ APERTURAS
- ❖ CONTRATOS ARRENDAMIENTO
- ❖ DECLARACIONES RENTA
- ❖ SEGUROS SOCIALES - I.V.A.

HORARIO:

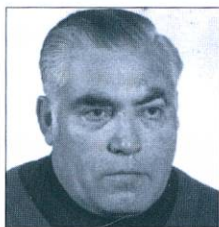
Mañanas: de 9 h. a 1 h. - Tardes: de 4 h. a 8 h.

ASESORIA

ROSA PÉREZ ZORILLA

Vídua de Santiago Ribas Vidal. Mori a l'edat de 82 anys al seu domicili del Prat de Llobregat el dia 30 de març de 2005. La família agraeix totes les mostres de condol

JOSEP VALLS I BARRACHINA

Va morir el passat 12 d'abril al Prat de Llobregat als 79 d'edat. Els seus fills Joan, Josep, Pepi y Jaume, la seva germana Nuri i la resta de la família. La família agraeix totes les mostres de condol.

MARCEL TORT RIERA

Aquí s'acaba el teu recorregut, però no ha estat en va, has deixat a tots els que t'estimem, molts sentiments agradables, un gran record, gràcies per haver estat amb nosaltres.

ENRIC OLIVERAS PARERA

El passat dia 17 de març ens va deixar Enric Oliveras Parera, descendent de varies generacions de pratencs. Des de feia un quants anys havia ubicat la seva residència a St. Vicenç dels Horts, lloc on deixà moltes arrels, ja que s'havia convertit en un considerat empresari. Actualment portava la gerència de les empreses Oliveras Motors, S.L. i Autotalleres Oliveras, S.A. Des d'aquí volem fer arribar el nostre condol a tota la seva família.

Descansi en pau

Josep Llopart Torra, natural d'El Prat, espòs de Bene Merodio i de 81 anys, mori a l'hospital de Bellvitge el 30 de gener.

Antonio Flores Borralló, natural de Nerva, Huelva, solter i de 72 anys, mori al seu domicili l'11 de febrer.

Javier Clemente Gil, natural d'El Prat, separat i de 45 anys, mori al seu domicili el 14 de febrer.

Carmen Flores Cano, natural de Linares, Jaen, viuda de José Sales i de 88 anys, mori al seu domicili el 17 de febrer.

José Albert Domingo, natural de Barcelona, espòs de Maria Montferrer i de 74 anys, mori al seu domicili el 17 de febrer.

Valeriana Ballesteros Santiago, natural de Horna, Guadalajara, esposa de Justo Tejedor i mare d'en Lluís Tejedor, alcalde d'El Prat, mori a l'edat de 80 anys a l'hospital de Bellvitge el 18 de febrer.

Joan Prats Vinyals, natural de L'Hospitalet de Llobregat, viudo de Remei Piera i de 85 anys. Mori al seu domicili el 19 de febrer.

Gertrudis Perez Perez, natural de Valparaiso, Chile, soltera i de 75 anys, mori el 20 de febrer.

Maria del Pilar Fernandez Figueroa, natural de Barcelona, soltera i de 34 anys, mori el 21 de febrer.

José Boleda Fabro, natural de

Barcelona, casat i de 51 anys, mori al seu domicili el 24 de febrer.

Josepa Blasi Terres, natural de Barcelona, viuda de Joan Riera i de 90 anys, mori a Calella el 25 de febrer.

Guillem Serra Oliva, natural d'El Prat, espòs de Maria Piñol i de 84 anys, mori al seu domicili el 25 de febrer.

Maria Aliaga Colomer, natural de Vallada, Valencia, viuda de Pere Puges i de 95 anys, mori al seu domicili l'1 de març.

Concepción Vidal Pina, natural d'Escatron, Zaragoza, esposa de Matias Contreras i de 78 anys, mori al seu domicili l'1 de març.

Carne Darnes Casinó, natural d'Olot, viuda de Pau Rodriguez i de 99 anys, mori a Castelldefels el 4 de març.

Narcís Machordom Fabró, natural d'El Prat, espòs de Milagros Azparren i de 60 anys, mori sobtadament al seu domicili el 5 de març.

Lorenzo Palacios Franco, natural de Barcelona, viudo de Maria Lluïsa Fernandez i de 55 anys, mori el 10 de març.

Rafael Obregon Perez, natural de Cordoba, separat i de 53 anys, mori al seu domicili el 7 de març.

Teresa Boladeras Reñe, natural d'Arbeca, Lleida, esposa de Julià Perez i de 75 anys, mori a l'hospital Duran i Reinald el 10 de març.

DOÑA ELENA VALLS LLUCH

Va morir el passat 5 de febre a Osca als 35 anys d'edat. El seu espòs, D. Christiàn Edgardo Figueroa Garrido; fills, Renè i Elena; i germans i famili agraeix totes les mostres de condol.

Funerària d'El Prat

Sant Pere i Sant Pau

SERVEIS FUNERARIS DEL PRAT, S.L.

OFICINES: Crta. Camí Mel Natrus s/n
Telf. 93 478 08 31 • Telf-Fax. 93 478 63 33

Gente Singular

El Arco Iris

Desde que tuvo uso de razón, Daniela había soñado siempre con ser un chico. Era la menor de cinco hermanos –dos de ellos varones – los cuales hacían, a su entender, tanto en casa como en la vida, su santa voluntad. Ella en cambio, no podía hacer, no ya lo que quería, sino ni una mínima parté de lo que teóricamente le estaba permitido.

No pienses ni por asomo – amigo lector – que Daniela sintiese ninguna atracción por otras niñas, en el sentido sexual que hoy suele darse, a toda persona que no está satisfecha con el sexo que la naturaleza le adjudicó. Nada de eso, si ella quería ser un chico lo era por otros motivos.

En primer lugar, y aunque sus inclinaciones hacia el sexo opuesto eran inequívocas – tal y como la vida se encargaría de demostrar - no ansiaba ser un chico por mimetismo, como narra el conocido chascarrillo, de aquella niña que se pasaba el día preguntado a su madre, que cuando le crecería a ella lo que tenía su hermanito.

La madre – continua la chirigota – ante la encendida insistencia de su vástaga, y para no entrar en una impredecible conversación, sobre porque su hermano tenía aquello y ella no, optó por el conocido recurso paterno - siempre que se tocaban tales asuntos - de echar balones fuera - " Si eres buena – le aclaró - cuando seas mayor tendrás una igual para ti sola. La niña tras reflexionar unos instantes volvió a preguntar- Pero ...¿ y si soy mala? .- Si eres mala – concluyó la madre – entonces tendrás muchas... hija, muchas..."

Si a Daniela le gustaba ser chico, no era por lo que los chicos eran, sino por lo que los chicos podían hacer y ella no.

Así, por ejemplo, no pudo aprender a ir en bicicleta, al no disponer de ninguna apta para mujeres, pues ella, no llevó nunca otra cosa que no fuesen faldas, y con estas era imposible hacerlo. Tampoco, montar a caballo, salvo al estilo amazona,

y por la misma razón ya dicha. Sus hermanos, podían salir y llegar tarde, ella no, sus hermanos no fregaban los platos ni ponían la mesa, ni hacían las camas, ella sí. Y así un larguísimo etc. de lo que las buenas hijas de familia se suponía debían saber hacer, y que los varones – por no se sabe que secreta razón – no estaban obligados. Por todo esto, un día, espetó a su madre decidida y categórica - " Mamá, ¿qué es lo que debo hacer para ser un hombre?"

Su madre, mujer de campo, pragmática y dotada de una inteligencia natural para sobrevivir a la adversidad, ante el imposible planteamiento de su pequeña hija, le dio, como correspondía por su forma de ser, una solución también imposible.

Mira – le dijo – eso es muy fácil, solo tienes que esperar a que –un día de lluvia - salga el arco iris, luego busca la punta que se hinca en la tierra, y meate en ella, tan pronto lo hagas te convertirás en un hombre.

Desde ese día, nuestra heroína, pasaba las tardes de primavera, esperando que tras los chubascos vespertinos, apareciera en el cielo radiante de abril o mayo, el arco iris que formaba el sol al atravesar las gotas de lluvia. Una vez lo veía, echaba a correr a campo traviesa hacia el lugar en que se asentaba una de las patas del espectro solar, aunque para cuando llegaba, el fenómeno – como es natural - había desaparecido, y quedaba a la vez frustrada y animosa, en espera de otro día, en que tuviese más suerte en la búsqueda de su conversión a hombre.

Hoy Daniela es madre, y hace mucho tiempo que se encuentra en disposición de ser abuela, no obstante, en las tardes lluviosas del sur, cuando el sol juega al escondite con las nubes, y el arco iris esplendoroso cruza el cielo, no puede evitar la nostalgia al recordar cuando corría tras él ilusionada, buscando convertirse – inútilmente - en varón.

J.M.HIDALGO

Retallsdepremsa

Pancartes a BCN amb El Prat de fons

La premsa recull amb generositat gràfica expressions de protesta popular, que tenen una clara relació amb El Prat. Els veïns de Gava-Mar segueixen manifestant-se amb gran eficàcia mediàtica contra el vol rasant dels avions que utilitzen la tercera pista de l'aeroport.

Però hi ha uns altres manifestants que no són del Delta, concretament als carrers de l'eixample barceloní que travessarà el tren d'alta velocitat en el seu pas entre les estacions de la Sagrera i Sants. L'escàndol del metro sota el Carmel ha alarmat els veïns de la zona afectada, després que s'optés obvià el carrer Mallorca allunyant el nou traçat del túnel d'un monument tan emblemàtic com

la Sagrada Família. No els ha fet cap mena de gràcia als nous afectats el pas pel barri de la

Sagrera, el Clot i l'Eixample que han omplert les façanes de nombroses pancartes reivindi-

cant l'alternativa del litoral. No han mancat informes tècnics que recomanen la idoneïtat d'aquesta proposta.

El Prat –la ciutat i les autoritats- mantenen un insòlit silenci davant d'aquestes expressions de protesta, com si les decisions que es poguessin arribar a prendre no ens afectessin de cap manera, quan l'alternativa que es planteja parteix del nostre terme municipal, o com si les noves línies del metro no haguessin de passar per sota de la nostra ciutat. Deu ens agafi confesats!

Mentrestant, ja en sortit a concurs els trajectes de la via d'alta velocitat fins el nostre terme municipal i des del nostre terme municipal, sense resoldre el trajecte que afecta El Prat. ■

Les cadires

El seient o soli d'una autoritat eclesiàstica (preferentment) és una seu, una seu naturalment amb bisbe i també amb una càtedra, que té la seva representació física i monumental en una catedral. I és que el mot '*cadira*' té un ètim grec (volia dir '*seient*') i un altre més tardà de llatí, que ja obté exactament el mateix significat que avui en dia tant en català com en castellà. La cadira, doncs, no sols per a seure-hi sinó al mateix temps com a símbol de rang i d'elevació, en definitiva de poder i/o de distinció social.

Les cadires medievals tenien un origen monàrquic i eclesiàstic: la Càtedra de Sant Pere, de pedra i de l'època carolíngia; la Cadira de Sant Ramon, de forma de tisora i del segle XII, que es conserva a la catedral de Roda de Ribagorça; la Cadira de Sant Martí, gòtica de plata daurada, tresor de la catedral de Barcelona, i que des del 1482 es trèu a la processó del Corpus; les cadires de Gaudí, que són cadires modernistes que ja s'adapten plenament al cos humà; la cadira gestatòria del Papa de Roma (que per cert, és l'única persona del món que pot parlar ex càtedra).

Però cadires contemporànies n'hi ha de més formes i per a d'altres finalitats, tant o més encomiables: les cadires de rodes, autònomes o no, per a persones minusvàlides han estat una solució per a la independència de discapacitats i llurs familiars. Les cadires elèctriques, per altra banda, són d'allò més vituperables tant pel que signifiquen com pel seu ús. En qualsevol cas, els proverbis i les dites populars obren una finestra per on poder tenir altres perspectives: "*Escalfar cadires*" (se'n diu de les visites llargues i enutjoses), "*Enganxat a la cadira*" (és l'ansia de perpetuïtat en el poder), "*A la cadireta de la Seu, qui se n'alça no s'hi asseu*" (com diuen en castellà "quien va a Sevilla, pierde su silla"). Per a un polític que fa molts anys que ocupa el càrrec, des de la seva '*cadira*' exerceix la "*càtedra*", el "*magisteri*" i la "*guia exemplificant*" –si s'escau-. De tota manera, com manifestava en unes declaracions a la premsa el dia 2 de novembre del 2004, el President de "la Caixa" Sr. Ricard Fornesa deia que "el que és important és saber gaudir de la cadira on estàs assegut i no estàs enganxat a ella".

Emperò, les cadires que podrien parlar i en podrien dir de l'alçada d'un campanar, són les cadires del carrer: aquelles que trobem al passeig, a la rambla, al parc, a les sales d'espera de les consultes mèdiques... De vegades, són punts d'observació esplèndids o fins i tot majestàtics, depen naturalment, del lloc precís d'ubicació, i en qualsevol cas, ajuden a descansar, que per això també –i bàsicament- hi són. Pensem el que ens explicarien les cadires situades a prop de la font de Caneletes, a les "*rambles*" de Barcelona (què no hauran escoltat i patit ??): paraules d'amor, converses intrascendents, comentaris de l'entorn, judicis sobre

vianants, expressions de malestar, lamentacions de solitud, silencis compartits i punyents, cançons per ofegar la tristor, biografies de necessitats, rialles exultants sense pena ni glòria, planificacions de malifetes... de persones de totes les edats, de qualsevol condició, de pes divers (feixug o lleuger), d'ètnies diferents, de trajectòries múltiples, d'origens heterogenis, de comportaments socials dispars.

I tot això damunt d'unes cadires que ja d'una manera generalitzada, estan subjectes, "*clavades*" – per dir-ho així- a l'espai comunitari on ens les trobem. Ja no les podem moure, són part fixe del paisatge. Segurament perquè constantment les arrossegariem i si calia, les sacsejariem o les utilitzariem com a arma contra un eventual enemic. Les cadires actuals que conformen el mobiliari urbà de les ciutats no permeten donar-li l'esquena al veí o anar buscant l'ombra a l'estiu o el sol a l'hivern; o convius amb elles i la seva circumstància o no t'hi assegues.

Perquè utilitzar cadires per a fer negoci amb els més necessitats i els sense sostre és ja la darrera i més moderna expressió dels desvergonyits i/o desprietats, posseïdors d'un alt grau de crueltat. Vaig llegir als periòdics que en edificis inhabitats i amb una mínima possibilitat de cobrir amb un envelat una mena de platea, plantifiquen cadires l'ús de les quals es lloga per hores per tal que s'hi pugui dormir una estona, com un quatre però pel que també sembla, amb el tiquet es "*compra*" la garantia de poc soroll.

Al llarg de la història, la cadira ha anat sempre aparellada als símbols del descans o del repòs i de la pertinença o el domini. A les nostres llars, de ben segur, cadascú tenim la nostra cadira o seient preferit i que sempre utilitzem amb regularitat. Fins i tot quan tenim convidats diem allò de "*aquí s'assenta l'avi*" o "*aquí seu el nen*" per tal que els nouvinguts respectin l'estatus.

Doncs està clar que això de les cadires és igualment una qüestió d'estatus: comoditat, severitat, sumptuositat, imatge, simplicitat... però al mateix temps també, mancances o obligacions perentòries. Trobar un seient buit gratuït a la plaça de Sant Marc de Venècia o a les ramblles barcelonines un dia assolellat i de bona temperatura, és pràcticament una utopia. Trobar-ne un de pagament (que vol dir assegurar-se a la terrassa d'un bar o restaurant) pot resultar també impossible per preu o per influència. Només practicant la virtut de l'ajornament del desig immediat (l'implacable "*ara*") es pot arribar a gaudir una estona de la cadira o del seient; és allò que utilitzem com a fórmula dilatòria amb la canalla: "*després hi anirem*", "*demà ho comprovarem*".

De veritat que amb això de les cadires, si bé ho mirem "*n'hi ha per llogar-hi cadires*", que no és altra cosa que la dita que fem servir per a palesar que quelcom és curiós o increïble.

VICENÇ TIERRA

Desde el Perú

Cristo vive

Históricamente, Cristo murió hace unos 2000 años, pero venció la muerte y vive en la actualidad haciendo sentir su presencia en este mundo donde vivimos. Desgraciadamente las personas no se dan cuenta de esa presencia, de su presencia, y son a la vez paganas y cristianas.

Hegel dice al respecto que «las personas no sienten pena por no saber nada de Dios». Sin embargo, la actuación de la Providencia es misteriosa pero indispensable e indiscutible.

Cristo está muy escondido para algunos, y al mismo tiempo muy presente en la historia humana, para otros.

Cristo está todavía vivo desde su desaparición física hace más de 2000 años en que vivió en aquella tierra su patria, hoy terriblemente

sacudida por una sangrienta guerra de exterminio entre judíos y musulmanes. Al dejarnos, Cristo dijo: «Estaré con vosotros hasta la consumación de los siglos», y sigue cumpliendo su promesa.

El habla con los Santos, con los pecadores, con lo que creen y con los que no creen, con toda clase de personas. Ante este hechos, ninguna autoridad humana puede impedir que los hombres creen en la presencia de Cristo en la escuela y en la sociedad, porque está en el corazón humano aquella intuición de la existencia de un SER supremo invisible pero real, que se lo puede detectar en forma tangible a través de la creación, tal como el mismo impío Voltaire lo detectó al decir: «No existe reloj ni relojero».

JAUME ESTRUCH

Entrevista a Anna Garcia, fundadora i professora de *Bitxos*

“A través del teatre aprenem a conviure”

AZAHARA PALOMARES / Un bitxo és aquell fruit allargat, intensament picant quan es mossega. El gener de 1995 en José Ramón Domínguez i l'Anna Garcia van topar amb aquesta paraula al diccionari, i a partir d'aquí el terme va prendre una nova dimensió a la nostra ciutat. Aquest seria a grans trets el germen de la història de Bitxos, el grup lúdico-teatral per a nens i joves que aquest mes d'abril ha celebrat la seva primera dècada d'existència. Deu anys que ni molt menys han suposat l'entrada a la vellesa. Anna Garcia (Casas Ibáñez, Albacete, 1960), ànima fundadora i actual professora del taller de teatre del grup, ho demostra ni que sigui amb la brillantor dels seus ulls clars mentre parla sense parar d'una iniciativa que ha esdevingut el seu centre vital i el de tota la seva família.

“Des que recordo, sempre he estat treballant amb nens. El 1995 jo venia d'una llarga experiència com a conta-contes i fent tot tipus d'activitats als col·legis. Llavors amb el meu marit, el José Ramón, vam decidir donar-li una certa entitat a tot plegat i vam crear Bitxos, amb l'ànim d'oferir tot tipus d'activitats lúdiques i teatrals per infants”. Des de llavors el creixement de la companyia, amb seu al Centre Cívic Jardins de la Pau, ha continuat constant: si el 1995 eren un petit grup de sis membres, ara la seva fundadora els calcula en uns setanta, agrupats per edats. “Per aquí han passat un gran nombre de nens, i amb tots guardem una bona relació. Alguns van venint i marxant, i d'altres no volen desvincular-se tot i ja tenir divuit anys”.

De Bitxos, qui més qui menys, en coneix les seves obres de teatre, les festes que organitzen o la seva destacada participació al Carnaval del Prat. I és que el grup té l'objectiu de ser sempre molt obert. “Som molt conscients que sempre pot venir gent de fora, de la qual n'aprendrem coses i a qui haurem de respectar també. D'això a Bitxos en sabem molt, perquè res no hagués estat possible sense tanta gent de fora que ens ha ajudat, fins i tot en casos molt complicats. Parlo de la meua família, dels pares, de la direcció de Jardins de la Pau, i de tanta gent que sempre estan allà quan els vaig a buscar”.

Però no cal deixar-se enganyar, perquè el procés educatiu de Bitxos és complicat (“jo em quedo només amb els bons moments, però és clar que hi ha dies molt difícils), tot i que també molt satisfactori, tant pels nens com pels professors i monitors. “No podem oblidar que el teatre és un mitjà per aprendre coses, com per exemple a respectar-nos. Per això, nosaltres hem treballat temes com els Drets Humans, o altres casos que als nens se'ls han presentat en la seva vida diària. L'objectiu és educar al nen en la convivència amb els altres, que interioritzi que moltes vegades haurà de cedir davant dels altres”. I

Anna Garcia ja portava, abans de la fundació de Bitxos, una llarga trajectòria com a conta-contes.

“El que jo vull és que els nens aprenguin a expressar-se i ser ells mateixos davant de tothom”

per aconseguir això, hi ha onze lletres bàsiques: comunicació. “Els nens estan en un moment molt dur ara per ara. Estan sotmesos a moltes pressions per part de l'escola, dels mitjans de comunicació, dels companys... Per això necessiten que els donem un marge per expressar-se, per ser ells mateixos. Jo sempre escolto i escolto què li passa al grup i què li pot afectar. Vull que cada nen se senti còmode amb el personatge que farà, amb la roba que portarà, o fins i tot respectar-lo si no se sent preparat per pujar a l'escenari. Per exemple, a l'hora de fer una obra, m'agrada anar creant de nou, i que tothom hi participi en el procés, que hi aportï la seva.”

Anna Garcia assegura que mai no parla

malament dels nens, i que és capaç de repetir una i altra vegada la mateixa cosa. Que no s'enfada mai (“els nens saben que la meua cara d'enfadada és només un paper”) i que a les seves classes no hi ha càstigs ni crítiques. “Els nens són molt exigents, però entenen perfectament el compromís, que llavors tu també pots ser exigent amb ells i que ells han de complir la seva part. Saben que si ells fallen, tot el grup fallarà”. D'aquesta peculiar cuina creativa han sorgit múltiples representacions (les últimes, les agrupades dins la mostra que va commemorar el desè aniversari al Teatre Modern), i també algunes vocacions. Fins i tot alguns dels membres han arribat a les pantalles de televisió. “Però aquest no és el nostre objectiu”, explica, “el que jo vull és que els nens aprenguin a expressar-se i ser ells mateixos davant de tothom. I què això els serveixi per l'endemà, per quan hagin de parlar en públic a la feina o a on sigui. Tampoc no s'ha de pensar que el teatre és una teràpia, però sí que pot ajudar al nen en certs aspectes”.

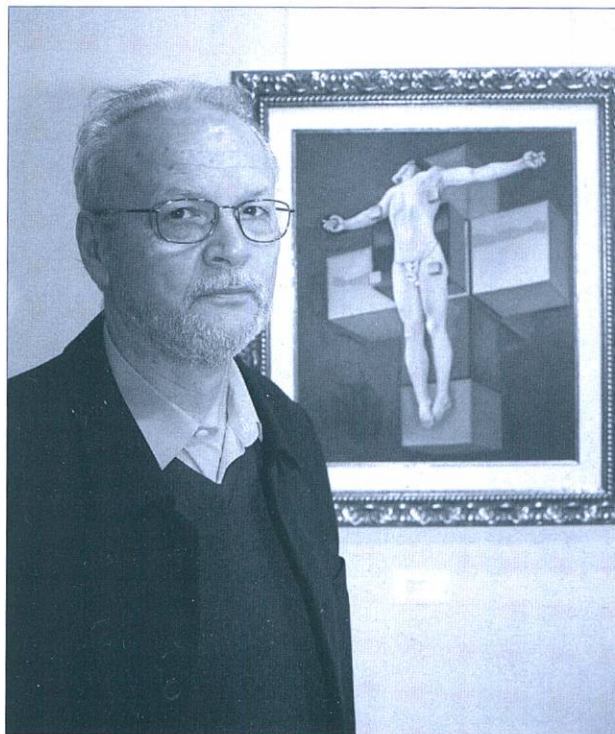
A punt d'acabar la nostra conversa, l'Anna confessa que va dubtar sobre si celebrar els deu anys de Bitxos o continuar com si res. No és gaire partidària d'aquest tipus d'esdeveniments. I el futur?, li preguntem. “El futur? El futur és el proper dilluns: continuar assajant”. ■

Encontres pictòrics a l'oli de Miguel Martín versus «Rubricatum. Roma al Baix Llobregat»

Les dues exposicions coincideixen amb la inauguració del Centre Cultural Torre Balcells, l'antic Casal de Cultura

ALICIA C.S. / Recentment s'han produït obres de restauració en el conegut Casal de Cultura que l'han retornat al seu aspecte original. Com a conseqüència l'edifici ha sigut reinagurat sota el nom de Torre Balcells en al·lusió als propietaris d'aquesta casa senyorial de mitjans del segle XIX. L'edifici seguirà amb la seva actual funció amb la novetat que inclourà una nova sala, al segon pis, destinada a acollir exposicions relacionades amb la nostra memòria històrica i el nostre patrimoni.

La sala d'art acull una exposició de l'1 al 30 d'abril de Miguel Martín, *Encuentros pictóricos al óleo*, amb obres de diverses influències, estils, temes, ... A la primera sala hi predominen les obres versionades, com el cas de *Replica de Mona Lisa* (Leonardo Da Vinci), *Estatua Virgen de la piedad* de Miguel Angel, *Réplica del Cristo*

Miguel Martín, junto a su obra *Réplica del Cristo* de Dalí

de Dalí... la majoria d'aquestes agafen una part de l'obra original, és el cas de *El fragor de la batalla*, basada en l'obra *La llibertat guiant al poble* de Delacroix. És interessant veure com aquestes conegudes imatges que s'han arribat a convertir en icones no perden la seva força convertides en petits fragments creant una complicitat amb l'espectador.

L'altre sala presenta obres més variades temàticament, paisatges, flors, escenes a l'aire lliure, interiors ... Cal ressaltar l'ús del color, un color pur i molt lluminós que en alguns casos és el modelador dels diferents plans o volums, és el cas del paisatge *Aducidos por las cumbres nevadas del Cadí*. Les harmonies creen veritables atmosferes, en alguns casos intimistes com *La senda de los elefantes*, d'altres hi ha un veritable joc de llum i harmonies com *Un rincón ibicenco*, on fa un ús extraordinari dels blaus i els blancs donant aquest lluminositat pròpia del Mediterrani que tants artistes han buscat al llarg de la història. Una altra obra a senyalar és *La fruta fuente inestimable de vida*, aquesta segueix el gènere de les natures mortes però amb una connotació i simbologia totalment diferent que ja ens indica el títol. Per últim assenyalar el propi homenatge que l'autor

fa a Van Gogh amb tres obres, *Tradición i orgullo Nipón* (Van Gogh i en general, els artistes a partir de l'impresionisme es van sentir atrets per aquesta cultura), *La siega de Vincent Van Gogh* i *Los girasoles, fieles a su ruta diaria*.

Com a curiositat els títols de les obres són també dignes de menció, petites frases que passen per ser aforismes, com per exemple *El quirófano*, *baluarte de la insuficiencia terapéutica* o *El tulipán un clásico de jardinería de invierno*, que sembla tret d'un llibre de jardineria.

El segon pis de la Torre Balcells s'ha inaugurat amb l'exposició *Rubricatum Roma al Baix Llobregat*, que podrem visitar del 8 d'abril al 16 de juliol. Una exposició que acull diverses peces arqueològiques de diferents museus del Baix Llobregat i que formen un recorregut per explicar-nos el procés de romanització que van patir la tribu dels ibers i els avantatges que això va comportar pel seu enriquiment cultural. El desenvolupament del comerç de vi, l'explotació metal·lúrgica, la fundació de la ciutat de Barcino, ... Una mostra amb intenció itinerant que ens mostra els nostres orígens. ■

Punt i seguit a la Regidoria de Cultura

M. MARTÍNEZ / Fa unes quantes setmanes que l'Àrea de Cultura, Educació i Promoció Cívica funciona sense dependre d'aquestes superestructures voladores no identificades que eren l'Àrea d'Acció Social i Acció Ciutadana, un curiós invent que no ha acabat de funcionar. El *feeling* que es respirava en aquesta Àrea ja desapareguda entre els partits de govern tampoc era per marcar-se un tango, així que el millor era arrencar de nou, encara que estiguem una mica amb la mosca rera l'orella per aquests sospitosos canvis a dos anys de les eleccions.

El que no queda clar és si aquesta reorganització minvarà els pressupostos que es dedicaven a política cultural, i quina serà la distribució final del pressupost de 8.592.051 d'euros destinats a l'Àrea d'Acció Ciutadana, que emmarcava Cultura, Esports i Promoció de la Dona. Moltes associacions i entitats de la ciutat ja han començat el seu *via crucis* personal durant aquest primer trimestre de l'any, quan es comencen a perfilar molts dels ajuts i subvencions que el consistori i les regidories corresponents atorgan anualment. Sembla que, concretament des de la Regidoria de Cultura, això d'estrènyer el cinturó s'ho han agafat seriosament. Estarem pendents del cas, perquè com passa més habitualment del que voldríem, la cultura és la primera a rebre.

Aquests canvis han coincidit en el temps amb moviments dins la Regidoria de Cultura, ja que Xavier Giménez és, des de fa unes setmanes, el Cap de Secció de Cultura. Esperem que la seva àmplia experiència en l'àmbit cultural del Prat tingui un efecte positiu a la programació cultural, que porta des d'inicis d'any anestesiada. En anteriors ocasions ja hem comentat aquest fet, però últimament sembla molt més visible; d'acord, hi han exposicions, concerts o teatre, però molt poques iniciatives i propostes que realment engresquin i excitin la nostra curiositat. Esperarem els cent dies de rigor, però perquè vegin que som bons ciutadans, deixem caure una proposta. Des del consistori són molt donats a crear òrgans de participació ciutadana, com El Pla Local de Gent Gran, Pla Local per una Nova Ciutadania i Immigració o La Comissió El Prat Solidari, tots necessaris i interessants per un desenvolupament sostenible de la col·lectivitat. Però cap iniciativa amb la cultura com a eix vertebrador. Fins i tot fem una proposta de nom: Pla Local de Política Cultural Municipal. Fins i tot té musicalitat. Perquè després es queixin. ■

Pasteles por Ruth Cortino en el Ona Nuit

ALICIA C.S. / Hace pocos días se ha presentado en el local Ona Nuit la primera exposición de Ruth Cortino una artista novel que ha escogido el pastel como técnica para crear sus obras. Pocos artistas hay que se dediquen plenamente al pastel para hacer sus creaciones aunque esta técnica permite más juegos de luces y un tratamiento del color que puede variar según la necesidad del tema o la intención del artista.

La autora de la exposición nos presenta una visión un tanto turbia de la urbe y sus habitantes, una visión fuertemente contrastada con las glamorosas y alegres imágenes que nos acostumbramos a vender los ilustradores actuales.

Las obras que encontramos, de pequeño formato (exceptuando una), sitúan a figuras en un ambiente moderno, oscuro, donde resalta el personaje por su color y por sus rasgos, como los grandes ojos y los labios que pueden provenir de una posible influencia del manga. El contraste del color, siempre un fondo oscuro que recoge luz y unas figuras de colores más vivos como es el rojo

Ruth Cortino, junto a algunas de sus obras.

que desprende la luz, son características fijas de su obra.

Una serie de tres pasteles A, B y C muestran tres rostros que tienen una estética similar a la cantante francesa Edith Piaf, una cara pálida, ojos saltones y oscuros con un contrastado rojo del cabello. Rostros que aparecen siempre mostrando una mueca de osadía a

la vez que un sentimiento de añoranza se refleja en sus pupilas. Otra obra a resaltar es la número 4, donde se decanta por una figura vaporosa con una estética diferente a las otras figuras. Un cuerpo vaporoso de color blanco y nuevamente el cabello rojo (idea que podemos asimilar a la representación de la femme fatale simbolista). ■

Migracions de Manuel Solà, en Torre Muntades

A. CASTAÑEDA / Manuel Solà presenta la seva l'exposició *Migracions* al Torre Muntades, on romandrà del dia 7 d'abril al 8 de maig. L'exposició formada per una sèrie d'escultures amb formes suggerents que combinen la línia recta i la corba recorden en certs moments el camí que va obrir Marcel Duchamp amb els seus ready-mades dintre del panorama escultòric de les avantguardes. El record de l'estètica del català Joan Mirò queda patent a l'obra *Dels cels*, un homenatge a la iconografia mironiana amb línies que uneixen elements cosmològics.

L'artista s'inclina a treballar les peces escultòriques de format vertical amb clara al·lusió a la imatgeria africana i les seves peces rituals. L'ús de diversos materials entre els que trobem les pedres, el fang i el metall o peces industrials són les matèries d'aquests petits ídols.

Hi ha obres a ressaltar com és

el cas de l'obra *Devenir*, una gran peça de format vertical feta amb diversos materials, que esdevé una espècie d'ídol o simulacre religiós amb la complicitat de l'especta-

L'artista treballa les peces amb clara al·lusió a la imatgeria africana i les seves peces rituals

dor. En *Anotacions*, trobem una sèrie de dibuixos, que fan referència a les obres que hi trobem i al seu procés evolutiu de creació. *Impressió làser damunt alumini - peça única* - és el croquis de l'obra

Devenir, on es veu una mica més el muntatge de la peça i algunes anotacions de l'autor al respecte.

Un element comú a algunes obres es la caixa (element que trobem a algunes obres de Duchamp com *¿per què no estornudar Rose Sélavy?*), a *Devenir* la trobem però aquesta només te conté aire, a *Bagatge* retrobem aquest element però triplicat, una conté un munt de Bibles, un altre pedres i l'altre aire, una obra que personalment em fa pensar en la famosa sentència: *qui estigui lliure de pecat que llenci la primera pedra*.

Per últim senyalar el muntatge audiovisual *L'horitzó*, que s'ha fet en base a un escultura de l'autor on es projecten una sèrie d'imatges amb una barca sobre un riu. Es pot relacionar amb el títol de l'exposició, *Migracions*, en referència al tema del viatge que també trobem en algunes obres com *La eternitat* o *Viatge a Àfrica*. ■

Es busquen inquilins pel Cub de La Capsa

AZAHARA PALOMARES / El Cub, l'espai d'exposicions més jove de La Capsa, vol donar espai a noves propostes. Els joves creadors, especialment del món de l'audiovisual, tindran ara l'oportunitat d'optar a omplir a aquest buit gràcies al concurs *Receptacles 05*, el primer concurs per a artistes novells organitzat pel Centre de Cultura Contemporània La Capsa.

Fins al proper 28 de maig, tant amateurs com professionals del món artístic contemporani podran fer arribar els seus projectes a la direcció del centre. En principi, la convocatòria està oberta a participants d'arreu de l'Estat Espanyol. Per participar, els interessats tan sols han d'enviar la descripció de la seva idea per l'espai d'exposicions El Cub. Entre d'altres coses, al projecte per escrit ha de constar la temàtica que es tractarà i quins recursos tècnics seran necessaris a l'hora de construir-lo físicament.

El jurat de *Receptacles 05* escollirà al mes de juny dos projectes guanyadors. El veredictes es farà públic el dia 11 de juny, durant el transcurs del *Festival Love Boat*, que tindrà lloc a la mateixa Capsa. Els guanyadors, a més de la dotació econòmica, iniciaran llavors el període de muntatge del seu projecte, durant el qual podran comptar amb els recursos tècnics del centre cultural. Finalment, cadascuna de les iniciatives guardonades serà exposada al Cub durant dos mesos a la tardor d'aquest any.

Receptacles 05 és així un nou intent de revitalitzar El Cub, una sala d'exposicions situada al bar de La Capsa, de reduïdes dimensions (7,60 metres quadrats) i que va ser inaugurada la primavera del 2004 amb la intenció de convertir-se en una àrea d'experimentació artística i en aparador dels artistes patents. ■

Periodisme i pensament, a debat al Club de Llibre

M. MARTÍNEZ / El passat 31 de març es va obrir un cicle de tertúlies organitzat pel Club de Llibre. Sota el nom de «Periodisme, cultura i pensament», el periodista Albert Abril va presentar la revista que dirigeix, «Marc de Referències». La publicació, que s'edita des de 1997 és una revista trimestral de pensament i cultura, editada a Barcelona. La revista publica a cada número un dossier sobre els temes més troncal de l'ac-

tualitat social i política, elaborats expressament per alguns dels especialistes més destacats del món. Per les seves pàgines han passat gent com Federico Mayor Zaragoza, Fèlix Martí, Sami Naïr o Ignacio Ramonet. Albert Abril va fer una repassada per aquests més de 8 anys recordant alguns dels articles més interessants, que tot i que foren publicats ja fa uns anys, mantenen una vigència important. ■

Heavy Metal al Prat

SERGIRAMOS / El fet d'organitzar un festival de Heavy Metal al Prat és una idea suficientment abstracta com per dubtar de l'estabilitat mental d'aquell qui decideixi fer-ho. No obstant, des del programa de radio Electric Circus s'ha decidit tornar a posar en marxa una iniciativa nascuda ara ja fa tres anys que té com a principal objectiu fer una representació fidel del que es pot veure a l'escena *underground* del rock dur barcelonina però amb unes perspectives de creixement que passen pel finançament extern del projecte.

Aquest any, el Metal Circus Fest tindrà un total de 10 bandes, entre les quals hi ha grans promeses autòctones (Hapax, Blowzy, Angrist) o sang jove amb ganes d'arribar a algun lloc en el difícil món de la música (Alyanza, The Bleeding Sun o Nythtro). Més de 60 persones treballant i tocant en una sola nit, la del 21 de maig, en una sala de qualitat contrastada com és La Capsa. Com a reclam principal, s'ha pres la decisió de contractar a dues bandes emergents d'àmbit nacional com són Dreamaker i Last Prophecy.

Ara, és obvi que un festival fruit de l'esforç de gent jove ha

d'arribar molt més lluny i no estancar-se dins lo previsible. Actualment, molts municipis espanyols (Lorca, Villarrobledo o Moncofa, per exemplificar) tenen grans festivals de rock dur que atrauen a milers de persones cada any i donen una sempre ben volguda empenya a l'economia del municipi. Fins i tot Ripollet en té un, amb finançament de l'ajuntament local. El que està molt clar és que si els milions que es destinen a la contractació de, en molts casos, un únic artista

a la Festa Major de El Prat, es destinessin a organitzar degudament un esdeveniment com aquest, El Prat podria estar a l'altura en l'avantguarda musical d'altres llocs d'Espanya. Podem

El Prat podria estar a l'alçada en l'avantguarda musical d'altres llocs d'Espanya

dir que el Fran Perea atreu a un públic molt divers, però es enganyar-nos: només atreu un cert públic que escolta unes certes emissores i veu uns certs programes de televisió. Estic segur de que hi ha espai per moltes altres iniciatives dins els pressupostos municipals. Des d'Electric Circus tenim la força necessària per posar-les en marxa.

De moment, ens veiem a La Capsa el pròxim 21 de maig a les 19:00 h i veiem què hi succeeix al futur. O no. ■

BOLSOS

Delcar

Artículos de piel y viaje

Frederic Soler, 6 • Telf. 93 370 19 53 • EL PRAT DE LLOBREGAT

TEMA SISTEMAS
ABIERTOS S.L.

C/ Víctor Casanovas, 15-17 (tda.1) • 08820 El Prat de Llobregat

Telf. 93 379 15 98 • 93 479 20 59 • Fax. 93 479 22 65

e-mail: infor@temasisa.com • web: <http://temasisa.com>

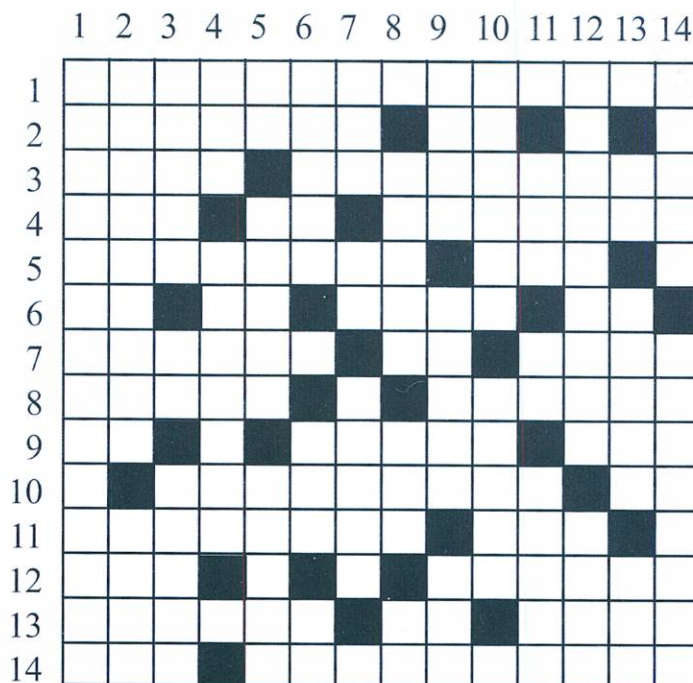
- ✓ Ordenadores
- ✓ Impresoras
- ✓ Software
- ✓ Redes Locales
- ✓ Internet
- ✓ Consumibles
- ✓ Videoconsolas
- ✓ Juegos

Pratigrama nº 19, per Puigmalet

Aquests mots encreuats ofereixen deu definicions, en cursiva, amb tema pratenc.

Horitzontals: 1. Allò musulmà a Hispània. – 2. Immòbil. Dol consonàntic. Conductor novell. Barcelona. – 3. *N'hi ha un altre de previst per sota del de Mercabarna.* Dona versada en l'estudi dels astres. – 4. Oferta Pública d'Adquisició d'accions, hostil o amistosa. Au, quin metall. *Mitjà de transport públic col·lectiu per dins del Prat.* – 5. Sector de serveis. Escola Internacional de Rimes. Taxi. – 6. Sortim de l'Alguer. No ho és tot el que lluu. Regió d'Etiòpia per on viatja d'est a oest el Rafa. Esquerra Verda. – 7. Degustis. Exclamació de dolor d'Amnistia Internacional. De dreta a esquerra, peça horitzontal que suporta el pes del teulat. – 8. Comença un expedient administratiu. Punt sexual. *Sortida del riu, com la de 1971.* – 9. Els límits de Cunit (Baix Penedès). Al fons del mar. Ensinistrar. Capa finíssima de gotetes. – 10. Alfa. Que ens pertorba violentament la ment. Mascle de l'oca. – 11. *Antic estany d'en ..., origen del poble.* Faig niu. Europa. – 12. Electric Light Orchestra. Vocal rara. Consonat del son als còmics. *Nom de pila del jove periodista local especialitzat en temàtica basca.* – 13. Sentia. Soroll. Relatiu a l'anus. – 14. El soroll del llamp. *Arbre aromàtic que es creia sanejava les humitats i evitava els mosquits.*

Verticals: 1. Suposadament. – 2. Ineficaç. Aroma. – 3. Curar la sarna. Societat Civil. Camino com un cavall. – 4. Pecat consonàntic. *Myiopsitta Monachus, ocell verd exòtic i cridaner que fa nius colonials.* Anarquia. – 5. Sortim del Prat. Notaria per l'oïda. Atzavara. – 6. Farà niu. Alliberem un dòlar. Porta. Or. – 7. Les aus els posen als nius. Déu solar egipci. *Primer cognom del periodista pratenc que acaba de publicar «ETA i Catalunya».* Catalunya. – 8. Madrid. Petit regne escindit del califat de Còrdova. Masia. Saludable. – 9. Del revés, la llengua dels paquistanesos. Enrabiad. Dolor per la mort d'algú estimat. – 10. Cartells anunciadors capgirats. Irene russa. Iode. – 11.

Vocal urdú. Nen gran. Ocell daurat. Del revés, por. – 12. *L'estimem tant que l'hem apropat més cap a casa.* Escoltant. – 13. El vampir de Düsseldorf. So de vaca. Clàssic reproductor d'imatge. Aigua francesa. – 14. Distància a qual es pot arribar a tocar. *Torre ..., casal de cultura.*

Solucions al Pratigrama núm. 19

Horitzontals: 1. Hispanomusulmà. – 2. Inactiu. D.L. B. – 3. Font. – 4. Pct. *Cotona.* A. – 5. At. Oria. Agave. – 6. Nira. S. Duu. Au. – 7. Ous. Ra. Gómez. C. – 8. M. Tarta. Mas. Sa. – 9. idfU. Alrat. Dol. – 10. slofER. Irna. I. – 11. U. Noi. Au. cinàP. – 12. Lobregat. Oint. – 13. M. Mu. Video. Ean. – 14. Abast. Balcells.

Verticals: 1. Hipotèticament. – 2. Inoperant. Olor. – 3. Sanar. SC. Troto. – 13. Notava. So. Anal. – 14. Tro. Eucalipus.

Horitzontals: 1. Moragues. Nio. E. – 12. ELO. A. Z. Daniel. – 10. A. Traumàtic. Oc. – 11. Incoa. G. Riuada. – 9. Ct. R. Domar. Tel. – 7. Tastis. Al. agit. – 8. Incoa. G. Riuada. – 9. Ct. R. Domar. Tel. – 4. Opa. Or. *Autobus.* – 5. Terciar. EIR. T. – 6. Er. Or. Afar. Astònoma. – 4. Opa. Or. *Autobus.* – 5. Terciar. EIR. T. – 6. Er. Or. Afar. Ev. – 7. Tastis. Al. agit. – 8. Incoa. G. Riuada. – 9. Ct. R. Domar. Tel. – 10. A. Traumàtic. Oc. – 11. Moragues. Nio. E. – 12. ELO. A. Z. Daniel. – 13. Notava. So. Anal. – 14. Tro. Eucalipus.

QUÈ FAN AL CAPRI?

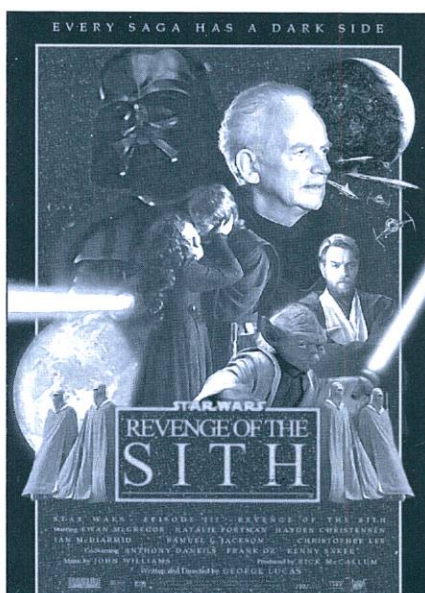
...Y George Lucas creó Darth Vader

Ya ha llegado el nuevo episodio de la Guerra de las Galaxias. Con «Star Wars: Episode III. Revenge of the Sith», George Lucas nos regala una nueva entrega de esta apasionante historia que lleva varias décadas enganándonos a las pantallas de cine.

Para este episodio, el mítico director de la saga estelar nos trae una nueva sorpresa: el origen de Darth Vader. En este episodio III, Anakin Skywalker, que encarna el actor Hayden Christensen, cae definitivamente en el Lado Oscuro de la Fuerza. Su

embarazada esposa, la actriz Natalie Portman, asustada, se esconderà para dar vida a sus hijos gemelos.

El gancho del film es sin duda el conocer el verdadero origen de uno de los grandes «malos» del cine: Darth Vader. El actor James Earl Jones, voz del rol en la trilogía original, lo redobla 22 años después de «El retorno del Jedi». La película se terminó de rodar hace poco más de un año, y desde entonces ha estado sometida a una compleja posproducción de más de 18 meses.

Programació Maig 2005

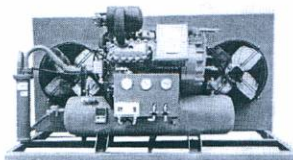
La programació del mes de maig no és definitiva. Algunes de les pel·lícules reservades i no confirmades són: «Triple X-2» (29/30 abril - 1 de maig) • «El Reino de los Cielos» (6/7/8 maig) • «El hundimiento» • «Star Wars Episodio III» (Confirmar al 93-379 59 43.)

Sorteig d'entrades

Francisco Badenas Martínez, Vicente Baltasar Martínez, Teresa Camps Vilella, Consuelo Carrillo Martínez, Jordi Centellas Martínez, Antonio Cortés Negro, María Esteve, Mercè Hewitson Española, Montserrat Julia Bau i Antonio Saiz García. Les entrades es poden recollir a la redacció de Delta, al carrer Castella, n. 5, el nou Horari d'Oficina:

-Dilluns i dimecres, de 15.00 a 18.00 hores; Dimarts de 9.00 a 14.00 hores

MARFRED, S. L. ❄️

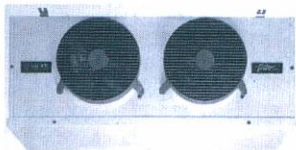

FRED INDUSTRIAL

Evaporadors industrials

Compresors de fred industrial

Aire acondicionat

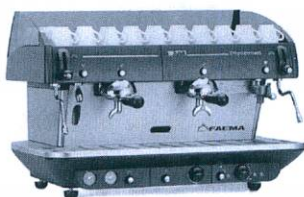

MAQUINÀRIA D'HOSTALERIA (MUNTATGE I REPARACIÓ)

Túnels de rentat de vaixelles

Cafeteres, trituradors, microones industrials

Exposició i vendes: Maurici Vilomara, 6

Taller: Maurici Vilomara, 8

Tel. 93 370 31 37 • Fax. 93 478 39 96 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Can Nicolau

RESTAURANTE

MARISQUERÍA

**ESPECIALIDAD EN
MARISCOS VIVOS
Y COCINA DE MERCADO**

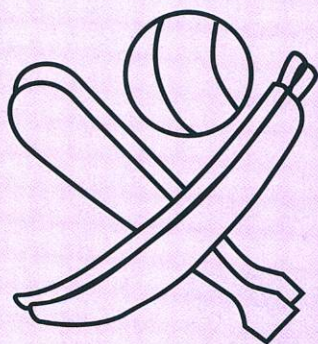
Servicio diario de menú

Avda. Virgen de Montserrat, 185

Tel. 93 379 20 30 • Fax. 93 370 33 61

EL PRAT DE LLOBREGAT

Restaurante Frontón

Casa Alcaide

C. NICOLÁS Mª URGOITI, 16
Teléfono. 93 379 10 12
El Prat de Llobregat

SERVIMATICA-PRAT, S.L.
INFORMATICA • OFIMATICA • VENTA •
REPARACIÓN • MANTENIMIENTO

INFORMATICA

- Ordenadores
- Impresoras
- Plotters de dibujo
- Programas (standars y medida)
- Papel Continuo
- Impresos
- Diskettes
- Mobiliarios
- Libros, etc...

OFIMATICA

- Máquinas de escribir
- Calculadoras
- Registradoras
- Fax
- Fotocopiadoras
- Destructoras de papel
- Encuadernadoras, etc,...

**CONCESIONARIO OFICIAL DEL
BAJO LLOBREGAT**

SERVICIO DE ASISTENCIA TECNICA

Av. Virgen de Montserrat, 249
Telf. y fax. 93 370 80 57
EL PRAT DE LLOBREGAT

► Patinaje de carreras

Sandra Gómez gana el maratón de Seúl

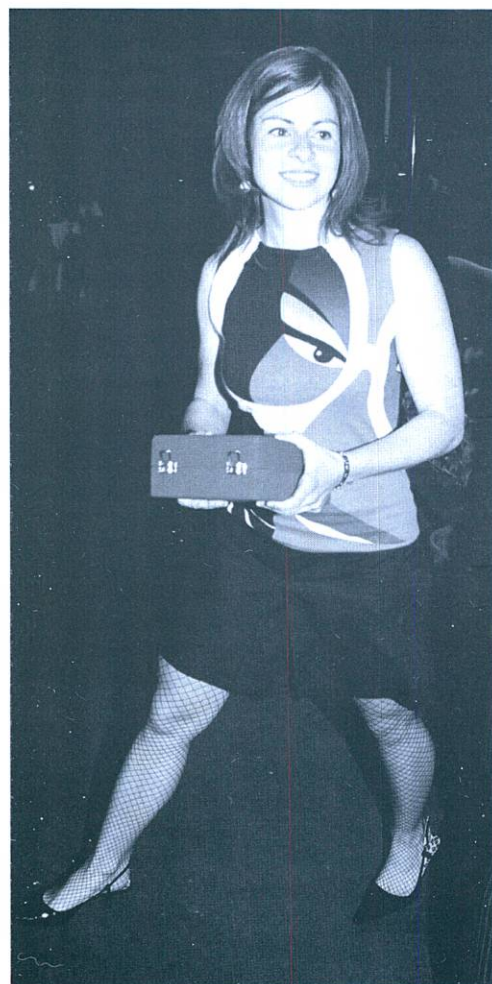
La patinadora pratense gana su tercer título del año en una complicada carrera

T. ESPIGARES / Sandra Gómez, la patinadora de velocidad local logró el pasado 10 de abril vencer en el prestigioso Maratón de Seúl (Corea) perteneciente a la World Cup. La pratense tuvo que realizar un gran esfuerzo ya que la meteorología no acompañó y tuvo que patinar sobre una superficie mojada y muy complicada. Las dos veces campeona de Europa, logró este importantísimo triunfo y llegó por delante de su compañera de equipo, la estadounidense Brittany Bowe (Powerslide). Tercera fue la italiana Laura Lardani, del Rollerblade.

En lo que se refiere a la prueba propiamente dicha cabe destacar la controvertida llegada. Nada más traspasar la meta fueron descalificadas varias patinadoras. Los últimos metros de la carrera fueron muy emocionantes y Sandra fue adelantada en una maniobra ilegal a falta de 150 metros para cruzar la meta. Tal hecho obligó a los jueces a descalificar varias patinadoras al final de la prueba y proclamar primera a la patinadora local.

Sandra Gómez recogiendo un premio de manos del regidor del PP Antonio Gallego en la pasada Nit de l'Esport.

Sant Moritz será su próxima prueba

Sandra Gómez logra de esta forma así su primer gran logro en maratones internacionales y su tercer título del año. Venció en la Maratón del Mediterrani que se celebró el pasado mes de marzo entre las ciudades de Castelldefels y Gavá y quedó en segundo lugar en el Trofeo Internacional de Tres Pistas en Francia.

La patinadora se encuentra muy contenta con su nuevo equipo, el Powerslide que se encuentra en el primer lugar del ranking mundial tras la disputa de la primera prueba de la World Cup. Sandra de esta forma se ha colocado primera en el ranking individual. La próxima cita de la World Cup será en China aunque su equi-

Sandra Gómez consigue alcanzar su primer gran logro en los maratones internacionales con este triunfo

po no acudirá a la carrera asiática. Su próxima aparición en la Cup será en Saint Moritz (Francia)

Sandra consigue la medalla plata en las Tres Pistas

La patinadora local, anteriormente a su viaje a Seúl, consi-

guió alcanzar el segundo puesto y la correspondiente medalla de plata en el Trofeo Internacional de Tres Pistas de Francia.

Durante los días 26, 27 y 28 de marzo, las ciudades de Pibrac, Valance y Gujan Mestres, volvieron a organizar el prestigioso Torneo Internacional Tres Pistas de Francia. Unos 1000 patinadores llegados de todos los lugares del Mundo se dieron cita en este importante trofeo de patinaje de carreras que se celebra en tres ciudades y tres pistas, diferentes. La prueba gala se la adjudicó finalmente la corredora del Team Roll'x Leatitia Le Bihan y la tercera posición fue para Tamara Lorens del Team Rollerblade.

De esta forma y tras la consecución de estos buenos resultados la pratense se ha con-

En Sant Moritz se disputará la próxima prueba perteneciente a la World Cup a la que acudirá la pratense

vertido en la patinadora más internacional, recogiendo el testigo de la aragonesa Sheila Herrero. Sandra ha demostrado estar totalmente recuperada del accidente de tráfico sufrido hace unos años y que estuvo a punto de obligarle a dejar las carreras. ■

▶ Fútbol • Primera Catalana

El Prat sigue en la lucha

MANOLO GOL / El Prat, con su victoria en Masnou, líder en ese momento de la liga de Primera Catalana, sigue metido de lleno en posiciones de ascenso a Tercera División. Los últimos resultados han hecho que los hombres de Manolo Márquez sigan siendo favoritos para retornar a Tercera. Dos victorias y un empate es el balance del último mes.

Un triunfo que al final se complicó.
Badalona «B» 2, Prat 3

Pese a que el Prat se trajo los tres puntos de Badalona la verdad es que los aficionados que se desplazaron sufrieron más de la cuenta, puesto que el partido se le puso de cara

contraria. En la primera parte solo dos tiros a puerta, en sendos lanzamientos de falta que salvó el meta visitante. Tras el descanso siguió la misma tónica y de nuevo los de Manolo Márquez chutaron dos veces sobre los tres palos, los dos de Parralejo, el único que se salvó de la mediocridad, el primero lo desvió el portero y el segundo se estrelló en la cruceta de la portería hortense. Así pues se perdió otra oportunidad de coger el liderato.

También se ganó el goal average.
Masnou 0, Prat 1

Tras el empate ante el Horta, el Prat se desplazó al Municipal del Masnou, campo que

El Prat ve más cerca el ascenso

con el gol de Jaime y la posterior expulsión de un jugador local nada más comenzar la segunda parte. Poco después de nuevo Jaime ponía el 0-2 y lo que pudo ser un paseo militar se complicó con el primer gol del Badalona «B». De aquí al final el filial buscó el empate, pero un regalo del portero a Lolo significó el 1-3 y lo que parecía la sentencia, puesto que todavía los escapulados lograron marcar otro gol en el descuento.

Dos puntos mas volaron del Sagnier.
Prat 0, Horta 0

Nuevo tropiezo en el Sagnier ante uno de los equipos de la zona media de la tabla. El choque fue bastante aburrido y el Prat volvió a demostrar que carece no solamente de gol sino de crear ocasiones sobre la portería

sigue siendo propicio y talismán para los pratenses en los momentos clave. De nuevo El Prat volvió a salir victorioso ante un equipo que se presentaba ante su afición como líder. El partido fue muy emocionante, pero como ya viene siendo habitual falto de jugadas de calidad y de claras ocasiones de gol. Los de Manolo Márquez marcaron en la segunda aproximación a la portería masneuense cuando una jugada de Yann por banda izquierda con pase de la muerte que remató de forma extraña pero efectiva Luigi al fondo de la portería. El nuevo jugador no pudo tener mejor premio en su entrada en el oncé titular que este, pues era su debut como goleador en el equipo. Así pues tres puntos muy importantes ante un Masnou que sigue teniendo un público ejemplar en las gradas. Sin duda el mejor de la categoría. ■

Boxeo • Los pratenses pelean en Terrassa

Los pupilos de Agustín González pelean el 15 de abril en la velada que se celebrará en el club Las Pesas de Terrassa. En el peso medio Guzmán «El Bueno» se enfrentará ante el boxeador de Manlleu, Juan Tomeu. Amar Hajaidji (welter) frente al rumano, Rafael Chivita y en el peso semipesado Javier Gómez peleará ante Jordi Pumuki de Terrassa.

Patinaje de velocidad • El Cobra, primero

Tras las disputa de la segunda jornada de liga de Primera División femenina de patinaje de velocidad que se disputó en Pamplona las pratenses del Club Patín Cobra ocupan la primera posición, seguidas de las navarras del Lagunak y Dirdari, respectivamente.

Fútbol • Luigi, último fichaje

Con el fin de reforzar el equipo para la recta final del campeonato la directiva del AE Prat ha llegado a un acuerdo con el delantero Luis Ángel Cordero «Luigi» que procede del Ejea de los Caballeros, de la Tercera División de Aragón. El jugador debutó en el partido ante el Horta, pero donde empezó a demostrar su valía fue en Masnou, donde marcó el gol de triunfo.

Bàsquet • CB Prat «B» i Bàsquet Femení, trajectòries diferents

El CB Prat La Seda «B» continua lluitant per mantenir la 1a Catalana, tot i que quasi segur que almenys haurà de jugar la promoció de descens, després de caure a la pista del CB Caldes per 78-72. Mentre el Total Petrochemicals Bàsquet Femení viu, en canvi, una temporada més plàcida, doncs continua a la zona mitja de la taula amb onze partits guanyats en 23 jornades.

Premios • La Nit el 27 de mayo

Ya hay fecha para la celebración de la *Nit de l'Esport* de este año. El próximo 27 de mayo el CEM Estruch acogerá una nueva entrega de premios a los mejores deportistas locales del 2004. El *Periòdic Delta* como cada año volverá a otorgar el *Premi Periòdic Delta a la Millor Trayectoria Esportiva*.

Estudis • L'IES Doctor Trueta, centre d'estudis de l'esport del Baix

L'oferta educativa, pel que fa a la família professional de les activitats físiques i esportives, te al Prat el centre neuralgic del Baix Llobregat a l'IES Doctor Trueta on es pot cursar els dos cicles que la formen: al *Formatiu de Grau Superior d'Animació d'Activitats Físiques i Esportives* ara també el *Cicle Mitjà de Conducció d'Activitats Físicoesportives* en el *Medi Natural*.

Atletisme • L'1 de maig el Trofeu Pratenc

El XXV Trofeu Pratenc AA d'atletisme de promoció es celebrarà el pròxim 1 de maig. A partir de les 9 del matí las Pistes Moisès Llopart del CEM Sagnier es convertirán en el centre del atletisme catalá. Els millors atletes de promoció es donarán cita aquest dia a El Prat

Los equipos pratenses se la juegan

L. ILLO / Final movido el que espera a los equipos pratenses a falta de siete jornadas para la conclusión del campeonato liguero. Con 21 puntos en juego todo se decidirá en las últimas jornadas por lo que respecta tanto a las posiciones de ascenso como a las de descenso. El filial pratense continúa a la estela del segundo clasificado y a pesar de empatar en campo del líder, y próximo equipo de 1ª Regional, el Vallirana, el último tropiezo en casa ante el Molins Gavanova hace que la posibilidad de promocionar se sitúe a seis puntos. A pesar de todo los pupilos de Jordi Surrallés no pierden la esperanza y consideran que el asalto a la plaza privilegiada aún es posible.

La Unificación intentará en los próximos encuentros mantener la categoría que consiguiera el año pasado

pueden ser fatales para sus intereses. La Unificación es el que mejor lo tiene, dentro de lo malo, ya que se sitúa con 28 puntos en 13ª y las victorias ante rivales directos como el Gava B y la inflingida al Juventud Prat ha provocado que los chavales de

Miguel Márquez salgan de los puestos directos de descenso y aún tengan opciones de mantener el equipo un año más la Segunda Regional. Por su parte el que tiene todos los números para verse abocado a la Tercera Regional es el Juventud Prat. Tras

la marcha de Guti, la victoria ante el Molins de Rei parecía el inicio de la resurrección del equipo. Pero la cruda realidad que se viene viviendo durante toda la temporada puede desembocar en un hecho histórico en las tres décadas de vida del club. La derrota ante todos los rivales de la zona baja de tabla y la consecuencia de perder el *goal-average* particular puede ser al final, y tal y como está la clasificación en este momento, la clave de su descenso. Las derrotas ante La Herradura, Unificación Prat (en un encuentro en el que las malas artes y penosa educación de dos jugadores unificados marcó el final del encuentro) junto a la derrota ante el Sant Andrés de la Barca han desembocado a una situación límite. La penúltima posición en la cual se sitúan los juveninos puede verse agravada si la racha de cuatro derrotas consecutivas no se rompe de forma inminente. ■

El descenso se pagará caro

Por lo que respecta a la zona de descenso tanto Unificación Prat como Juventud Prat merodean estos puestos que a la postre

▶ Fútbol Sala

Casa Alcalá y Sporting Prat con opciones hasta el final

L. I. / Los dos conjuntos pratenses decidirán su ascenso en los próximos cuatro partidos que restan para la conclusión de sus respectivas ligas. El Casa Alcalá gracias a las dos victorias ante el Tarrega por 5-3 y el Esplugues por 3-5 se sitúa en segunda posición a seis puntos del primer clasificado y empatado a puntos con el tercero por lo que los próximos doce puntos marcarán el devenir del

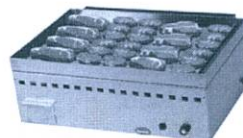
conjunto pratense. En la misma situación se encuentra el Sporting Prat, que con las victorias ante el Pepe.com por 4 a 11 y ante el Hospitalet Bellsport por 6 a 1 alcanzado la segunda plaza que otorga el ascenso directo. El punto que les separa tanto del primer como tercer clasificado hace que los próximos puntos sean de vital importancia para lograr el ansiado premio. ■

F.I.C. FERNANDEZ J.L. S.L.

- INSTALACIONES FRIGORÍFICAS
- MAQUINARIA DE HOSTELERÍA
- SERVICIO TÉCNICO
- VENTA DE REPUESTOS PARA HOSTELERÍA
- FABRICACIÓN PROPIA EN ACERO INOXIDABLE

Lavajillas automático

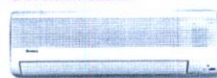
Plancha de asar de cromo

Descalcificador

Osmosis de agua

Aire Acondicionado

Armario

PRESUPUESTOS, PROYECTOS Y OFERTAS

EXPOSICIÓN Y VENTAS: AVENIDA REMOLAR, 91-93
EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 370 23 63

mobldecor

EXCLUSIVAS

MOBLIDECOR símbolo de calidad y seriedad.
Pídanos información y compare. Le decoramos su hogar
con modelos exclusivos a medida

Castilla, 10 • Tel. 93 379 57 99
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

sm

studio mobil

DECORACION

Para la decoración de su hogar no dude en buscar el
servicio más profesional, lo tiene muy cerca de usted
Studio Mobil su garantía

Jaume Casanovas, 114-116 • Telf. 93 379 18 25
EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

CRISTALERÍA

METALISTERÍA

PEDRO

Cerramientos de aluminio en general ▶ mallorquinas ▶ rejas
▶ ballestas mamparas de baño ▶ vidrieras de aluminio y emplomadas
▶ cerramientos de aluminio-madera y persianas de aluminio y P.V.C.

Coronel Sanfeliu, 58 ☎ 93 370 17 02 • Fax 93 379 81 05 • El Prat de Llobregat (Barcelona)

SUEPRAT

C. Ribes de Freser, 7
08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (BARCELONA)

DISTRIBUIDORES DE LES PRINCIPALS MARQUES
DE MATERIAL ELÈCTRIC I DE FONTANERIA

OSRAM
SIEMENS
SIMON

Telf. 93 370 83 11 • Fax. 93 370 43 42

Fontanería

C. Castilla, 38 • El Prat

Iluminación

C. Indústria, 90 • El Prat

C. Consejo de Ciento, 245 • Barcelona
Telf. 93 451 59 52

Carrer de l'Amor, 19-21 • Igualada

▶ Fútbol Base • Liga Nacional

Escola «de seducción»

IVÁN ÁLVAREZ / Parafraseando la última película del director Javier Balaguer, "Escuela de seducción", el cuadro pratense sigue acumulando méritos para conseguir el ascenso a División de Honor y seduciendo a propios y extraños. La Escola sigue cuarta en la tabla, con 41 puntos, en posición que le otorgaría el billete automático a la máxima categoría del fútbol base juvenil. En la jornada 22, los chicos de Pedro Dólera se exhibieron en el Municipal de Manlleu (2-4) y, con la Semana Santa de por medio y tres semanas después, los escoleños sufrían la tercera derrota de la temporada en el Estruch en una especie de síndrome *post-vacacional*. En la jornada 24, los goles de Alberto y Nando daban tres trabajados puntos a los azulados en su visi-

ta al Feliu i Codina en su envite frente al Horta (1-2).

Por su parte, el Cadete ya ha entrado en arenas movedizas. Los del tándem Deme-Rodo han sumado 2 de los últimos 15 puntos en juego y se han colocado en posición de descenso y a tres puntos de la salvación. Dos empates en el Estruch (2-2 ante la Peña Anguera y 1-1 frente al Santes Creus) y una derrota en Tarragona ante el Nàstic (2-1) son el pobre balance arrojado por los pratenses en los últimas tres jornadas.

El futuro del Infantil de la AE Prat se empaña

Ya son ocho los puntos que separan a los pratenses de la salvación. Una distancia considerable y que obliga a hacer una *ma-*

chada si se quiere lograr la permanencia, que la marca el Cusa-La Granja con 27 puntos. En la jornada 22, el AE Prat consiguió su primera victoria a domicilio (1-3) ante el colista Unificación Llefia y, en las dos siguientes fechas, encadenaba sendas derrotas (0-2 en el Sagnier ante el Nàstic y 4-0 en el Nou Sardanya frente al Europa). Por lo que respecta al Juvenil, dos derrotas consecutivas tuercen el rostro del equipo y lo pone a tan sólo dos puntos del descenso a Primera División. En la jornada 22, los chicos de Víctor Marjalizo vencían por la mínima (1-0) frente al At.Segre y, siete días más tarde, perdían en la Avenida de Navarra (4-1) ante el Badalona y el pasado 3 de abril, el Castelldefels se llevaba los puntos del Sagnier (1-2). ■

Tanto el juvenil como el infantil de la Escola de Fútbol Prat Blaugrana no pudieron pasar de los cuartos de final en la Mediterranean International Cup que se celebró del 24 al 27 de marzo en diversas sedes de la Costa Brava. Este prestigioso torneo de fútbol base acogió a más de 100 conjuntos entre los que destacaban entidades del nivel de Real Madrid, Barça, RCD Espanyol o Atl. Madrid a nivel nacional y Manchester y Bayer de Munich a nivel internacional.

Los jugadores entrenados por Pedro Dólera no pudieron

pasar a semifinales y recordar el éxito del año pasado (perdieron en la final ante Brasil) tras caer nuevamente ante la selección canariña por 4-0. Por su parte

el infantil (en la foto) preparado por Manolo Vázquez perdió también en cuartos por 2-1 ante los austriacos del Lask Linz. ■

Atletisme

Nuevo circuito para la Cursa Delta Prat

T. ESPIGARES / Con el objetivo de batir los 467 corredores llegados en la edición pasada, el club de atletismo Pratenc AA y el Periòdic Delta afrontan la organización de la séptima edición de la Cursa Delta Prat. Como novedad los organizadores han diseñado un nuevo recorrido. El nuevo circuito netamente urbano será de 5 km con llegada y salida en las Pistas Moisés Llopart del Complex Esportiu Municipal Sagnier a los que los corredores deberán dar dos vueltas, teniendo la calle Ferran Puig como uno de sus mayores alicientes. El meridiano de la cursa se instalará en las pistas de atletismo.

Las mejores marcas, la de Raúl Fernández con 32:29 del 2002 y la de Montserrat Cinca con 35:54 volverán a ponerse a prueba en esta ocasión.

Nuevamente habrán cursas infantiles, media hora antes de la cursa sénior tras la buena aceptación que tuvo el año anterior. La cursa, que tendrá lugar el día 4 de junio, de 10 km empezará a las 19 horas y el periodo de inscripción se iniciará el 23 de mayo y acabará el 2 de junio o cuando se hayan cubierto las 500 inscripciones. Los lugares de inscripción en El Prat serán las oficinas del Pratenc AA en el CEMS todas las tardes y en los lugares habituales de Barcelona. ■

SERVICIO OFICIAL

TALLERES J.GARCÍA

CRITROËN

C. CATALUNYA, 59-61 • EL PRAT DE LLOBREGAT • TELF. 93 379 16 55 - 93 379 32 23

▶ Atletisme

Els atletes Sara Gómez i Carlos Rodríguez, campions de Catalunya de pista coberta

JAUMEVILÀ / Finalitzada la temporada d'Atletisme de Pista Coberta, els atletes del Pratenc AA han assolit un total de 6 medalles en els diferents Campionats de Catalunya celebrats a Vilafranca del Penedès. En el Campionat de Catalunya Cadet: Sara Gómez va guanyar dues medalles, una d'or en el triple salt i una de bronze en el salt d'alçada; i Estel·la López va assolir la medalla de bronze en els 60 metres llisos. En el Campionat de Catalunya Infantil: Carlos Rodríguez es va proclamar Campió a la prova dels 60 metres tanques; i Melodía Martín va ser tercera en el salt d'alçada. Finalment, en el Campionat de Catalunya Juvenil els atletes del Pratenc AA van guanyar la seva sisena medalla, de la mà de Juan Antonio Cifuentes que va ser tercer en el llançament de pes.

La participació dels atletes del Pratenc AA en els Campionats d'Atletisme de Pista Coberta ha tingut continuïtat a nivell estatal. En el Campionat d'Espanya Cadet celebrat a Saragossa, Sara Gómez va ser sisena en el triple salt i desena en el salt d'alçada i

Carlos (medalla de plata) i l'equip Infantil Femení del Pratenc AA Campió de Catalunya de Marxa Atlètica, amb Yasmina (medalla de bronze), Melodia (medalla de plata), Aida i Nuria.

Estel·la López va ser sisena en els 60 metres llisos. A la categoria Júnior el Campionat d'Espanya es va disputar a Oviedo, amb la participació de Sonia Rodríguez a les eliminatòries dels 400 metres llisos.

L'equip infantil femení del Pratenc AA, campió de Catalunya de Marxa

Paral·lelament, s'han celebrat els dos Campionats de Catalunya de Marxa Atlètica en Carretera. El primer i per a categories superiors, es va celebrar a Badalona amb la medalla de bronze de la juvenil Cora

Carrascosa en els 10.000 metres marxa. Posteriorment, es va disputar a Martorell el Campionat de Catalunya de categories de promoció, on els marxadors del Pratenc AA van guanyar tres medalles gràcies als infants Carlos Rodríguez i Melodia Martín que es van proclamar Sots-Campions de Catalunya i a Yasmina González que va guanyar la medalla de bronze, tots tres a la prova dels 3000 metres marxa. En aquest mateix Campionat, l'equip infantil Femení del Pratenc AA, format per Melodia Martín, Yasmina González, Nuria Soler i Aida Àngel, es van proclamar Cam-

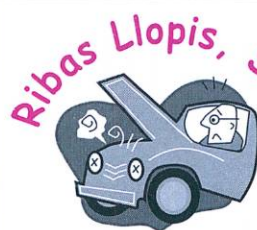
piores de Catalunya per equips.

En el Campionat d'Espanya de Marxa Atlètica celebrat a El Prat de Llobregat la marxadora júnior del Pratenc AA Raquel Juan, va ser novena en els 10.000 metres marxa. Tots aquests bons resultats de la Marxa Atlètica, ens demostra que tot i no tenir actualment marxadors de la nostra ciutat entre els millors a nivell estatal i internacional, sí que tenim un important nombre d'atletes joves que ja són una realitat a nivell Català i una gran font d'esperança per tornar a tenir grans figures de la Marxa Atlètica, amb denominació d'origen Raça Prat.

Els propers reptes dels nostres atletes locals són: els Campionats de Catalunya de Relleus i de Clubs de Promoció; la Lliga Catalana d'Atletisme, amb el debut de l'equip Sènior Femení a la 1a. Divisió i la participació de l'equip Sènior Masculí a la 3a. Categoria de l'Atletisme Català; i el XXV Trofeu Pratenc AA que es celebrarà el dia 1 de maig a la Pista d'Atletisme Moisès Llopart del CEM Sagnier. ■

Perruqueria LYDIA

C. Joan Maragall, 55 • Telf. 93 370 65 02 • EL PRAT DE LLOBREGAT

Mecànica i electricitat de l'automòbil i la motocicleta

Taller Ribas

Telf. 93 478 60 97

C. Sant Joaquim, 24 • 08820 El Prat de Llobregat

Moda esportiva

- Futbol
- F. Sala
- Caça
- Muntanyisme
- i tot tipus d'esports
- Neu
- Bàsquet
- Pesca

Pedro
ESPORTS

TEAM MATCH

Tramitacions permisos i llicències

Pau Casals, 34 • Telèfon. 93 370 08 02 • Fax. 93 478 21 61 • 08820 EL PRAT DE LLOBREGAT (Barcelona)

▶ Bàsquet • Lliga EBA

El CB Prat, llençat cap a la final a vuit

JUAN CARLOS CEBRIÁN / Ni les vacances de Setmana Santa van aturar el ritme del CB Prat, que continua com a líder del grup C de Lliga EBA (ara en solitari) i a falta de quatre jornades té molt a prop la possibilitat d'assegurar-se un dels tres primers llocs, i fins i tot el primer, que el classificaria directament per a la final a vuit.

Després de la seva espectacular victòria a Montcada, l'equip dirigit per Sito Alonso va rebre el Natural Optics Mollerussa amb ganes de no complicar-se el partit (com havia passat en anteriors encontres al Joan Busquets davant equips com el Sant Pere La Sirena o el Regió 7 Igualada, a la primera volta). I no se'l va complicar gens, perquè els locals van guanyar amb autoritat per 93-73 i van deixar els de Mollerussa amb un peu a Copa Catalunya.

Posteriorment, van venir dos partits fora, ja després de les vacances de Setmana Santa, a Terrassa davant el Sant Pere la Sirena i a Igualada contra el Regió 7. Com ja s'ha comentat, ambdós equips van plantejar molts problemes quan van venir al Joan Busquets i es presentaven com a partits complicats. Finalment, només el d'Igualada ho va ser, doncs a la pista del Sant Pere el CB Prat va passar com un vendaval. El Prat va guanyar per 69-95, després d'un tercer quart espectacular (13-33). Xavi Martí, amb 30 punts i sis triples, va tornar a ser el de les millors ocasions, i el Sant Pere La Sirena va donar un pas enrera en les seves aspiracions de permanència.

Emoció a Les Comes d'Igualada

A Igualada, però, el triomf va ser molt més treballat. El Prat va vèncer per 73-78 amb un Txus Benito excepcional (24 punts i 8 rebots), sobretot en el moment en què es decidia el partit. Els locals van aguantar gràcies a l'aportació dels dos germans Torres (19 i 18 punts respectivament), davant el fet que un dels seus millors jugadors, Marc Corcelles, apenes va poder jugar doncs sortia d'una lesió.

Al CB Prat, tampoc van estar

El CB Prat ha sumat tres victòries més a les últimes setmanes i cada cop està més a prop de la final a vuit

A falta de quatre jornades, el CB Prat està a punt d'assegurar-se un dels tres primers llocs

a pista, tot i que sí a la banqueta vestits de carrer, Dmitri Flis i Josep M. Guzmán, que s'espera que en properes setmanes ja puguin estar disponibles.

D'altra banda, aquest últim mes s'ha conegut que Panchi Barrera (base vinculat al Joventut i cedit al Pamesa Castelló

de LEB 2) ja té la nacionalitat espanyola, amb el que la temporada que ve podria ser un altre reforç de luxe pels pratencs, esperem que a també per la Lliga LEB 2.

L'equip d'El Prat acabarà la fase regular rebent el Mazda Viacar Roser, últim classificat i a priori un rival assequible, i el Finques Olesa, en un derbi apassionant del Baix Llobregat, i viatjant a Muro per jugar contra el Grupotel.com, en un desplaçament molt perillós, i a Mataró per acabar la lliga en un camp on s'ha perdut més que guanyat a les últimes temporades. Per la final a vuit, ja són com a possible seu Osca, que ja va rebre aquest esdeveniment fa dos anys, on el CB Prat, aleshores dirigit per Quique Spà, va caure als quarts de final. ■

▶ Hoquei

El CH Prat manté la 12ena posició

ELISENDA GÁLVEZ / Als dos partits disputats aquest mes CH Prat els pratencs aconseguen una victòria i una derrota que els manté en la 12ena posició igual que el mes passat.

El primer va ser contra el CP Vilanova, un rival directe que en aquest moments està col·locat a la novena posició de la taula a sis punts del CH Prat. En un partit molt ajustat, l'avantatge al marcador va anar alternant-se entre els dos equips donant al partit una intensitat que va contagiar al públic. Els pratencs van saber aguantar el resultat fins al final. A falta de cinc minuts per finalitzar el match, el CH Prat va marcar el cinquè gol que va donar una victòria definitiva per l'equip blanc i blau.

El segon i últim partit va ser contra el CP Malgrat amb un resultat en contra de 12 gols a 3. No va ser el dia del porter pratenc que només començar el partit va encaixar tres gols. El partit va ser molt intens però gens favorable pel CH Prat que no van saber aprofitar moltes oportunitats de gol. La segona part començava amb un 4 a 2 en contra i amb una defensa oberta dels pratencs per aprofitar les possibles accions ofensives de contra que poguessin sorgir. A falta de 5 minuts pel final el resultat era de 10 a 3. Els dos gols finals del CP Malgrat van reafirmar la seva superioritat davant dels pratencs. ■

▶ Voleibol

Los Vikings se proclaman campeones

MARTA BUCETA / Tras la victoria ante el SantBoi por 3 a 1 en el último partido de liguilla el 22 de marzo el CV Prat se proclamó campeón de liga. Con dicho partido finalizaba la liguilla previa y de esta forma el CV Prat participará en las fases de ascenso. El pasado 2 de abril el CV Prat jugó el primer partido de la liga catalana contra el Sant Pere i Sant Pau, de Tarragona. Los Vikings ganaron a los locales por 3 sets a 1, en un encuentro donde se observó el buen estado de forma del conjunto entrenado por Juan Carlos Moreno.

▶ Natación

Sergio García consigue cuatro medallas de oro en los Campeonatos de España

T. ESPIGARES / Sergio García se ha convertido en el nadador de moda de la natación pratense. El buen estado de forma del pratense le ha llevado a conseguir cuatro medallas de oro en las cuatro pruebas que disputó en los Campeonatos de España de su categoría, el G-14 celebrados en la piscina del C.N. Sabadell los pasados 10 y 13 de marzo.

Sergio consiguió subir a lo más alto del podio en las pruebas de 100 y 200 metros braza y en la de 200 y 400 metros estilos batiendo el récord de los Campeonatos en las cuatro pruebas en las que participó así como los récords de Catalunya en las pruebas de 100 y 200 braza.

De esta forma el nadador pratense se ha asegurado su participación en los Campeonatos de Europa juvenil que se celebrarán del 4 al 8 de julio próximos en Lignano Sabbadioro (Italia).

Una semana antes el nadador del C.N. Cornellá obtuvo en los Campeonatos de Catalunya Absolutos celebrados en la piscina del C.N. Barcelona una medalla de oro en los 400 metros estilos, así como una medalla de plata en los 200 metros estilos. Batiendo en ambos casos los récords nacionales en su categoría de G-14.

Alba Pérez, plata

Por otro lado y en lo que se re-

Sergio García continúa su extraordinaria progresión

Alba Pérez y Daniel López (su entrenador) momentos después de recoger la medalla de plata

fiere al Club Natació Prat cabe destacar la medalla de plata conseguida por Alba Pérez en los 100 metros libres en los Cam-

peonatos de Catalunya en categoría G2 celebrados el 12 de marzo en las instalaciones del C.N. Sant Andreu. ■

▶ Taekwondo

Tres medallas de oro para los de Fran Martín

Se celebraron los Campeonatos de Catalunya de Taekwondo en donde los deportistas del Gimnasio Fran Martín entrenados por el flamante técnico de la selección española de taekwondo obtuvieron un total de siete medallas, de las cuales tres fueron de oro.

Daniel Martínez y Diana Vázquez se proclamaron campeones de Catalunya en sus categorías

En categoría cadete, Daniel Martínez del peso pluma y Diana Vázquez del peso semi-pesado ocuparon el primer lugar del podium proclamándose de esta forma campeones de Catalunya. En el peso super-medio, Marc Aicart consiguió la medalla de bronce.

Por lo que respecta a la categoría infantil, Laia Martínez fue la gran triunfadora venciendo en la categoría del año 1994. Víctor Delgado (1992) alcanzó el segundo lugar mientras que Alba Romero (1995) y Francisco Gallardo (1991) tuvieron que conformarse con el tercer lugar. ■

PEUGEOT en EL PRAT

Avda. 11 de setembre, 239-245
Telf. 93 370 39 03 • 93 370 59 61

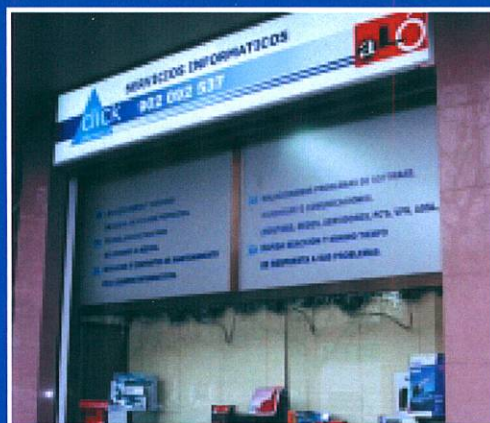
ESPECIALIDAD

**Jamón Ibérico
Bacalao
Anchoas
Pulpo
Patatas Bravas**

Primer de Maig, 12 • Telf 93 379 43 59
08820 El Prat de Llobregat

comercial@click2004.com

click
informàtica

- Asesoramiento y servicio integral en nuevos proyectos.
- Tecnología última para soluciones a medida.
- Servicios y contratos de mantenimiento para equipos informáticos.
- Solucionamos problemas de software, hardware o comunicaciones (Routers, Redes, Servidores, Pc's, VPN, ADSL...).
- Servicio 24 horas.
- Rápida reacción y mínimo tiempo de respuesta a sus problemas.

**C. Tarragona, 42
08820 El Prat
BARCELONA
Telf. 902 09 25 3 7
Fax. 93 478 31 45**

CENTRE MÈDIC

El millor servei mèdic al seu costat

Telèfon: 93 479 16 90

Horari de visites concertades i d'urgències
de 8 a 20 hores.

- **Especialitats:** Medicina General, Traumatologia, Ginecologia, Pediatria, Dermatologia,fins a 20 especialitats.
- **Serveis:** Anàlisis clínics, Fisioteràpia, Radiologia, ecografies i mamografies

Concertat amb mútues asseguradores i laborals

C. Ignasi Iglesias, 81-83 • El Prat de Llobregat

L'impacte sonor dels avions augmenta sobre la ciutat

DELTA / Les dades demostren que els sorolls dels avions superen en moltíssimes ocasions els 65 decibels permesos per llei durant el dia, així com els 55 a la nit. Els sonòmetres han recollit puntes de fins a 79,9 decibels a les 10:30 hores del matí; 84,8 a les 21.57 hores; o 76,8 a les 23:54 hores. Les medicions d'AENA indiquen fins i tot el tipus d'aparell que en aquell moment s'enlairava o aterrava.

Aquesta situació, segons el tinent d'alcalde d'Urbanisme i Territori, Sergi Alegre, és «provisional» i deguda a la «fase de transició» que viu l'aeroport d'El Prat, amb la construcció de la tercera pista i la seva utilització, fins aquests moments molt limitada. Alegre explica que els sorolls, «que no és que siguin més forts, sinó que es manifesten a més punts de la ciutat», són provocats per la configuració Est de l'aeroport, és a dir, per l'aterratge dels avions a la pista nova, des de Gavà, i l'enlairament per la pista antiga, en direcció Barcelona. «Tot el frontal de l'avinguda Onze de Setembre sent el soroll», explica Alegre, i per aquest motiu, el portaveu de CiU, Felip-Neri Gordi, va fer un requeriment per tal que s'instal·lin més medidors a punts com Sant Cosme, la Granja o la Barceloneta. Alegre va confirmar que així s'ha demanat, i que el consistori vol afegir més

El soroll dels avions s'està fent més evident en els últims mesos a diferents barris d'El Prat. El problema que fins ara només havien denunciat el veïns de Gavà s'ha fet palès a la nostra ciutat sense tantes estridències ni reivindicacions, però amb el mateix impacte sonor. Així ho manifesten les medicions que ha dut a terme AENA amb els sonòmetres que té col·locats a diferents punts de la ciutat, com són la zona de la comissaria de la Policia Local i la biblioteca Antoni Martín.

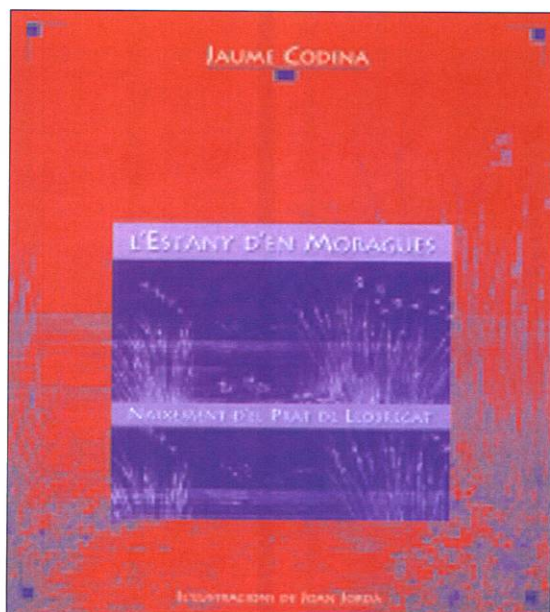

Gavà i Castelldefels, també a la comissió

DELTA / Tècnics dels municipis de Gavà i Castelldefels formaran part de la comissió que analitzarà les alternatives plantejades a la utilització de la tercera pista. Dídac Pestaña, alcalde de Gavà, ha manifestat que l'estudi es plantejarà sense que hi hagi cap ruta preestablerta, i el de Castelldefels, Antoni Padilla, ha afirmat que s'espera que abans de finalitzar el mes d'abril ja es tingui alguna conclusió. Tots dos consideren necessària la incorporació de la Generalitat a la referida comissió «a fi de que hi hagi el consens més ampli».

sonòmetres a la zona més afectada pels sorolls, concretament al Centre Cívic Jardins de la Pau.

Gordi considera que els sorolls són més evidents «perquè el fet d'haver allargat la pista antiga mig quilòmetre més en direcció Barcelona fa que els aterraments es sentin més i afectin tot el frontal d'Onze de Setembre». El portaveu del PP, per la seva banda, considera que les protestes dels veïns de Gavà han fet efecte i ara és El Prat el que pateix les conseqüències. D'aquesta manera, Gallego insinua que AENA ha canviat la configuració de les pistes per tal d'evitar sorolls a Gavà-Mar, però perjudicant ara els veïns d'El Prat. Aquest extrem ha estat negat per Alegre, que assegura que la mateixa configuració que afecta el barri de Gavà és la que contamina acústicament El Prat. Alegre va assegurar en la sessió plenària que la nostra ciutat formarà part d'un grup de treball sobre sorolls de l'aeroport i configuració de pistes, punt que s'ha inclòs a l'ordre del dia de la Comissió de Seguiment de l'aeroport. ■

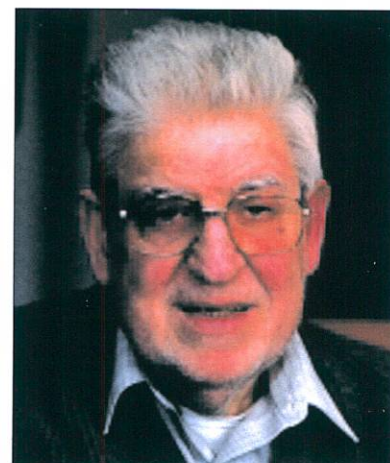
Darrer llibre del Dr. Jaume Codina, que ja estarà a la venda per Sant Jordi

El dia 21 d'abril estava prevista la presentació a la planta baixa de la Torre Muntades del darrer llibre del Dr. Jaume Codina.

L'edició conté també il·lustracions i dibuixos d'en Joan Jordà.

El títol ja es prou evocador: «L'estany d'en Moragues. Naixement d'El Prat de Llobregat»; el nucli del text ens descobreix que la Plaça de la Vila estava convertida en un estany al segle XV.

La publicació ha estat a càrrec de l'Ajuntament d'El Prat de Llobregat. ■

Aquest Sant Jordi

*...fa trenta-cinc anys
que vàrem posar
en marxa una idea.*

SERVEI SECRETARIA
ha esdevingut un referent
de la nostra ciutat
en quant a subministraments
d'oficina i papereria.

Club del Llibre
ha superat el format
tradicional d'una llibreria
incorporant la funció
de promotor cultural.

La Impremta
s'ha convertit en un taller
d'arts gràfiques i disseny
d'on han sorgit milers
d'exemplars de llibres i
publicacions, seguint l'impuls
d'una antiga tradició familiar.

Fa quasi trenta anys que vàrem
imprimir el nostre primer llibre
i en fa quinze nasqué l'editorial.

Poc després
es publicà
el primer número
de la col·lecció

Cròniques de la Memòria
que ha transcendit l'àmbit local.

Reproducció d'un
linogravat original
d'en Miquel Plana

Al llarg d'aquests 35 anys
-tota una vida laboral-
també ens ha impulsat
la voluntat de ser útils
a la nostra ciutat.
Aquest Sant Jordi de 2005,
ens agrada recalcar que,
entre el llarg centenar
de llibres publicats per
RÚBRICA EDITORIAL
n'hi ha força que són
llibres del Prat;
escrits, dissenyats, impresos
i editats des d'un profund
sentiment pratenc.

*Sense el vostre suport
no hagués estat
possible tot plegat.
Moltes gràcies!*

Servei Secretaria / Club del Llibre
Castella, 27 i 30
T. 93 379 37 49 • Fax 93 370 38 08
Rúbrica Editorial / La Impremta
Frederic Soler, 81-83
T. 93 370 22 51 • 93 370 52 61
El Prat de Llobregat

rubricaeditorial@rubricaeditorial.com

Servei de Secretaria, S.A.

www.rubricaeditorial.e.telefonica.net

expo mobi

2005

40 años contigo

MUEBLES **EXPO MOBI**

EL PRAT DE LLOBREGAT
Anselm Clavé, 5 • Tel.: 93 379 37 98

BARCELONA CARREFOUR-PRAT
Autovía Castelldefels, km. 5 • Tel.: 93 370 72 02

